

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

TEVRAT'TAN

"XIX.yy ortalarından başlayarak, bir yandan, Kitab-ı Mukaddes'in (Tevrat'ın) ilk nüshalarında araştırmalar ve çevirilerde düzeltmeler, bir yandan da özellikle Mısır, Mezopotamya ve Basra Körfezi çevresinde bilimi, sanatı, edebiyatı ile bir uygarlı ın var olduğu ortaya çıkarıldı.

Taşlar ve tabletler üzerindeki yazılar okundukça Kitab-ı Mukaddes'teki İsrail hikâyelerinden birçoklarının bu tabletlerle kazılmış olduğu görüldü. Örneğin, evrenin yaratılışı, cennetteki yasak meyve, Tufan, Babil Kulesi hemen hemen bu tabletlerde bulunmuş ve buradan İsraililere geçmiş olduğu anlaşılmıştır.

Oxford Üni versitesi, Hint, İran ve Çin dinlerine ait kutsal kitapları çevirdikçe, sonraki dinlerin öyle birdenbire bir vahiy eseri olmayıp, uzak bir geçmişten gelen bir evrimin eseri olduğu gö rülüyordu.

Eichhom ile Kitab-ı Mukaddes metinleri üzerinde tarihsel, dilbilimsel araştırmalar ve eleştiriler yapma usulü, yani modern eleştiri denen dönem açılmış oldu. Bu eser lerin en önemlisi, XVIII.yy. sonunda Almanların şair ve felsefecisi Herder'in yayınladığı "İbrani Şiirlerinin Ruhu"na dair eserleridir.

Bu eserlerde Herder, Kitab-ı Mukaddes'in Mezamir adı altındaki kitabının, çeşitli peygamberlerin şiirlerinden ibaret olduğunu gös terdiği gibi, Süleyman Peygamber'in "Neşideler Neşidesi"nin bir aşk kasidesinden başka bir şey olmadığını söylüyordu...

Artık Tevrat'taki "Beş Kitap"ın (Pentateuque) Musa ta rafından yazıldığına dair fikir tamamen yadsınmış ve birçokları bu kitapların çeşitli zamanlara ait çeşitli belgelerin gelişigüzel bir yere toplanmasından oluştuğunu ve bu belge lerin en eskisinin Milattan Önce X., en yenisinin Vyy'a ait olduğunu kabul etmişler dir. (Adnan Adıvar, Tarih Boyunca İlim ve DİN, Cilt II, s. 141, 142, 128)

Tevrat'la ilgili bu araştırmalar, onun gökten inme bir kitap değil, çeşitli yy'larda yazılmış edebiyat metinlerinin bir antolojisi olduğunun ispatlanması, bizim hiç de öyle kolayca göz ardı edebileceğimiz şeyler değil.

Müslümanlık inancına göre Tev rat, dört göksel (semavi) kitaptan biridir ve onun hikâyeleri Kuran'da yinelenir.

(Akta ran, Jale Baysal. Kitaplığın "Din Konusu ile ilgili Kitaplar" Rafı, Cumhuriyet Gazetesi, 7 Eylül 1986)

(KUR'AN ve DİN-İslamiyet Gerçeği-Erdoğan Aydın, Cumhuriyet Kitapları. 6. Baskı, s. 210)

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

TEVRAT'TAN

TABULARA TALANA YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

TEVRAT'TAN

Av. HAYRİ BALTA

İÇİNDEKİLER

A.

Allah Benim 18x

Allah Bile Kadına**Acımıyor... 32x**

Allah'la Güreşen

Peygamber 20x

Allah Olmak İçin... 25x

Allah Soyun Der mi? 40x

Allah, Yarattığı İnsanın**Dişini Kırar mı? 35x**

Ayartmalardan Kaç 42x

Aynı Allah'a İnanmıyoruz**3x****B.**

Bet Şaba Olayı 23x

Boğa, Sığır Boğazlayan**Adam Öldüren Gibidir 13x**

Bütün Halkı ve Havanları

Kılıçtan Geçireceksiniz 28x

G.**Giriş 1X****H**

Herkes, Kardeşini,

Komşusunu, Yakınını

Öldürsün... 38x

İ.**İhtiyatlı Kişilerin Tacı İse****Bilgidir. 41X**

İmanın Koşulu ve 2x

İnsan Söylerse Olmaz mı?**47x****K.**

Kemik Kırma 9x

Kenan'a Lanet Olsun 22x

Kendi Kendini Azarlayan

Tanrı 25x

Kıskanç Tanrı 34x

Kızları ile Yatan

Peygamber... 21x

Kötülere Esenlik Yoktur 37x

Kötünün Sonu Gelecek 11x

Kurban 24x

Kutsal Kitaplarda Tanrı 6x

O.**Oruç Hakkında 46x****Ö.**

Öfkelenen Tanrı!.. 44x

Öfkesi Alevlenen Tanrı 27x

Ölecek Olan... 15x

P.**Pişman Olan Tanrı 7x**

Putu Tapan Bir Peygamber 33x

R.**Rab Aşağıya İner mi? 26x**

Rabbi Bulunabilirken Arayın

19x

Rab Doğruyu Sever 17x

Rabbin Işığında Yürüyene

Bak!.. 43x

Rab, Peygamberini Niçin**Öldürmek İstesin 39x**

Rab Sapkınlardan Tiksindir 45x

S.**Salihler 16x**

Savaş Eğitimi Yapmayacaklar

31x

Siz İlahlarsınız Dedim 12x

Süleyman Peygamberin Bir

Yıllık Geliri 14x

T.**Tanrı Böyle Der mi? (1) 4x**

Tanrı Böyle Der mi? (2) 5x

Tanrı ile Yiyip İçenler... 36x

Tanrı'yı Görenler... 29x

Y.**Yere İnip Çıkan Tanrı 30x**

X1 GİRİŞ

“XIX.yy. ortalarından başlayarak, bir yandan, Kitab-ı Mukaddes’in (Tevrat’ın) ilk nüshalarında araştırmalar ve çevirilerde düzeltmeler, bir yandan da özellikle Mısır, Mezopotamya ve Basra Körfezi çevresinde bilimi, sanatı, edebiyatı ile bir uygarlığın var olduğu ortaya çıkarıldı.

Taşlar ve tabletler üzerindeki yazılar okundukça Kitab-ı Mukaddes’teki İsrail hikâyelerinden birçoklarının bu tabletlerle kazılmış olduğu görüldü. Örneğin, evrenin yaratılışı, cennetteki yasak meyve, Tufan, Babil Kulesi hemen hemen bu tabletlerde bulunmuş ve buradan İsraililere geçmiş olduğu anlaşılmıştır.

Oxford Üniversitesi, Hint, İran ve Çin dinlerine ait kutsal kitapları çevirdikçe, sonraki dinlerin öyle birdenbire bir vahiy eseri olmayıp, uzak bir geçmişten gelen bir evrimin eseri olduğu görülmüyordu.

Eichhom ile Kitab-ı Mukaddes metinleri üzerinde tarihsel, dilbilimsel araştırmalar ve eleştiriler yapma usulü, yani modern eleştiri denen dönem açılmış oldu. Bu eserlerin en önemlisi, XVIII.yy. sonunda Almanların şair ve felsefecisi Herder’in yayınladığı “İbrani Şiirlerinin Ruhu”na dair eserleridir.

Bu eserlerde Herder, Kitab-ı Mukaddes’in Mezamir adı altındaki kitabının, çeşitli peygamberlerin şiirlerinden ibaret olduğunu gösterdiği gibi. Süleyman Peygamber’in “Neşideler Neşidesi”nin bir aşk kasidesinden başka bir şey olmadığını söylüyordu...

Artık Tevrat’taki “Beş Kitap”ın (Pentateuque) Musa tarafından yazıldığına dair fikir tamamen yadsınmış ve birçokları bu kitapların çeşitli zamanlara ait çeşitli belgelerin gelişigüzel bir yere toplanmasından oluştuğunu ve bu belgelerin en eskisinin Milattan Önce X., en yenisinin V.yy’ya ait olduğunu kabul etmişlerdir. (Adnan Adıvar, Tarih Boyunca İlim ve Dîn, Cilt II, s. 141, 142, 128)

Tevrat’la ilgili bu araştırmalar, onun gökten inme bir kitap değil, çeşitli yy’larda yazılmış edebiyat metnlerinin bir antolojisi olduğunun ispatlanması, bizim hiç de öyle kolayca

göz ardı edebileceğimiz şeyler değil.

Müslümanlık inancına göre Tevrat, dört göksel (semavi) kitaptan biridir ve onun hikâyeleri Kuran'da yinelenir.

(Aktaran, Jale Baysal. Kitaplığın "Din Konusu ile ilgili Kitaplar" Rafı, Cumhuriyet Gazetesi, 7 Eylül 1986)

(KUR'AN ve DİN - İslamiyet Gerçeği - Erdoğan Aydın, Cumhuriyet Kitapları. 6. Baskı, s. 210)

X2 İMANIN KOŞULU VE

İslam'da; imanın koşulu olarak; Tanrı'ya, Peygamberlerine, Meleklerine, Kitaplarına, kaza ve kadere inanmak ileri sürülür.

(K. 4/136 "Ey iman edenler! Tanrı'ya, Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, derin bir sapıklığa düşmüş olur."

K. 5/16 Ve onların izinden Meryem oğlu İsa'yı. Önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ve ona İncil'i verdik. Onda hidayet ve nur vardır. Kendinden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı hidayet ve muttakiler için bir öğüt olarak.

K. 5/44 Doğrusu Tevrat'ı biz indirdik. Onda hidayet ve nur vardır.

K. 5/68 "De ki: «Ey ehl-i kitap; Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni dosdoğru tatbik etmedikçe hiç bir şey üzerinde değilsiniz.»

K. 7/157 «Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulacakları, okuma yazma bilmeyen ve Nebi olan Resule tabi olurlar. O, kendilerine marufu emreder, münkerden nehyeder, temiz şeyleri helal kılar, murdar şeyleri de haram eder. Onların ağır yüklerini ve üzerlerindeki bağları, zincirleri indirir. İşte ona iman edenler onu ta'zim edenler, ona yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nura tabi olanlar; iste onlar, felaha erenlerin kendileridir.»

K. 21/48 Ant olsun ki Biz, Musa ile Harun'a bir ışık,

takva sahipleri için de furkanı verdik.

K. 28/43 “And olsun ki biz önceki nesilleri yok ettikten sonra Musa’ya insanlar için basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere o kitabı verdik. Olur ki düşünürler diye.

Bu demektir ki; Tevrat ve İncil Tanrı sözü olup bir Müslüman; Kuran yanında diğer kutsal kitapları da okumak ve öğrenmek zorundadır.

Buna karşın Müslümanlar Tevrat ve İncil’i okumazlar. Zekeriya Beyaz Tevrat ve İncil’i okumadığını söyleyerek övünmektedir. “70 yaşındayım TEVRAT, İNCİLİ okumadım!” Al sana Tevrat’ı ve İncil’i okumamış bir din adamı...

Oysa bu ayetlerde düşmanlığa yönelten ayetler olduğu gibi; barışa, dostluğa, hoşgörüyeye ve sevgiye yönelten ayetler de vardır...

Müslüman ileri gelenleri Kuran’daki şu ayete dayanarak Tevrat’ı ve İncil’i bir Müslüman’a haram kılmışlardır.

Bu ayet şudur:

“K. 5/51: Ey inananlar! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah. Zalimler topluluğunu doğruya iletmez.”

Aşağıda ki satırlarda Tevrat’tan aldığımız ayetler üzerinde akılcı açıdan düşünce üretmeye çalışıyoruz.

Dine inanmak körü körüne inanmak değildir. Kuran’ın, onlarca ayetinde ileri sürdüğü gibi, akılı kullanmak ve akıl yürütmek esastır.

Amacımız düşünerek gerçeği araştırmaktır. Akılla, bilimle, insan hakları ile bağdaşmayan ayetler üzerinde durmuyoruz. Kutsal kitapların bu doğrultuda incelenirse insana yararlı olur diyoruz.

Yanıldığımız hususlarda bize doğrusunu gösterenlere minnettarlığımızı belirtmek görevimizdir..

Av. Eren Bilge, 17.9.2010

X3

AYNI ALLAH'A İNANMIYORUZ

25.10.2007

Mahmut Toptaş

Bütün İslam dünyasından beşi Türk 138 kişi bir araya gelmişler ve Papaya bir mektup yazarak "İkimiz de aynı Tanrı'ya karşı sonsuz bir sevgi duyuyoruz, gelin barışalım" demişler.

Demişler ama Papa bu oyuna gelmemiş ve onlara "Buraya kadar gelmişken gelin hepiniz Hristiyan olun" demiş.

Bütün hahamlar, papa ve papazlar "yorulan" bir tanrıya inanırlar. Buyurun okuyun:

"Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim." (Tevrat, Yar, 2/1-3; Çık, 31/7)

Yorgun tanrı o sinirle Şabat/Cumartesi günü çalışanların öldürülmesini istemiş. Buyurun okuyun:

"Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir." (Tevrat, Çık.31:14)

Bütün hahamlar, papa ve papazlar, Yakup aleyhisselama güreşte yenilen bir tanrıya inanırlar.

Buyurun muharref Tevrat'tan okuyun:

Yar. 32:22 Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti.

Yar. 32:23 Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi.

Yar. 32:24 Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla güreşti.

Yar. 32:25 Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı.

Yar. 32:26 Adam, «Bırak beni, gün ağarıyor» dedi.

Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı.

Yar. 32:27 Adam, "Adın ne?" diye sordu.

"Yakup."

Yar. 32:28 Adam, «Artık sana Yakup değil, İsrail denecek» dedi, "Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin."

Yar. 32:29 Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu.

Ama adam, “Neden adımı soruyorsun?” dedi. Sonra Yakup’u kutsadı.

Yar. 32:30 Yakup, “Tanrı’yla yüz yüze görüştüm ama canım bağışlandı” diyerek oraya Peniel adını verdi.

Yar. 32:31 Yakup Peniel’den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu.

Yar. 32:32 Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup’un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.”

Yahudi ve Hristiyanlarca kabul edilen Tevrata göre Yakub aleyhisselamla güreşe tutuşan ve sonunda Yakub aleyhisselama yenilen tanrı ile yerin göğün hakimi Allah aynı değildir.

Bizim iman ettiğimiz Allah, “Allah’ın size verdiği rızıklardan helal ve temiz olarak yiyin ve Allah’ın nimetleri için Allah’a teşekkür edin” (Kur’an-ı Kerim Nahl suresi 114) derken onların uydurdıkları tanrı:

“Ve milletlerin sütünü emeceksin ve kralların memesini emeceksin...” (İşaya 60/16) diyor ve bunlar da milletlerin kanını ve ülkelerin yeraltı ve yerüstü servetlerini emiyorsa onların tanrısı ile bizim iman ettiğimiz Allah aynı değildir.

Oryantalistlerin makalelerinden İslam dinini öğrenen biri bana “Bizim ilahımızla sizin ilahınız tektir” (Kur’an-ı Kerim Ankebut suresi 46) ayetini delil getirmeden ayetin tamamını okusun.

Bu ayet “Bizi ve sizi yaratan, yaşatan, yöneten Allah birdir. Siz, tutuyorsunuz Hz. İsa’yı “Allahın oğlu yaparak kâfir oluyorsunuz” anlamınadır.

İsterlerse şu ayetin tefsirine bir baksınlar: “And olsun ki “Allah üçün üçüncüsüdür” diyenler kâfir oldular. Bir tek ilâhtan başka ilâh yoktur. Eğer söylediklerine bir son vermezlerse onlardan kâfir olanlara acıklı azap şüphesiz dokunur.” (Kur’an-ı Kerim Maide suresi 73)

Kur’an-ı Kerim’in davetine uygun hareket etmek istiyorsanız buyurun mektubunuza Allah’ın davet ayetini yazınız:

“De ki: “Ey kitap ehli, Allah’tan başkasına kulluk yapmamak, hiçbir şeyi Ona ortak koşturmak, Allah’tan

başka ba'zımız ba'zımızı Rab edinmemek için, bizimle sizin aranızdaki ortak bir kelimeye geliniz. -Eğer yüz çevirirlerse- "Şahit olun biz Müslüman'ız" deyin." (Kur'an-ı Kerim, Âl-i İmran 64)

Örnek olarak sevgili peygamberimizi alırsanız o takdirde Vatikan'da para yönetiminden başka hiçbir şeye gücü yetmeyen, makama değil, sevgili peygamberimizin Bizans, İran, Habeşistan imparatorlarına yazdığı gibi siz de mektubunuzu Amerika cumhurbaşkanına yazınız ve mektubunuzu mutlaka bu son ayetle sonlandırınız.

Not: Bu ayetlerin tefsiri için "Şifa Tefsiri"ne bakınız. Telefon (0212) 511 10 85 A

X4

TANRI BÖYLE DER Mİ?.. (1)

"Mezmun'lardan 116'sının başlığı vardır. Bunlardan 73'ü İ.Ö. 1011-971 yıllarında egemenlik süren İsrail Kralı Davut'a aittir. Başlıklarda belirtilen öteki yazarlardan bazıları ise Asaf, Korahoğulları, Musa ve Davut'un oğlu Süleyman'dır. " (Zebur (Mezmunlar) Kitabı Mukaddes Şirketi, 1. Basım, Ocak 1996. Önsöz.)

Tevrat'ta bulunan "Süleyman'ın Özdeyişleri (Meselleri)'nin yazarı tek başına İsrail Kralı Süleyman değildir. Süleyman'ın yanı sıra İ.Ö. 715-686 yıllarında İsrail'de egemenlik süren kral Hizkiya yanında, İsrail bilgelerinden Agur'un, Kral Lamuel'in sözleridir." (Süleyman'ın Özdeyişleri. Yeni Yaşam Yayınları-Kitabı Mukaddes Şirketi ortak yayını. 1. Basım. 19896. Önsöz)

Yukarıda adı geçenlerden yalnız ikisine Peygamber denir. Diğerlerine Peygamber denmez. Buna karşı söyledikleri, Kuran da bile, Tanrı Sözü olarak kabul edilir. Ne var ki Tevrat ile Zebur'da baştan sona Tanrı'dan dilekte bulunanlar insandır. Aşağıda bulunan bir insanın yukarda sandığı Tanrı'ya yakarışlarıdır; tıpkı, Kuran'daki Fatiha süresi gibi... Demek oluyor ki sözleri dile getiren insan...

İncil'e gelince; İncil, İsa'nın ölümünden 60-70 yıl sonra Matta, Markos, Luka, Yuhanna adlı çırakları tarafından yazılmıştır. Bunlar İsa ile yaşadıkları olayları ve İsa'dan duydukları sözleri yazıya almışlardır. Bu dört çırağın yanında

İsa'yı tanımamış olan, öyle ki bir zamanlar Hıristiyanların çoğunu Romalılara öldürten ve Hıristiyanlar aleyhinde çalışan Yuhanna'nın sözleridir. Yuhanna bu gerçeği Korintislulara yazdığı 1. mektubunda şöyle açıklamaktadır. "Rab (İsa) değil, ben söylüyorum." (İncil. Kor. 1. Mek. 7/12"

Şimdi yukarda adı geçenlerin ki bunların çoğu peygamber bile değildir; bunların sözlerine Tanrı Sözü denirse İslam Peygamberi'nin sözlerine de dinsel gelenek nedeniyle Tanrı Sözü denir... Bu gerçeği de Kuran'dan öğreniyoruz: "Bu söz şanlı şerefli bir elçi'nin sözleridir." (Bak Kuran. 69/40. Ömer Rıza Doğrul ve Abdülbaki Gölpınarlı çevirisi).

Bu konuda Osmanlı İmparatorluğunun en büyük din bilginlerinden Şeyh Bedrettin Simavi de şöyle demektedir: "Kuran, Peygamber Muhammed'in sözleridir; ama, Tanrı sözü demeyen kâfir olur." (Varıdat). Anlamı: Kuran'daki sözler Tanrısaldir ve yücedir...

+

Akılla, bilimle, insan hakları ile bağdaşmayan ayetler üzerinde durmuyorum. Kutsal kitapların bu doğrultuda incelenirse insana yararlı olur diyorum.

Bu incelememizde sağduyu ile bağdaşanlar ve bağdaşmayanlar ele alınacaktır.

Bütün kutsal kitaplar; vahye inananları iyiliği de sürükler, kötülüğe de... Anacak aklını kullananları ise yalnızca iyiliğe sürükler.. Çünkü aklını kullananlar kutsal kitaplardaki günümüz genel doğrularına (Dinsel deyimle: Marufuna...) aykırı olan kuralları kabul etmez; ancak, günümüz anlayışı ile bağdaşan kuralları kabul eder...

Önce Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sürat'ın şu konuşmasını okuyalım: "Tevrat kan dökmeyi yasakladığı için İsrail'de yaşayan Yahudiler askere gitmez. O, kan döken Yahudiler ise Faşist Yahudilerdir." (Radyo Hedef. 9-10 arası. İsrail'in Filistin'i Helikopter ve uçaklarla bombaladığı günler. 2001 Ramazan Bayramı öncesinde...)

"Tevrat kan dökmeyi yasaklamışmı!" İnanalım mı?

Tevrat konusunda Kuran ne diyor? Bir de buna bakalım... Sözü uzatmadan okumaya başlayalım:

1. "Doğrusu Biz yol gösterici olarak ve nurlandırıcı olarak Tevrat'ı indirdik." (K. 5/44).

2. “Allah hiçbir insana bir şey indirmemiştir” demekle Allah’ı gereği gibi değerlendirmediler. De ki: Mûsa’nın insanlara nûr ve yol gösterici olarak getirdiği kitabı kim indirdi?” (K. 6/91).

3. “Sonra, iyilik işleyenlere nimeti tamamlamak, her şeyi uzun uzadıya açıklamak, doğruyu göstermek ve rahmet olmak üzere Musa’ya kitabı verdik. Rabbine kavuşacaklarına belki inanırlar.” (K. 6/154).

4. “Musa’ya Kitap verdik... Onu İsrail oğullarına doğruluk rehberi kıldık.” (17/2).

5. “And olsun ki, Musa ve Harun’a eğriyi doğrudan ayıran Kitabı sakınanlar için ışık ve öğüt olarak verdik.” (K. 21/48).

6. “And olsun ki, Musa’ya, ilk nesilleri yok ettikten sonra, insanlar düşünsünler diye Kitabı, açık belgeler, doğruluk rehberi ve rahmet olarak indirdik.” (K. 28/43).

7. “Her ikisine de, apaçık anlaşılan bir kitap vermiştik. Her ikisini de doğru yola erıştirmiştik.” (K. 37/117-118).

Görüldüğü gibi Kuran: Tevrat’ın Tanrı tarafından gönderildiğini, Tanrı sözleri olduğunu, insanları aydınlatan doğruluk rehberi, eğriyi doğrudan ayıran bir kitap olarak sunuyor.

Kuran’da; Tevrat’ı doğrulayıp onaylayan yüze yakın tümce var. Buraya rast gele 7 tanesini aldım. İsteyen diğerlerini de okuyabilir...

Burada üzerinde düşünülmesi gereken bir olguya dikkatinizi çekeceğim ve ondan sonra da; Tevrat, kan dökmeyi yasaklamış mı, teşvik mi etmiş buna bakalım...

Halk arasında çok söylenir. “Doğru söz yemin istemez!” denir. 5. ve 6. sırada Allah yemin ederek söze başlıyor. Biliyorsunuz; yemin, kendisine güven olmayan kişilerin güven sağlama çabasıdır.

Allah dedikleri güçlü varlık yemin etme gereğini niçin duyuyor? Şeriatçılar bu konuda düşünmekten korkarlar. Allah’ın anında kendilerini çarpacağını sanırlar. Yaşar Nuri Öztürk ise; Allah’ın ettiği bu yeminler için açıklama getirmeye çabalıyorsa da, çabaladıkça bataklığa batıyor, yüzüne gözüne bulaştırıyor...

Şimdi şeriat militanlarının sık sık bana yönelttikleri şu

soruya yanıt vermek istiyorum: “Yahu din adamı değilsin. Arapça bilmezsin. Din tahsil etmedin. Dini konulara niçin giriyorsun?...” gibisinden daha birçok suçlamalar.

Evet, ben çok bilgili ve kültürlü değilim. Orta dereceli okulları gece mektebinden bitirmişim. Hukuk fakültesinden dışarıdan orta derece ile bitirmişim. Yurt dışına çıkmamışım. Yabancı dilim yok. Bir araba kullanmasını bile bilmem...

Ama mahkeme kararıyla “Atatürkçü ve Aydın bir kimse” olmak gibi bir niteliğim var... (Haa, bakın, benim Atatürkçü ve Aydın oluşum mahkeme kararı ile saptanmıştır. Hakkımdaki bu karar Gaziantep Sorgu Hakimliği'nin E. 962/25. K. 962/104. C.M.U. 127/16 sayılı ile verilmiştir... Bu karar Gaziantep Asliye Ceza Mahkemesince onaylanmıştır... Öyle sanıyorum ki Türkiye’de hiç kimse hakkında verilmiş böyle bir mahkeme kararı yoktur...

Bu konuyu derinliğine öğrenmek isteyenler Kurultay yazarlarından Necdet Sevinç ile Zekeriya Beyaz’a (Şu Dekan olan Meşhur Zekeriya Beyaz...) sorabilirler...

Şimdi bu konulara niçin eğildiğimin gerekçesini belirtiyim. Bu ulusun okullarında, bir kuruş para vermeden okumuş, iyi kötü, dışarıdan da olsa Hukuk Fakültesini bitirmişim. Demek ki bu ülkeye, bir hukukçu olarak, borcum var. Bir de yaratılışım gereği Doğrucu Davut gibi bir karakterim olduğundan Tabularla, Talanlarla, Yalanlarla uğraşıyorum: Yine halkımın din ticareti yapılarak, aldatılmasına ve sömürülmesine dayanamıyorum.

Kaldı ki bilgili de olsam bilgisiz de olsam Anayasa ve yasalar bana bu hakkı vermiştir: **“Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir.” (Anayasa. Mad. 26)**

Hem ben; kimseyi, “Allah ile cehennemi ile korkutmuyorum. Hiçbir peygamber arkasına sığınmıyorum. Kutsal kitapları dayatmıyorum. Kimseye de cennet vaat etmiyorum. Yalnızca şöyle diyorum. Diyorum ki: Gerçeği (Allah’ı...) “Allah: Üstesinden gelemeyeceğimiz; Doğa ve toplum kuralları ile bilgi ve kültürümüzle doğru orantılı olarak bizlerde gelişen sağduyu ve vicdandır...” bilerseniz güçlü olursunuz. Huzurlu ve mutlu olursunuz. Ruhsal bir

dinginliğe ulaşırsınız. Kendi çıkarınızı koruduğunuz gibi toplumunuzun ve insanlığın çıkarını da korursunuz... Ne kimseyi ezer ve sömürürsünüz; ne de kendinizi ezilmesine ve sömürülmesine izin verirsiniz.” diyorum.

Tabularla, Talanlarla, Yalanlarla karşılaşınca yaratılışım gereği kendimi tutamıyorum. Başıma gelenler de bu yüzden zaten. Ama ne demiş atalarımız can çıkar, huy çıkmaz...

Yukarda sıraladığım üç kavram (Tabular, Talanlar, Yalanlar) insanlığın baş belasıdır. Her hali karda insanım, aydınım diyenler gerçek saygısı (Hak. Tanrı. Allah...) gereği doğruları söylemek zorundadır ve bu Allah'ın emridir...

Yaşarken gerçeği dile getirmeyeceğiz de, ne zaman dile getireceğiz?.. Yaşarken düşünce ve kanaatlerimizi açıklamazsak ne zaman açıklayacağız? Yaşarken susarsak, öldükten sonra nasıl konuşacağız?

Kendi için söylüyorum: Üzerimde 7 ölümcül hastalık var. Yaş 83... (Herkes 70'i yaşayanlar için “yaşı yetmiş, işi bitmiş” der...”

Belki bu gün, belki de yarından yakın gitmek üzereyim. Şimdi gerçeklere değinmeyeyim de ne zaman değineceğim. Şimdi düşünce ve kanaatlerimi açıklamayayım da ne zaman açıklayayım?..

Zaman zaman “Seni öldürebilirler!” deniyor.

Öldürebilirler de.. Benim ölmeyeceğim diye bir savım yok ki... Kuştan korkan darı ekmez. Rizikoyu göze almayan; ne otobüse, ne trene ne de uçağa binebilir... Ancak hımbıl hımbıl evde oturulur... Ne kokar ne bulaşır; ancak kendini akıllı biri sanarak oyalanır... Ben şahsen o kadar akıllı değilim; ben, adamım, cüdam değilim...

Bu kadar girişten sonra, Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sürat'ın dediği gibi, Tevrat, “Kan dökmeyi yasaklamış mı?...”

Ya da Kuran'ın (Allah'ın) dediği gibi; Tevrat, insanlık yararına yolun doğrusunu gösteren bir kitap mı?

Ne var ki olmadığını bizim Müslüman allameler de görüyor; ama işin içinden Tevrat Tahrif (değiştirilmiş) edilmiştir diyerek çıkmaya çalışıyorlar... Ancak ne zaman? Muhammet'ten önce mi, sonra mı, bunu söyleyemiyorlar. Değiştğini kanıtlamak için hiçbir kanıt da gösteremiyorlar. Eğer Tevrat değiştirilmiş olsaydı; öncelikle aşağıda

sıralayacağım tümceleri (âyetleri...) değiştirirlerdi. Bu bölümü okumayı sürdürürseniz bana hak verirsiniz...

Eğer yalanım, yanlışım varsa beni uyarınız. Yok, eksikim varsa tamamlayınız. Bunun da ötesi nefsimi uyarak hakka (gerçeğe) karşı geliyorsam söyleyiniz. Bu soruların yanıtını bulmak için şimdi Tevrat'tan alıntılara başlayabiliriz. Yani, Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sûrat'ın dediği gibi, Tevrat, "Kan dökmeyi yasaklamış mı?..."

1. "Allah Onu (İsrail'i) Mısır'dan çıkarıyor. Onun yaban öküzü gibi kuvveti var. Kendisine hasım olan milletleri yiyecek. Ve onların kemiklerini kıracak. Ve okları ile onları delecektir." (T. Sayılar. 24/7- 8).

Televizyonda, iki İsrail askerinin; dağ başında tutsak aldıkları bir Filistinlinin kollarını tüfeklerinin kabzası ile kırdıklarını gözlerimle gördüm. Bu öldürmelerinin kaynağı da yukarıda tümcedir (âyettir). Daha çok var... Bu kitabı okuyanlar neler olduğunu görecek...

Sevsinler seni ey Prof. Dr. Mustafa Erdoğan Sûrat! Hani "Tevrat Kan dökmeyi yasaklamıştı?"

Ya Tevrat'ı doğrulayan ve onaylayan Kuran'a ne diyeceğiz? Ona söz söylenmez! Niçin? Çünkü o Tanrı sözüdür... Peki, öyleyse bu yazılı gerçeklere ne diyeceğiz... Aklımızı imana mı kurban edeceğiz?

Sürdürelim alıntıları:

2. "Ve Rab. Musa'ya dedi: Kavmin bütün reislerini al, ve RABBİN kızgın öfkesi İsrail'den dönsün diye, **onları güneşe karşı RABBİN önünde as**. Ve Musa İsrail'in hakimlerine dedi: Her biriniz kendi adamlarınızı, Beal-peora bağlanmış olanları öldürün. Ve işte, İsrail oğullarından bir adam geldi, Musa'nın gözü önünde ve toplanma çadırı kapısında ağlamakta olan bütün İsrail oğulları cemaatinin gözü önünde kardeşlerine Midyani bir kadın getirdi. Ve kâhin olu, Elezar oğlu, Finehas bunu görünce, cemaatin arasından kalktı ve eline bir mızrak aldı ve İsrailî adamın ardınca çadırın iç tarafına girdi. İsrailî adama ve karnından (ardından demek istiyor) kadına, ikisine de, mızrağı sapladı veba da İsrail oğullarından kaldırıldı. Vebada ölenler yirmi dört bin kişi idi." (T. Sayılar. 25/5-9).

Acaba mızrak saplayarak öldürdükleri kadın ile erkek

vebalı oldukları için mi, yoksa Midyani oldukları için mi öldürülmüştür burası anlaşılmıyor.. (Arabistan'da dolaşan göçebe halk. Tekvin'e göre Midyaniler, İbrahim ile hizmetçisi Ketura'nın oğlunun soyundan kabul ederek düşman sayılırlar... Tıpkı Arapları, Filistinlileri gibi düşman saydıkları gibi...)

İsraililer, düşmanlarını öldürmek için birçok gerekçeler uydurmuşlardır: Kimisini; babasını çıplak görenlerin soyundan, kimisini kızı ile yatanın soyundan, kimisini hizmetçi soyundan geldiklerini söyleyerek aşağılar ve de düşman sayar... Bunların yaşamaya hakkı yoktur. Bunların başında: Araplar, Filistinliler, Amonlar, Midyaniler gelir... Bu kavim mensupları görüldükleri yerde öldürülmelidir. Bunları ileriki bölümlerde ayrıntıları ile göreceğiz... Gördükçe hep birlikte şaşıracağız...

3. “Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek ve tutulan her adam kılıçla düşecek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak; evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek.” (T. İşa'ya. 13/15-16).

Bu sözcükleri bir Tanrı nasıl söyler... Bu sözleri Tanrıya mal edenler Tanrıyı aşağıladıklarının ayırımında değiller mi? Gelin şu güzelim Tanrıyı bunların elinden alarak yüceltelim... İnsanlığı bu Tanrıyı, bunların elinden kurtaralım...

Av. Eren Bilge 26.12.2001

X5

TANRI BÖYLE DER Mİ?.. (2)

Yukarıda, dört kare fotoğrafta, Filistin-İsrail arasındaki savaşın acı sonuçlarını görüyoruz.

Birinci ve ikinci karede “Kamlara füze yağdıran İsrail saldırısı sonucu can veren 45 Filistinli gencin yere serilmiş cesetleri başında ağlayan analar...

Üçüncü ve dördüncü karede ise bir Cafe'de kendini patlatan canlı bomba tarafından yere serilmiş kurbanlarının cesetleri başında ağlayan İsraili anaları görüyoruz...

Gençler ölüyor; analar ağlıyor... Ramallah'ın, Kudüs'ün yakınlarındaki kasabaların başına gökten rahmet yerine bomba yağıyor. Yıldırım çakmıyor, gök gürlemiyor; füzelerin patlarken çıkardığı gürültüdür yankılanan...

Savaş karşı olan bizim gibiler ise üzüyor... Savaş tüccarları gülüyor.

Bunlar beş bin yıldan beri kavga eder. Kendilerini kutsal kitapları motive eder. İsrail'in kutsal kitabını Hahamları yazdıkları kitapları Allah kelamı diyerek satar...

Tanrı bilgisinden yoksun olanlarla din duygusundan yoksun olanlar da bunları gerçek sanır... Ancak söylenen kelamı Tanrı'ya yakıştıramadığından da bunlar "tarif" edilmiş demekle işin içinden çıkar...

Sormaz ki kendi kendine; bir köy muhtarı bile, kendi bildirisinin değiştirilmesine izin vermeyerek karşı çıkarken, Allah kendi kitabının değiştirilmesine niçin karşı çıkmadı, demez... Hadi diyelim ki bu ölüm emirleri Allah vermiş olamaz; bu Hahamlar tarafından değiştirilerek Tevrat'a yerleştirilmiş. Ama bu öldürün emirleri değiştirilmemiş kitapta da var. Ne var ki bu konuda bizimkiler kafa yormazlar; kafa yoranları da yaşatmazlar...

Kendilerini dinci sanan insanlarımız sormuyorlar kendi kendilerine "Allah savaş için insanları motive eder mi?" diye... Elbette Allah kendi yarattıklarının birbirlerine öldürmesini istemez...

Ne var ki insanlar sorumluluktan kaçmak için kendi yaptıklarını Tanrı'ya mal ederler. Allah kitabında böyle yazıyor derler ve böylece Tanrı'ya saygısızlık ettiklerinin ayırımına bile varmazlar...

Gelin şimdi kendi cinayetlerini Tanrı'ya mal etmek isteyenlerin neler yazdıklarına bir göz atalım. Önce Değişmiş kitaba sonra da Değişmemiş kitaba bakalım:

Tevrat'tan:

"Ve vaki oldu ki, İsrail, kırdı, kendilerini kovalamış oldukları çölde Ay ahalisinin hepsini öldürmeyi bitirdiği ve bitirinceye kadar onların hepsi kılıçtan geçirildiği zaman, bütün İsrail Ay'a döndüler ve onu kılıçtan geçirdiler. Ve o gün erkeklerden ve kadınlardan düşenlerin hepsi, bütün Ay ahalisi, on iki bin kişi idi. Çünkü bütün Ay ahalisini tamamen yok edinceye kadar Yeşu kargıyı uzatmış olan elini geri çekmedi. Ancak Rabbin Yeşu'a emrettiği sözüne göre İsrail o şehrin hayvanlarını ve mallarını kendileri için çapul ettiler." (Yeşu. 8/24-27).

Ay ahalisini tamamen yok eden Şu Yeşu'ya bir bakalım? Kim bu adam? Yeşu dedikleri bu adamı Ansiklopediler Şöyle tanımlar: "Efraim boyundan Nuh'un oğlu. MUSA'NIN EN SADIK ÇÖMEZLERİNDENDİ. Onun yerine geçti. TANRI ONA İsrail halkını Kenan iline götürmek görevini verdi. Yeşu bunun üzerine Őeria ırmağını geçti, yerli halklara boyun eğdirdi ve Filistin'i boyları arasında paylaŐtırdı.

Sonraki kitaplarda efsanelerde ona bazı mucizeler mal edilir; ayakları ıslanmadan Şeriat ırmağını geçmesi, Eriha surlarının çökmesi, Gabaon savaşında günü uzatması gibi..." (Bk. Meydan Larousse Ansiklopedisi.)

Yeşu dedikleri bu adam Yahudilerin peygamberlerinden biri. Kan dökücölükte ileri gittiği için saygınlık kazanmış belli.... Tevrat'ın altıncı kitabı olan Yeşu'da övölür kendisi...

Tarihte kan dökücü deli mi yok işte onlardan biri daha ki bu da Yahudilerin ileri gelen kraliçelerinden Ester dedikleri. Hele bakalım ne demiş bu İsrail kraliçesi:

"Ve Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler ve öldürdüler ve yok ettiler ve kendilerinden nefret edenlere istedikleri gibi yaptılar. Ve Yahudiler Őuşan sarayında beş yüz kişi öldürdüler ve Haman'ın on oğlunu öldürüp yok ettiler..." (Ester. 9/5-12)

Bu bölümde öldürölenlerin, yok edilenlerin sayısı çok; ama benim bunların hepsini yazmaya yüreğim yok. Bildiğim kadarı ile bu Ester, İsrail krallarından birisinin karısı. Kraliçelerin kan dökücü cadısı... Sayılamaz öldürdöğü insanların sayısı.

Bunlar, kralı ile kraliçesi ile barış içinde yaşamak isteyen insanların baş belası... Tükenir mi Tevrat'ta kan dökücü baş belası. İŞte bunlardan biri daha ki kan dökücölerin en alası:

"Ve Ehud sol elini uzatıp sağ kalçasından kamayı çekti ve onu kralın karnına sapladı ve namlının ardından kabza da girdi ve namlıyı yağ kapladı, çünkü kamayı karnından çekmedi ve arkasından çıktı." (Hakimler. 3/21-23)

Bu tümcelerden anlaşılıyor ki Yahudilerden Ehud adlı birisi kendilerine düşman saydıkları bir milletin kralına suikast yapıyor, elindeki kılıcı kurbanının karnına kabzasına kadar sokuyor ve çok iyi bir ŐeymiŐ yapmış gibi Yahudilerin Kutsal kitabına alınıyor...

Kutsal kitaptaki kan dökücülükleri, suikastları çapulculukları, karı-kız, genç-yaşlı demeden tükettikleri saymakla bitmez. Çünkü sayılamayacak denli çok. Bu kan dökücülükleri yazmaya ömür yetmez. Son olarak bir örnek daha sunacağım:

“O zaman yerin tozu gibi onları ezdim. Onları sokakların çamuru gibi ayakaltına alıp çiğnedim. Kavmimin çekişmelerinden beni azat ettin.

Milletlere baş olmak için beni korudun. Bilmediğim bir kavim bana kulluk edecek. Yabancı oğulları bana boyun eğecekler. Kulakları işitince bana itaat edecekler. Yabancı oğulları takatsiz kalacaklar. Ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar.. Rab hay’dır; ve kayam mübarek olsun ve kurtuluşumun kayası Allah yüce olsun; O Allah ki bana öçler verir, kavimleri bana tabi kılar.” (II. Samuel. 22/43-48)

Görürsünüz değil mi kendi eylemlerini nasıl da Tanrı’ya mal ediyorlar.. Ne var ki milletlere baş olmak” isteyenler İsa’nın doğumundan önce de doğumundan sonra da binlerce yıl esaret altında yaşıyorlar ve hala akıllanmıyorlar. 1948’de İsrail Devleti derleme ile kurulduktan sonra da Ortadoğu’yu kan gölüne çeviriyorlar..

Elbette Prof. Dr. Süleyman Ateş’i saymazsak, (Çünkü bu ilahiyatçı bundan birkaç yıl önce Tevrat’taki tümceler namazda okunabilir demişti...) Müslümanların Tevrat’a değişmiş demelerine hak vermemek elde değil. Çünkü Müslümanlar, yukarda saydığım kan dökücü tümceleri yüce bir varlık olan Allah’ın emretmeyeceği inancındalar. Ne var ki kendi kitaplarında da kâfirler hakkında kan dökücü hükümler bulunduğunu unutuyorlar.

Oysa bilmedikleri şu ki Tevrat da değiştirilmemiş olup olduğu gibi duruyor.. Tevrat denilen kitap Yahudi ulusunu; düşmanlarına karşı, savaşı motive etmek için geçmişte duruma göre Hahamlar tarafından yeni yeni eklemelerle oluşturulmuş bir kitaptır.

Benim aklımın almadığı ve bir türlü kabul edemediğim beş bin yıldan beri süren bu acımasız savaşın Allah’ın dilemesi ile olduğuna inanılmasıdır.. Allah dileseydi bu savaşlar olmazmış. Allah dilemeseymiş; bu insanlar savaş ederek birbirlerini öldürmezlermiş. İnanılır gibi değil, değil mi? Öyle

ise gelin bu sözlerin kaynağına bakalım. Bakın bu konuda bir harfi bile değiştirilmemiş Kuran ne diyor?

“...Allah dileseydi, belgeler kendilerine geldikten sonra, peygamberlerin ardından birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler, kimi inandı, kimi inkâr etti. **Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi.** Lakin Allah istediğini yapar.” (Kuran. 2/253)

Görüldüğü gibi iki yerde Allah dileseydi deniyor ve bir yerde de Allah istediğini yapar deniyor. Demek ki yukarda ağlayan analar Allah istediği için ağlıyor... Ölenler de Allah istediği için ölüyor...

Şimdi yukarıdaki dört fotoğrafa bakıp düşünelim... Yani şimdi bu yerde yatanlar ve ağlayan analar Allah böyle istediği için mi ağlayıp duruyorlar. Böyle bir görüş adil, şefkatli, merhameti yüksek bir Tanrı'ya nasıl olur da mal edilebilir? Allah böyle bir kader yaratır mı?

Allah, bu Filistinlilerle İsrail'in beş bin yıldan birbiri öldürmelerine niçin bakıp durur? Bu insanlar Allah istediği için mi birbirlerini öldürüp duruyor? Filistinlilerle İsrail'in birbirlerinin öldürmesini Allah dilemişse bundan çıkarı ne?

İnsanlar, birbirlerini öldürüp duracağına barış içinde, sevgi içinde yaşamış olsalardı bu olgu, Allah için daha iyi olmaz mı idi? Allah denilen yüce varlık yarattığı insanların barış içinde sevgi ile gülüp oynamasından mutlu olmaz mıydı?

Hani “Allah'ın verdiği canı Allah alırdı?” Niçin kendi verdiği canı kendisi almıyor da; insanların, birbirlerini öldürmelerine sessiz kalıyor? Allah'ın Allahlığına yakışır mı bu?

X6

KUTSAL KİTAPLARDA TANRI (Tevrat. Levililer, 26/11)

TEVRAT:

“Meskenimi aranızda koyacağım ve aranızda yürüyeceğim. (Tevrat. Levililer, 26/11)

İNCİL:

“Çünkü biz diri Tanrı'nın tapınağıyız.” (2. Kor. 6/16)

“Ey Baba, sen bendesin ben de sendeyim!” (Yuh. 17/21)

“Filupus, ‘Ya Ra., Baba’yı bize göster” dedi. ‘Bu bize yeter!’ İsa, “Ey Filippus, bunca zaman sizinle birlikte bulundum da beni tanımadın mı?’ diye yanıtladı. ‘Beni görmüş olan Baba’yı görmüştür. Sen nasıl, bize Baba’yı göster, diyorsun ‘Ben Baba’dayım, Baba da bende. Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum. Bende kalıcı olan Baba kendi işlerini yapmaktadır.” (Yuh. 14/8)

“İsa, kendisini kabul edenlere Tanrı’nın çocukları olma yetkisi verdi.” (Yuh. 1/12)

“İşte Allah’ın çadırı insanlarla beraberdir ve kendisi onlarla beraber oturacaktır. Vahiy, 21/3”

“Tanrı, ölülerin Tanrı’sı değil; ancak dirilerin Tanrı’sıdır...” (Mat. 22/23)

“Tanrı tapınağı olduğunuzu ve Tanrı ruhunun sizlerde konut kurduğunuzu bilmiyor musun?” (1. Kor. 19/20)

+

Tanrı Nerededir?

“Ete kemiğe büründüm,
Yunus diye göründüm.”

“Bir ben var benden içeri.”

“Baştan ayağa değin
Hakk’tır seni tutmuş
Hakk’tan gayrı ne vardır
Kalma güman içinde”

Yunus Emre’den

“Sen sende ara Hakk’ı,
Hemen gezme yabanda
Kendinde iken sen O’nu
Gayrıda arama.”

Kuddusi Baba, Veliler Bahçesi, Bedri Özbey, s.41

“Gözle seni sen, sen’de
Düşme diğer sevdaya
Sen’de seni buldunsa
Erersin vuslat yâra...”

Tanrı bize bizden yakın
Gitme uzaklara sakın
Onu görmek mi merakın
Aç gözünü bak insana”

Melulî

Ben taşrada arar idim
Gördüm can içinde can imiş...

BİR İlâhiden

X

Önce aşağıdaki ayeti okuyalım. Konuşan kim önce ona bakalım:

“Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı, onu Allah’ın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı... (Tevrat. Tekvin. 1/27)

+

Görüldüğü kimi konuşan Allah değil. Eğer konuşan Allah olsaydı ayetin şöyle olması gerekirdi: **“Allah olarak, insanı kendi suretimde yarattım; nları erkek ve dişi olarak yarattım...”**

Görülüyor ki konuşan Allah değil. Bütün kutsal kitaplarda bu söylem görülür.

Konuşanlar genellikle; peygamberler, kahinler, din adamları, padişahlardır. (Davut - Süleyman gibi...)

Bunlar “Allah bize vahyetti; biz de O’nun bize söylediklerini size aktardık!” anlamında savunmaya geçerler. ...

Ne var ki içlerinde **“Rab değil ben söylüyorum. (İn. Korintoslulara...” 1. 7/12)** diyenler bile olmuştur.

Burada Rab’tan kasıt İsa Peygamberdir. Yani söyleyen, İsa değil ben söylüyorum demektir.

Burada düşünülmesi gereken; “Allah, insanı kendi suretinde yarattı” denildiğine göre; demek ki Allah’ın bir sureti vardır. Sureti olanın cismi de olur. Cismi olanın bir de bulunduğu yer vardır. Oysa genel söyleme göre Allah; mekândan ve zamandan münezzehtir. Yani zamanın ve mekânın dışındadır.

Burada Allah anlayışı gündeme gelir. Allah; olumlu kavramları, yüce değerleri, insanlıkça kabul edilen ahlaksal

erdemleri, doğruluğu, dürüstlüğü, iyiliği, sevgiyi kapsayan bir soyut bir kavramdır.

Acaba burada insan dolaylı olarak kutsanmakta mıdır? Bak, Allah seni kendi suretinde yarattı. Öyle ise sen de Allah'ın beğenmediği davranışlardan kaçın; yaşamını doğruluk, dürüstlük, iyilik, güzellik ve sevgi üzerine kur mu demek isteniyor...

Av. Eren Bilge, 17.8.2010

X7

PİŞMAN OLAN TANRI (Tevrat. Yaratılış. 6/5-7)

“RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte. İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

“Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri*, kuşları yeryüzünden silip atacağım” dedi,” Çünkü onları yarattığına pişman oldum.” (Tevrat. Yaratılış. 6/5-7)

+

Yukarıdaki ayetler Tevrat'ın Yaratılış bölümünden.

Kuru kuruya okumaktan ne çıkar?... İnsan düşünmeden okursa, anlamadan okursa neye yarar?

Pişmanlık insana özgü bir özellik. Bilindiği gibi Tanrı, noksan sıfatlardan beridir. Öncesini sonrasını bilir.

Öncesini, sonrasını bilen bir Tanrı yarattığı insanın ne tür bir varlık olacağını bilmez mi?

Hem hadi insanları cezalandırmaya karar verdin; bu hayvanların ne suçu var da hepsini birden, insanlarla birlikte, oradan kaldırmaya karar verdin?

Şu ayete dikkatinizi çekerim. **“hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım”**

Bu ayeti bir ortaokul öğrencisi kursa Türkçe öğretmeninden zayıf not alır. Çünkü kuşlar, sürüngenler hayvan kapsamı içindedir. Kuşlardan, sürüngenlerden ayrı bir hayvan topluluğu yok ki... Anlaşılan Tanrı adına yazanların cümle bilgisi de zayıf...

İnsana özgü bir özelliği daha var Tanrı'nın; çünkü **“yüreği de sızıyor”...**

Tanrı'ya mal edilen bu özellikler gösteriyor ki Tevrat'ın

yazarı; Tanrı'yı, nesnelleştiriyor. Onu bir insan gibi sanıyor.

Tanrıyı bu biçimde nitelendirme görüşü Tevrat'ın bütününe hâkim...

Oysa Tanrı; maddesel, biçimsel bir varlık değildir. Tanrı, kavramsaldır. O'nu nesnelleştirmek, kişiselleştirmek onu anlamamak demektir.

Önemli olan Tanrı'yı anlamak ve bilmektir...

Burada Tanrı'nın kendi yaptığına pişman olduğunu görüyoruz. Oysa Tanrı'nın niteliklerinden biri: Yaptığı işin öncesini ve sonrasını bilmesi ve görmesidir. Bu ayette Tanrı'nın bu niteliğine aykırılık görmekteyiz.

Yaptığının sonuçlarını bilmemek insana özgü bir niteliktir. Ama Tanrı yaptığıının sonuçlarını en ayrıntısına değin bilir. Biz böyle biliriz; çünkü bize böyle öğretilmiştir.

Tanrı, Nuh'a talimat veriyor. "Sana uyanları ve hayvanları çiftler çiftler yaptığın gemiye al!.." diyor. Sonra da dünyayı sele boğuyor. Nuh ve yakınları ve gemiye aldığı hayvanlar dışındaki hepsini suda boğuyor.

Önce olaya mantık açısından bakalım. Dünyadaki hayvanları nasıl bir araya getirip de gemiye alacaksın. Sonra gemiye alacağın hayvanların hangi türünü seçeceksin? Yalnız bir hayvanın yüzlerce türü var.

Bir de şu var. İnsanların işlediği günahta hayvanların ne suçu var?..

Anlaşılan o ki Tanrı, dünyayı suyla doldurduğunu, Nuh ve yakınları ile hayvanları gemide suyun üzerinde bıraktığını birdenbire hatırlıyor.

Unutmak hatadan münezzehtir olan Tanrı'nın niteliği ile bağdaşır mı? Tanrı, noksan sıfatlardan münezzehtir değil mi? Böyle bir Tanrı İslam'ın Tanrı anlayışı ile bağdaşmıyor.

Tanrı'ya, unutmak ve sonradan hatırlamak yakışır mı?

Hadi diyelim insanların yaptığı kötülüklerden öğrendin ve bu nedenle onları cezalandırmak istedin; peki şu "hayvanları, sürüngenleri, kuşları" niçin cezalandırdın?.. Görüldüğü gibi burada Tanrı'nın adaletli olduğu ilkesin de aykırılık vardır...

Bütün bunlar eski dönem insanların Tanrı'yı da kendileri gibi algılamasından doğuyor. Tanrı, insanları kendi suretinde yaratmıyor da; insanlar, Tanrı'yı kendi suretlerinde yaratıyor.

Bu olaydan bu sonuç çıkıyor?

Kim söylerse söylesin, nerede yazılırsa yazılsın anlatılanları akıl süzgecinden geçirmek gerek...

Çünkü aklı olmayanın dini olmadığı gibi aklını kullanmayana da dinin yararı olmaz...

Ben işin içinden çıkabiliyorum. Bunun nedeni: "Allah'ın insanı kendi suretinde yaratması!" değil de insanın "Allah'ı kendi suretinde yaratmasıdır!"...

Av. Eren Bilge, 26.1.2013

+

Katkıda Bulunanlar:

Okuduklarıma inanamadım. Tanrının insana böylesine mükemmel bir İRADE ÖZGÜRLÜĞÜ vermesi ve insanın bunu alabildiğine SUİSTİMAL ETMESİ karşısında çok şaşırdım.

Sanki insan her şeyiyle Tanrıya bağlı değil de bağımsız, yerçekimini aşabilecek, denizde yaşayabilecek, Tanrının verdiği ekmeği, suyu yemeden yaşayabilecek bir varlık da, bu derece nankör olabiliyor, kötüleşebiliyor, hayret ettim.

Adama sormazlar mı? Sen neyine güveniyorsun? Ruhunun seni Yaratanın elinde olduğunu, onun sana bereket verebileceğini adam gibi yaşamazsan gerekirse lanetleyebileceğini nasıl olur da bilmezsin? Sonra pişman (nadim) olacağın bir işi nasıl yaparsın? Nasıl olur da Tanrının seni kendisinden bağımsız zeki bir varlık olarak yaratmamış olduğunu bilmezlikten gelirsin?

Sonra bu ne şiddet ne celal, Ey Bilge? Hani sen bilge idin, bütün maillere önce sevgi diye başlardın? Niçin böylesine öfkelendin? Önce Sevginin önce Yüce Yaratıcımıza verilmesi gerektiğini bilmiyor musunuz?

Deyebilirdin ki "Tanrım senin sevgi dolu, merhametli, şefkatli biri olduğunu biliyorum ama bu kadar celallenmene neden olabilecek ne olmuş olabilir, sen boşuna bir laf etmezsin? Lütfen bana açıkla.

Peki, şimdi sana sormazlar mı Ey Bilge? Avrupa'da, Amerika'da, Türkiye'de dünyanın başka yerlerinde binlerce yıldır suçlar işleniyor, senin bir bildiğin vardır bunlara izin vermene. Bunları gördüğün ve izin verdiğin kesin. Neden bu soruyu sormuyorsun Ey Bilge? Neden ekmeğini yediğin Yüce Tanrıyı suçlarsın, suçlayacak hiç başka kimse yok

mu? Neden hiç merhametsiz Siyonistlerden, bencil ve akıllı Masonlardan, finans tüccarlarından, silah tüccarlarından hesap sormazsın, adama sorarlar onlara kafa tutmaya korkuyorsun da, şefkati sonsuz Yüce Tanrıya mı kafa tutuyorsun, bu mudur senin adaletin?

Ey Bilge merhamet ve şefkat timsali olan bir Allah olduğunu iyi biliyorsun? Nasıl olur da yobazlara kızıp Yüce Yaratıcıyı döversin? Sana yakışır mı? Mesleğin adalet, Allahtan Adalet insanlara bağlı değil, yoksa halimiz haraptı!

Ey Bilge sen değil misin aklınızı kullanın, bilge olun, bilgeliğe önem verin deyen. Öyleyse yazdıklarımı iyi düşün.

Hayvanların da ve bitkilerin de toptan yok edilmesine gelince Ey Bilge! Bitkiler su altında kalınca ve sular çekilince onlar yeniden biter biliyorsun, onları kuvvetli yarattım, neticede yeryüzü yine bugün bitki dolu değil mi? Bir milyon çeşit canlı yarattım, hepsi de bugün sağlam. Hayvanlara gelince. Koca geminin hayvanları kurtarmak için yapıldığını, her çeşit hayvandan birer veya temiz ise (insanın devamı için yararlı ise garanti olsun diye yedişer çift) aldırıldığını bilirsin? Velhasıl insan da kurtuldu, hayvan da kurtuldu, bitkiler de etrafımızda.

İşte aklımızı kullanınca ve iyi niyetli olunca, niyetimiz çokbilmiş gibi etraflıca düşünmeden bağcıyı dövmek olmadığında bakın ne gibi gerçekler ortaya çıkıyor.

Ey Bilge! Samimi olun, daima Yaratıcıyı sevin, yaratılanı sevin, Tanrıya ve insana, hayvana saygılı olun. İnsanı, hayvanı aşağılamak maymun bizim akrabamızdır demekle olur, hayvanları kurtarmak için koca gemi yapmakla değil. Tanrı insanı onurlandırırken Şeytanın taraftarları onun onurunu kırıyorlar evrimi anlatarak.

Senin akıl almaz davranışlarını görüyorum... Kötü insanlara kızmıyorsun da kötülüğe engel olan Tanrıyı toptan nasıl değersizleştirsin, böyle akıllıca konuştuğunu zannettiğin düşüncelerinle. Tanrının seni akıllı bir insan olarak yarattığına pişman mı (nadim) oldun yoksa? Sana nefes, ekmek, evlilik, hava, su veren Yüce Tanrı senin hoşuna gitmeyecek ne yaptı ki?

Böylesine öfkeye dayanan laflar koskoca bir Bilge tarafından nasıl söylenir? Benim küçük aklım bile bunları

almıyor?

Bir de bize bilgeyim bana inanın diyorsunuz? Bilimden, adaletten, hükümetin verdiği sıkıntılardan bahsediyorsunuz diyorsunuz!

Bu bilim, akıl çağında, bu kadar bilginin çoğaldığı bir zamanda bu akıl almaz davranış Hayri Bilgeden sadır olduğuna nasıl inanalım?

Ortaçağda olsaydık ve ben de bu satırları yazsaydım; muhakkak eğri kılıcı enseme dayarlardı.

“Bilinsin ki özgür düşünce demokratik, laik bir ortamda, yasalarca korunmadıkça varlığını sürdüremez.”

Haksızsam, haksızsın deyin...

Mustafa Dinçer, 1.10.2010

Not 1: Haklısınız, insanlık bütün devirler boyunca huzursuz, tanrıdan uzak, zavallı yaşadı, bunun nedeni İlk anne-babamızın (insanları yetiştiren kişiler) Tanrının muhalifi olan Şeytanın kötü yola sevk etmesi sonucu bizlerin de EVRENSEL EGEMENLİK DAVASINA karışmamız.

Bu davanın özeti şöyle: Bu dava ile insanın Yehova Tanrıdan bağımsız yaşayıp yaşayamayacağı (Tanrının yönetimindeki kadar mutlu ve sonsuz) dava konusu oldu. Bu davanın süresi 6 bin yıl olarak belirlendi. Tanrı, Şeytana ve onun tarafını tutan insanlara 6 bin yıl istedikleri yönetimi, istedikleri dini, istedikleri ekonomik düzeni kurmalarına izin verdi. Bu tarihten sonra (önümüzdeki birkaç yıl) Armagedon denilen bir olayla (Tanrının bu 6 bin yıllık izninin bitimi) karşı çıkanları, kötüler, insanlara baskı yapmaya devam edenleri yok edeceği bir yok etme olayıdır. Bunu melekler yapacaktır, Yehova'nın Şahitleri değil).

Bu arada Şeytan ve cinler bağlanacak (yok edilmeyecek) Bu olaydan sonra dünyada Mesihin Gökteki Krallığı hüküm sürecek ve sağ kalanlar (adiller, doğrular) bin yıl sağ kalacak, teokratik olarak eğitilecek, zihnen, duygusal olarak, fiziksel ve ruhsal açıdan KUSURSUZ hale getirilecek, dolayısıyla yeryüzü de cennet olacak, bu arada eski yaşayan insanlar (toplam 20 milyar kadar) yeniden yaratılıp onlara da fırsat verilecek. Bin yılın sonunda son bir denemeden sonra Şeytan ve cinler yeniden salıverilecek ve eğitilmiş herkes son bir denemeden geçecek ve sağ kalanlar sonsuza kadar

yeryüzü cennetinde yaşama HEDİYESİNE sahip olacaklar. Bütün bunların yapılabilmesinin temelinde ise İSA MESİH EFENDİMİZİN fidesi, kefareti yatıyor. Bunların tümü bir hediyedir, insanın dindarlığına, ibadetine bağlı değildir.

Not 2: Tufanın asıl nedeni 6 bin yıllık Evresel Egemenlik Davasında (insan ve Şeytanın 'biz bu işi kotarıyoruz' iddiasında yeryüzünün bozulmasına neden olan şeyin insan değil GÖKTEN GELEN TANRI OĞULLARININ İNSAN KIZLARI İLE CİNSEL İLİŞKİ KURMA ARZULARI. Bir zamanlar iyi melek olan bu oğullar o zaman çok güzel olan insan kızları ile ilişki kurabilmek için MADDELEŞTİLER, materyalize oldular ve ilişki kurdular, ortaya çıkan nesil şiddet dolu, zaten kötüye eğimli olan insanı iyice çığırından çıkaran bir yapı oluşturdular. Dolayısıyla 'biz kotarıyoruz' diyen Şeytan ve insanlar tanrıyı suçladılar bu düzeni bozan biz değil SENİN OĞULLARINDIR. Tanrı o zamanki düzene bir RESET atmakla, oyunu yeniden insanların bıraktığı yerden devam ettirmelerine izin verdi. Tanrının sevgili kulu olan Nuh ve oğulları 200 yıl sonra BABİLDE NİMROD isimli ilk şiddeti kullanarak (Avcı) devlet kuran NİMROD'a evrimleşti (yozlaştı). İnsanlık artık 'biz kotarıyoruz bu işi' iddialarında özgürdü. Arkalarında 2 bin yıl bırakmışlardı önlerinde 4 bin yıl vardı. İstedikleri devleti, yönetimi, dini, siyaseti, ekonomiyi uygulayabilirlerdi. Krallıklar, oligarşiler, demokrasiler çıktı, Kapitalizm, sosyalizm çıktı, yobazlıktan, ateizme yol alındı. Ne dersiniz samimi olarak söyleyin hangisi TAMAM İŞTE OLDU KOTARDIK diyebilecek bir yapıdır? Hatalıysam söyleyin! Kurtuluş hangi görüşte? Bence Tanrının Gökteki Mesih Krallığında! Gerisi günlük olaylar, şikâyetler, oyalanmalar. Bin yıllık krallık yakın! İsteyenlere ayrıntılı bilgi verebilirim, kitap yollayabilirim! Acele olarak bilgi almak isteyenler ise şu linkten yararlanabilir!

Mustafa Dinçer

+

Değerli Dostum,
Önce sevgi sundum.

İletini baştan sona okudum,
Bilgilendim, memnun oldum.

Üç konuda itirazım vardır.

1. Ben nerede, ne zaman, kime:

“Bilgeyim bana inanın...” dedim.

Bil ki bu bana yapılmış büyük bir iftiradır...

Bütün iftiralar Şeytan'dandır...

2. Dikkatinden kaçmış olabilir.

Site adresim:

“www.tabularatalanayalanabalta.com”dur.

“Avrupa’da, Amerika’da, Türkiye’de dünyanın başka yerlerinde binlerce yıldır suçlar işleniyor, senin bir bildiğin vardır bunlara izin vermene. Bunları gördüğün ve izin verdiğin kesin. Neden bu soruyu sormuyorsun Ey Bilge?

“Neden ekmeğini yediğin Yüce Tanrıyı suçlarsın, suçlayacak hiç başka kimse yok mu? Neden hiç merhametsiz Siyonistlerden, bencil ve akıllı Masonlardan, finans tüccarlarından, silah tüccarlarından hesap sormazsın, adama sorarlar onlara kafa tutmaya korkuyorsun da, şefkati sonsuz Yüce Tanrıya mı kafa tutuyorsun, bu mudur senin adaletin?”

Sitemin Arşiv bölümündeki FIKRALAR DOSYALARINA girersen eğer; kimseye suç işleme özgürlüğü vermediğim gibi seyirci de kalmadım.

Bütün kötü yolda olanları da kendimce azarladım, payladım.

3. **“Neden ekmeğini yediğin Yüce Tanrıyı suçlarsın, suçlayacak hiç başka kimse yok mu?”** demişsin bir de...

Ben, o senin Tanrı dediğin hayali varlığa “yaptığın Allahlığa yakışır mı” Allah, yarattığı varlığın nasıl davranacağını bilmez mi?” dedim. ...

Bil ki ben senin o ardına düştüğün hayali varlıktan bir bağ maydanoz görmedim.

İşsiz kaldığım günler aç kaldım.

Ekmeğimi hep kendi emeğimle kazandım.

Benim ardına düştüğüm Tanrı; (olumlu ve yüce kavramlar, genel doğrular, güzel edimler, sevgi, erdem gibi güzel huylardır...) Benim Tanrım, kendisine saygısızlık ettiğim an benim cezamı verir...

Kötü edimlerde bulunduğum zaman hiç kimse değilse bile insanlar **“Sen bu olumsuz işi yapmaya utanmadın mı?”** der...

Bil ki aşağılayan, suçlayan, iftira atan Şeytan'ın ta kendisidir.

Şeytan, aşağılayanların, suçlayanların, iftira atanların efendisidir...

Ne oldu sana da birdenbire sevgiyi göz ardı ettin...

Ne oldu sana da Eren Bilge'ye sevgini yitirdin?..

Şimdi kal sağlıcakla,
Yine de sevgiler sana...

Av. Eren Bilge, 1.10.2010

+

Sevgili Hayri Ağabey,

Önce sevgi, size olan sevgim saygım hiç azalmadı, aksine artıyor.

Yanlış anladınız (esasinda ben yanlış anlattım), özür dilerim, şöyle ki

Siz hani Tanrıya ‘böyle misin şöyle misin’ dediniz ya birinci ağızdan, ben de sanki Tanrının ağızından size yanıt olarak yazınca sanki saygısızmış gibi göründüysem özür dilerim, o sizi muhatap alan Tanrının size yanıtı olarak verilmek istendi ama tabi siz Tanrıyı kişi olarak düşünmeyip, iyi nitelikler olarak algılayınca (dolayısıyla onun yüce kişiliğini dikkate alamayıp (almayıp değil) Tanrıyı kendinizde var olan sevgi, dürüstlük vs gibi iyi nitelikler olarak algılayınca (ki her şeyi tanrı olarak gören Hinduizmin tersine Tanrı anlayışı olmayan iyi niteliklere yönelen Budizm görüşüdür bu, yani siz Budistsiniz böylece!) bu sorun oradan çıktı.

Özür dilerim hata ben de oldu, birinci kısımda Tanrı rolü oynarken böyle bir tepeden bakma gibi bir durum ortaya çıktı, özür dilerim...

Size saygımız sevgimiz sonsuz.

Dinler konusunda aynı görüşteyiz, sadece Şeytanın dinleri ile Yehova Tanrıyı ve onun sözünü karıştırmamanızı rica ederim.

İftiracı Şeytanın en büyük emeli zaten bu... Din yerine

insan geleneklerini sokup faturayı Tanrıya ödetmek. Hani bazı kişiler yapıyor ya. İşte o şeytani davranışlar esasında Şeytanın nitelikleri ona uyanlarda onlarda görülüyor.

Benim ve Tanrının amacı ise size, insana ve Tanrıya gereken onurun iadesidir. Kesinlikle şeytan gibi insanın ve Tanrının onuruna halel getirmek değildir. Yanlış anlaşılma için tekrar özür, sevgi ve saygımızın daim olduğundan emin olabilirsiniz. Yanlış görüşler düzeltilmek içindir o yanlış görüşlere sahip insanlara hakaret vesilesi olamaz.

Birbirlerimize yardımcı olacağız.

Anlayışınız ve sevginizi koruduğunuz için çok teşekkürler.
Mustafa Dinçer, 1.10.2010

+

Sayın Bilge,

Sizi nasıl tebrik etsem bilmiyorum.

Yaratılan tanrının içler acısı halini dile getirmişsiniz. Ancak yaratılan tanrıya inanan büyük çoğunluk düşünmekten aciz olduğu için değil, ali menfaatlerine öyle geldiği için buna inanıyor.

Ali menfaatlerini çokça saydık, bunların başında uçkur menfaatleri geliyor.

Bu kadar hatayı yapan tanrı olabilir mi?

Peki bu kadar hatayı, düşünen (!) beyinler göremez mi?

Örneğin, can almanın ve vermenin kendisine ait olduğunu söyleyen bir tanrı, söylediklerini neden unutmuştur ki, Öldürün emri verebilmektedir.

Bir yerde söylediğini, başka bir yerde yalanlayan tanrı olabilir mi?

Kendisiyle çelişene tanrı denebilir mi?

Evet denebilir diyenler, akıllı olabilir mi?

Bakalım nerelerde ne demiş.

Örneğin İNCİL,

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP: 1.Ko.1: 19 Nitekim şöyle yazılmıştır: **“Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.”** İncilde başka bir yerde tıpkısının aynısı ifade yok.

Gerçekten de işte yaptığı budur.

Bilgelik yok edilmiş, akıllar teslim alınmıştır.

Yok edeceğim sözü:

Zebur'da, Kur'an da tıpkısının aynısı ifade olarak yok.

Tevrat'ta yok edeceğim sözü 49 yerde (tekrarlarıyla beraber) geçiyor.

Kendi gücünün yetmediği yerdeyse öldürün emri veriyor. Öldürün emri Zebur'da, Tevratta, İncil'de, Kur'an da kaç kez geçtiğini alttaki adreslerde bulabilirsiniz.

Kutsal metinlerde öldürmek

Kur'an da ölmek, öldürmek-1

Kur'an da ölmek, öldürmek-2

Bu konudaki geniş anlatımı şu başlıkta bulabilirsiniz

Tanrılar sürekli öldürün der mi?

<http://ahmetdursun374.blogcu.com/tanrilar-surekli-oldurun-der-mi/8488918>

O yazımda can almanın, vermenin kime ait olduğunu söylediği metinleri ve kendisiyle düştüğü çelişkileri dillendirmeğe çalışmışım.

Umarım bir çok soruya açıklama getirmiş olayım.

Saygı ile...

Ahmet Dursun

+

Saygıdeğer Dostum,

Sana sevgi sundum.

Çok güzel konulara değinmişsin, aklını imana kurban edenler bunları dinler mi?

Gerçekten de verdiğim canı ben alırım diyen bir Tanrı,

İnsanlara; **“Senin gibi düşünüp inanmayanları**

öldürün,

Ve onların kemiklerini kırın

Ve oklarınız ile onları delin!..” der mi? (Tevrat. Sayılar.

24/8)

Acırım hayali bir varlığın ardına düşenlere,

Acırım aklını imana kurban edenlere...

Şimdi kal sağlıcakla,

Sevgiler sana...

Av. Eren Bilge, 1.10.2010

+

Eren Bilge Ustam

Ne güzel bir yazı bu...

Gerçekleri öğrenirken gülümseyebilmeli işte böyle insan.

Teşekkürler.

Fevzi Günenç, 3.10.2010

X8

KEMİK KIRMAK

(Tevrat. Sayılar. 24/8)

“Tanrı onları Mısır’dan çıkardı, O’nun yaban öküzü gibi gücü var. Düşmanı olan ulusları yiyip bitirecek, Kemiklerini parçalayacak, Oklarıyla onları deşecekler.”
(Tevrat. Sayılar. 24/8)

+

Tevrat’tın yukarıda önerilen bu ayetin uygulanmasını televizyonda gözlerimle gördüm.

Üç İsrail askeri yakaladıkları iki Filistinlinin dirseklerini kırıp duruyorlardı. Bu vurup kırmadan da büyük bir zevk alıyorlardı. Çünkü inançlarına göre kendilerine bu emri Allah vermişti ve kitaplarında da yazıyordu.

Daha yakınlarda bir İsrail askeri gözleri bağlı bir Filistinli kızın çevresinde göbek atıp duruyordu büyük bir zevkle. Açıkça tutsağını aşağılıyordu...

Bu öldür emri yalnız Yahudilerin kutsal kitaplarında yazmıyor. Diğer tek tanrılı dinlerin kitaplarında da insanlar düşmanlarını öldürmeye, boyunlarını vurmaya, parmaklarını doğramaya yönlendiriliyor. Hiç beklemediğim halde ve ummadığım bir şekilde de İncil’in bir yerinde **“Giysilerinizi satın kılıç alın!”** deniyor. Sevgi dinine yakışır mı bu ifadeler?...

Ben şahsen inandığım bir Allah’ın böylesine emir vereceğine kesinlikle inanmıyorum.

Peygamberlerdir, din adamlarıdır Allah adına böyle ahkâm kesenler.

Eğer bu sözler gerçekten Allah’ın sözleri ise ben böyle **“Öldürün, boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın, kemiklerini parçalayın, oklarınızla onları delik deşik edin!”** deyene bir Allah’ın arkasına nasıl düşerim...

Bu sözler, olsa olsa Allah'ın sözleri değil de Peygamberlerin, din adamlarının sözleri olabilir. İşte ben, Allah'tan korktuğum için, böyle diyenlerin arkasına düşmem...

Çünkü rahmet ve şefkat simgesi bir Allah; yarattıklarına sizin gibi düşünüp inanmayanları öldürün demez. Böyle bir emir Allah'ın büyüklüğü ile bağdaşmaz.

Hem "Verdiğim canı ancak ben alırım!" diyen bir Allah; bir başkasına can alma, sakat bırakma emri verir mi? Böyle bir Allah anlayışı Tanrı'ya saygısızlık değil mi? Allah'ı küçük düşürme değil mi? Ne zamana değin Allah'ı küçük düşürme yolunda ısrar edilecek?..

Gelin artık Tanrı'yı küçük düşürme inadından vazgeçelim. Onu yüceltelim ve ona gösterilmesi gereken saygıyı gösterelim. Onu böyle bir can alıcı, yarattıklarını birbirine düşüren acımasız bir varlık durumuna düşürmekten vazgeçelim...

Bu düşüncede olmakla ben Tanrı'yı yüceltmiş mi oluyorum; yoksa ona saygısızlık mı etmiş oluyorum... Takdir okuyucularımandır.

Av. Eren Bilge, 13.10.2010

+

KATKIDA BULUNANLAR:

1.

2. Mustafa Dinçer

Kemik Kırmaya Giriş 1

Tanrı ısrarcı kötülerin kemiklerini kırar peki kimlerin kemiklerini kuvvetlendirir? Bakın kimin?

"Eğer boyunduruktan, insanlara parmağını sallamaktan, kötü konuşmaktan vazgeçersen, kendi canının çektiğini aç insana verirsen, mazlunun karnını doyurursan, karanlıkta bile ışık saçarsın; zifiri karanlığın öğle vakti gibi olur ve Yehova sana sürekli yol gösterir, sıcağın kavrulan diyarda bile canını doyurur, kemiklerini güçlendirir. Sen de iyi sulanmış bir bahçe, bir su kaynağı gibi olursun; o sular ki aldatıcı değildir ve halkının eski harabeleri ayağa kaldırmasına önayak olursun. Nesiller boyu harap kalan temeller üzerine yapılar dikersin. Sana gedikleri kapatan, orada oturulsun diye yolları onaran denilir." (İşaya 5/9)

Demek ki Yehova Tanrı kemik kırma meraklısı değil. Ayrıca O kemiklerini kıracak meselesi Yahuda'nın oğullarına bereket duası. Eğer Yehova'nın emirlerini yaparlarsa onları destekleyeceğine dair bir VAAT. Eğer tutmazlarsa Tanrı o kişiye kemik kırma gücü vermez. Vermedi de. İsrail ulusundan ayrıldı Mesih'in öldürülmesi üzerine.

Yehova nasıl ki Kenan topraklarında oturan Kenanlı ulusların ahlaksızlıklarının onların yok edilmesini gerektirecek kadar (yok olma burada o topraklardan kovulma anlamında, başka yerlere yerleşmelerine neden olma ama yine de gelip saldırdıklarında ister istemez ölümü göze almış olurlardı ve böyle durumlarda kemikleri de kırıldı tabii ki ama kendileri kaçındı yakında Armagedon da da YŞ üzerine gelen Şeytanın koyun sürüsünün kemiklerini melekler kıracak. Kendileri istiyor ne yapalım?) Bir örnek daha iyi anlamak için burayı. Yehova kavminin Mısır'dan çıkmalarına izin vermelerini istedi Firavundan. Eğer izin verseydi, kemikleri kırılmayacaktı yani On Bela ile karşılaşmayacak, sanki ekonomisini ve dinini ve siyasetini, sosyal yapısını ayakta tutan KEMİKLERİ kırılmayacaktı. Yani tanrıları, firavun ve halk üzerine, ekonomilerinde etkili Nil üzerine vs vs BELALAR gelmeyecekti. Adam gibi yaşayacaklardı. Ama kaçınınca belayı yediler yani kemikleri kırıldı. Demek ki kemik kırma kaçınma sonucu oluyor. Yukarıdaki ayetleri de dikkate alırsak bir annenin merhametini veren, bir gülün zarafetini sağlayan, ince ruhlu, sevgi dolu, merhametli Yehova kesinlikle durup dururken kemik kırmıyor. İsraili askerler neden kırıyor dersiniz onu Filistin Kuruluş Örgütünün finansörü ve yöneticisi Mossad'a sorun derim. Belki Masonların dini kötü gösterme faaliyetlerinin bir sonucudur, kim bilir? (ben bilirim)

Memnun olmadıysanız devam edeceğim, yorumunuzu beklerim.

Saygılar, Sevgiler.

Mustafa Dinçer, 15.10.2010

+

Sayın Dinçer,

Sevgiler...

İnancına hayranım...
Her zaman böyle davranın...

Kemik kırma, okla delme, öldürme, tutsak etme,
Malını mülkünü yağma etme,
Karısının kızının ırzına geçme...
Bir tane değil ki,
Binlerce...

Ben memnun olsam da olmasam da
Sen sürdür savını bildiğince...
Benim senden bir beklentim yok öyle...

Senin ki sana,
Benimki bana...
Ne isteyebiliriz daha...

Şimdi kal sağlıklıkla,
Nasıl düşünürsen düşün,
Sevgiler sana.
Av. Eren Bilge, 15.10.2010

+

2. Ahmet Dursun

Sayın Balta,
İnsanın şaşırması son derece normaldir.

Bir yerde söyledikleriniz, o anlık düşüncelerinizden,
ortamın getirdiklerinden, duygusal durumunuzdan
kaynaklanabilir.

Daha sonra bu söyleminize aykırı başka bir söz de
söyleyebilirsiniz.

Buda, o anlık düşüncelerinizden, ortamın getirdiklerinden,
duygusal durumunuzdan kaynaklanabilir.

Bunlar gayet normaldir.

Peki, bir tanrı düşünün, tanımlayın....

Tanımladığınız tanrının en belirgin ifadesi şöyle olacaktır.

Her şeyden haberdar, geçmiş, bu gün, gelecekte olanları,
hiç bir insanın düşünemeyeceklerini bilen bir tanrı...

Doğru mu?

Evet doğru.

Peki, din yaratmak, yarattığı dini de insanlara ulaştırmak isteyen bir tanrı, yukarda saydığım insana ait özellikleri taşırmı?

Hayır taşımaz.

O halde din yollayan bir tanrı, nasıl olurda söylediklerini unuttur? Bir yerde canı kendi verip aldığını bilirken, başka bir yerde şaşırarak neden ÖLDÜRÜN der?

Ya ilk tanrı rolü oynayandan kopya çekilmiştir, ya da tanrı adına ahkâm kesiciler şaşırtmıştır.

Aksi halde tanrının şaşırtma ihtimalini düşünmek, TANRIYA HAKARET etmekten başka hangi mantıkla açıklana bilir ki?

İşte, sürekli ne dediğini bilmeyen, o anlık düşüncelerinden, ortamın getirdiklerinden, duygusal durumunuzdan kaynaklanan ifadeler olsa, tanrı rolüne soyunanlar tarafından sunulmuştur.

Tanrı şaşmaz, yanılmaz, kesin ispatlarıyla varlığını mühürler diyorsanız, doğru tanrıya, yaratılan değil, yaratan tanrıya tapınız.

O yolu size gösterecek yegâne şey, tanrının verdiği en kutsal olan akıldır.

Gerçek tanrı, hepimizi sahtekârlardan korusun.

Ahmet Dursun

+

Ölmek, öldürmek, öldürmemek gibi kavramlar kutsal metinlerin tümünde defalarca geçmektedir.

Kuran ölü kelimesini değişik anlamlarda 100 civarında tekrarlamış, Kuran dışında kalan kutsal metinlerin tümünde ise salt ölü kelimesi 200'ün üzerinde geçmiştir.

Tabii bu ifadelerin değişik anlatımları ve tekrarları da dahil olmak üzere bu sayılara ulaşılmaktadır.

Ben burada Tayyip ve Kılıçdaroğlu'nun gündeme soktuğu şekline yakın anlamlar içeren hallerini verdik.

Ancak şunu söylemek isterim ki; Kutsal metinlerden örnekler vermek yerine NUTUK'tan örnekler verselerdi, topluma Mustafa Kemal'i ve onun değerlerini unutturma çabalarından uzak olsalardı bugün ne İsrail sorununuz ne de başka sorununuz olmayacaktı.

İşte sizlere ülkenin neden bu günlere geldiğini daha

net kavramanız için (NUTUK dışı metinler diyorum onlara) bizlerin beyinlerine çivilenmeye çalışılan bazı dogmaları veriyorum.

İnsanlık tarihinin gördüğü ve bundan sonrada asla göremeyeceği en nadide değer ne diyor?

Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz. Mustafa Kemal ATATÜRK

Kur'an da ölmek,öldürmek-1

<http://ahmetdursun374.blogcu.com/kur-an-da-olmek-oldurmek-1/8072450>

Kur'an da ölmek,öldürmek-2

<http://ahmetdursun374.blogcu.com/kur-an-da-olmek-oldurmek-2/8072475>

Kutsal metinlerde öldürmek

<http://ahmetdursun374.blogcu.com/kutsal-metinlerde-oldurmek/8072370>

Siz bu metinleri inceledikten sonra bir de Mustafa Kemal'e kulak verin.

Bizi yönetenler, yönetmeye talip olanlar neden Atatürk'ten uzaklaşmak istediler daha iyi anlayacaksınız.

Atatürk ve ilkelerini unutanlar iyi bilsinler ki; bu milleti tarih öncesi çağlara asla götüremeyeceklerdir.

Saygı ile...

Ahmet Dursun

+

ATATÜRK DİYOR Kİ;

Biz Türkler, bütün tarihimiz boyunca hürriyet ve istiklâle timsal olmuş bir milletiz.

Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet, medenî insanlık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye lâyık sayılamaz.

Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben milletimin en büyük ve ecdadımın en değerli mirası olan bağımsızlık aşkı ile dolu bir adamım.

Çocukluğumdan bugüne kadar ailevî, hususî ve resmî hayatımın her safhasını yakından bilenlerce bu aşkı malumdur.

Bence bir millete şeref, haysiyetin, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara, çok ehemmiyet veririm. Ve bu vasıfların kendimde mevcut olduğunu iddia edebilmek için milletimin de aynı vasıfları taşımasını esas şart bilirim.

Ben yaşayabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım. Bu sebeple milli bağımsızlık bence bir hayat meselesidir. Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusundan vazgeçinceye kadar, amansız düşmanıyım.

Milli egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar batır, mahvolur. Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkûmdurlar.

Cumhuriyet fikir serbestliği taraftarıdır. Samimi ve meşru olmak şartıyla her fikre saygı duyarız.

Egemenlik kayıtsız ve şartsız milletindir.

Gerçi bize milliyetçi derler. Ama biz öyle milliyetçileriz ki, işbirliği eden bütün milletlere hürmet ve riayet ederiz. Onların milliyetlerinin bütün icaplarını tanırız. Bizim milliyetçiliğimiz herhalde hodbince ve mağrurca bir milliyetçilik değildir.

Bilelim ki milli benliğini bilmeyen milletler başka milletlere yem olurlar.

Milli mücadelelere şahsî hırs değil, milli ideal, milli onur sebep olmuştur.

Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.

Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin gelişmesinde başlıca etkindir. Türk dili, dillerin en zenginlerindendir. Yeter ki, bu dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

Bir dinin tabîî olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uygun olması lazımdır.

Her fert istediğini düşünmek, istediğine inanmak,

kendine mahsus siyasi bir fikre sahip olmak, seçtiği bir dinin icaplarını yapmak veya yapmamak hak ve hürriyetine sahiptir. Kimsenin fikrine ve vicdanına hâkim olunamaz.

Türk Milletinin istidadı ve kesin kararı medeniyet yolunda, durmadan, yılmadan ilerlemektir.

Medeni olmayan insanlar, medeni olanların ayakları altında kalmaya mahkûmdurlar.

Büyük dinimiz çalışmayan insanlıkla hiç ilgisi olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler çağdaş olmayı kâfir olmak sayıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış tefsiri yapanların maksadı İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, dimağladır.

Arkadaşlar, efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.

Medeniyetin emir ve talep ettiğini yapmak insan olmak için yeterlidir.

Biz dünya medeniyeti ailesi içinde bulunuyoruz. Medeniyetin bütün icaplarını tatbik edeceğiz.

Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.

Milletimiz her güçlük ve zorluk karşısında, durmadan ilerlemekte ve yükselmektedir. Büyük Türk Milletinin bu yoldaki hızını, her vasıta ile arttırmaya çalışmak, bizim hepimizin en kutlu vazifemizdir.

İnsan topluluğu kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kabil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?

Ey kahraman Türk kadını, sen yerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın.

Anaların bugünkü evlatlarına vereceği terbiye eski devirlerdeki gibi basit değildir. Bugünün anaları için

gerekli vasıfları taşıyan evlat yetiştirmek, evlatlarını bugünkü hayat için faal bir uzuv haline koymak pek çok yüksek vasıflar taşımalarına bağlıdır. Onun için kadınlarımız, hattâ erkeklerimizden çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olmaya mecburdurlar; eğer hakikaten milletin anası olmak istiyorlarsa.

Ben icap ettiği zaman en büyük hediye olmak üzere, Türk Milletine canımı vereceğim.

Gençler cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz, almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz.

Yüksek Türk! Senin için yüksekliğin hududu yoktur. İşte parola budur.

Benim naçiz vücudum nasıl olsa bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti ebediyen yaşayacaktır.

Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz... Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.

Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek âlimler çıkabilir.

Müspet bilimlerin temellerine dayanan, güzel sanatları seven, fikir terbiyesinde olduğu kadar beden terbiyesinde de kabiliyeti artmış ve yükselmiş olan erdemli, kudretli bir nesil yetiştirmek ana siyasetimizin açık dileğidir.

Muallimler! Yeni nesli, Cumhuriyetin fedakâr öğretmenleri ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti, sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle mütenasip bulunacaktır.

Milleti kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğitimciden yoksun bir millet, henüz millet namını almak istidadını keşfetmemiştir.

Dünyanın her tarafından öğretmenler insan topluluğunun

en fedakâr ve muhterem unsurlarıdır.

Okul sayesinde, okulun vereceği ilim ve fen sayesinde ki, Türk milleti, Türk sanatı, Türk iktisadiyatı, Türk şiir ve edebiyatı bütün güzellikleriyle gelişir.

Türkiye'nin asıl sahibi ve efendisi, gerçek üretici olan köylüdür. O halde, herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan köylüdür.

Onun için, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin iktisadi siyaseti bu aslî gayeye erişmek maksadını güder.

Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, müstakil, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin belkemiğidir.

X10

KÖTÜNÜN SONU GELECEK (Tevrat. Mezmurlar. 37/8-11)

“8. Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi, üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.

9. Çünkü kötülerin kökü kazınacak, Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.

10. Yakında kötünün sonu gelecek, Yerini arasan da bulamayacaksın.

11. Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, derin bir huzurun zevkini tadacak.” (Tevrat. Mezmurlar. 37/8-11)

+

8. ayette kızılmaktan, öfkeden kaçınmamız öğütleniyor. Kızılmak ve öfke kötülüğün kaynağı olarak gösteriliyor ki bu bizim halk kültürümüzde “Öfke ile kalkan zarar ile oturur” tümcesinde ifadesini bulmuştur.

Gerçekten bütün kötülüklerin, hüsrانların, yıkımların kaynağı kızılmak ve öfkelenmektir. Atalarımız bu gerçeği “Öfkede akıl olmaz!” diyerek dile getirmiştir.

Ne var ki bazen öyle olaylarla karşılaşırız ki kızılmamak, öfkelenmemek elde değil. İslam dini bu duruma şöyle bir çözüm getirmiştir: “Şeytana lanet et! Kes, sesini otur git!..”

9. “Rabbe umut bağlayanlar ülkeyi miras alacaktır.” diyor. Burada Rab'ten kasıt; akıl, mantık, sağduyu, sabır, sakın olmak gibi yüce kavramlardır... Rab'be umut bağlayanlar, yani olaylar karısında soğukkanlılığını koruyanlar sonunda

pişman olmayacaklar, başlarını ağrıtabak sonuçlarla karşılaşmayacaklar anlamındadır. Doğrudur da, etliye sütlüye karışmazsan pek başın ağrımayor da...

Bir de şöyle denmektedir: **kötülerin kökü kazınacak, yakında kötünün sonu gelecek...**” deniyor. Aradan geçmiş 6 bin yıla yakın bir zaman... Ne kötülerin kökü kazındı ne de kötülerin sonu geldi. Kökü kazınıp sonu geleceğine kötüler şirketleşti.

Bu gün dünyayı şirketler yönetiyor. Bu şirketlerin en güçlüleri savaş sanayinde çalışıyor... Stokları arttığı zaman istedikleri ülkeleri birbirine düşürüyorlar, olmazsa kendi orduları ile yoksul ülkelerin başına çöküyorlar. Denizleri bile kirletiyorlar, dünyayı yaşanamayacak hale getiriyorlar.

Sonra bir şey dikkatimi çekti. Bilmem sizin de dikkatinizi çekti mi? Bu gün ülkeleri yöneten şirketler hakkında kutsal kitapların hiç birinde bir tek sözcük yok...

Bütün bunları bildiğimiz halde elimizden gelen bir şey de yok. 4, 5 yılda bir oy kullanarak kötülerı uzaklaştırmaya çalışıyoruz, ona da gücümüz yetmiyor...

Bundan sonra; Allah, bu gün değilse yarın kötülerin cezasını verecek; onların kökünü kazıyacak, diyerek; bekliyoruz da bekliyoruz... Bekleyiş umuda dönüşüyor...

Aradan geçmiş 6 bin yıl... **“Alçakgönüllülerin ülkeyi miras aldığı, herkesin derin bir huzur içinde yaşadığı falan yok...”**

Bütün bunlara karşın misyonerler her yerde harıl harıl çalışıyorlar; insanları kandırıyorlar...

Av. Eren Bilge, 19.10.2010

+

Unutulmaz insan Saygıdeğer Sevgili Hayri Ağabey,
Bu konulardaki arayışınız için teşekkür ederim. Bütün düşünen kişilere örnek oluyorsunuz.

Aşağıda Yehova Tanrının Kurtuluş Planını bulacaksınız!
Milattan önce 4026 - Âdem'in Yaratılışı (En az 35 yıl geçmiş Havva'nın yaratılması için)

Milattan önce 39?? - Adem ve Havva'nın günaha düşüşü (bu tarihin belli olmaması Kıyametin kesin tarihini vermemizi engelliyor)

Şeytan + İnsan mafyasına verilen 6 bin yıllık (60 yüzyıl)

sürenin başlaması (günah tarihi ile)

MS 20?? Armagedon ((Bütün insana baskı yapan kişilerin yok edilmesi) (Kıyamet) İnsan + Cin + Şeytan mafyasına verilen sürenin sonu. (buradaki birinci soru işareti bana göre 1 rakamı ile doldurulabilir! Fakat bu sadece benim fikrim)

201? – Mesih'in Gökteki Bin Yıllık Krallığının Başlaması

Krallık altında Bin yıl yaşayacak kişiler Tanrıyı seven, insanı seven, yumuşak huylu, alçakgönüllü insanlar. (Mezmun 37).

Sırayla geriye doğru dirilmeler başlayacak. İnsan sahte dinden, hırslı ticaretten, ikiyüzlü siyasetten kurtulmuş olacak.

Bilgiye, akla dayalı Tek gerçek din, insanı seven Mesih'in 144 bin sevgi dolu yönetici seçkin yardımcısı altında tek krallık yönetimi, bolluk, gençlik, canlılık dönemi.

Yehova'nın iradesi bulunan insanın GÜNAHI nedeniyle askıya alınan yeryüzünün cennet yapılma planı yeniden faaliyete geçerek toplam 7 bin yıl içinde tamamlanacak.

İnsan, Ruhsal, duygusal, bedensel, zihinsel açıdan MÜKEMMEL olacak.

Yehova kötülere 6 bin yıl süre verdi ve bu süre bitmek üzere. Eh artık siz de bu gerçeğe teveccüh gösterirsiniz!

Sorularınızı yanıtlamaya hazırım.

Sevgiler Saygılar

Mustafa Dinçer, 24.10.2010

X11

SİZ İLAHLARSINIZ
(Tevrat, Mezmurlar. 82/6)

“Siz ilahlarsınız dedim. Ve hepiniz Yüce Olanın Oğullarsınız.” (Tevrat, Mezmurlar. 82/6) (Ayrıca Bkz. İncil. Yuhanna. 10/34)

+

Tevrat'ın Mezmurlar bölümündeki bu ayeti anlamak için İncil'in Yuhanna bölümünün 10/34. ayetine bakmak gerekiyor.

Orada İsa, Tanrı'nın Oğluyum dediği için kendisine saldıran Yahudilere **“Ben dedim siz ilahlarsınız diye şeriatınızda yazılı değil mi?”** diye soruyor ve asıl

önemlisi olarak şu sözleri söylüyor: **“Kendilerine Allah sözü gelenlere, ilahlar dendiği halde Allah’ın oğluyum dediğim için mi bana kızılıyorsunuz?”** diyor.

Bu ayetteki şu söze dikkatinizi çekerim. Bu ayetten anlıyoruz ki her insan “Ben Allah’ım!” diyemez; ancak kendisine Allah’ın sözü gelenlerin bu sözü söyleyebilme hakkı doğuyor...

Demek oluyor ki kendilerine Allah’ın sözü gelenlerin Ben Allah’ım veya Enel Hak demeleri kutsal kitaplara dayanan bir sözdür.

Öyle anlaşılıyor ki, İslam tasavvufçularından kimilerinin “Enel Hak (Ben Allah’ım) sözlerinin kökeninde Tevrat’taki bu ayetinin etkisi vardır.

Bu nedenle olsa İslam Peygamberi de şu ayeti dile getirmiştir: **“Sana biât edenler ancak Tanrı’ya biât etmiş olurlar.” (K. 48/10)**

Bu ayette İslam Peygamberi **“Bana itaat eden Tanrı’ya itaat eder”** demiş olmuyor mu?

Bütün bunlardan anlamamız gereken; bu tür sözler duyduğumuz zaman hemen öfkeye kapılıp celallenmemektir... Acaba ne demek isteniyor diye düşünmek gerektir... Çünkü Yaratan bize akıl vermiş, fikir vermiş, dahası da aklınızı kullanın, düşünün demiş. En önemlisi de **“Hemen hükme varmayın ki hükmolunmayasınız” (İn. Mat. 7/1)** demiş...

Anlamadığı bir söz karşısında hemen hükme vararak öfkelenip: “Kâfirdir, katli vaciptir!” deyenlere duyurulur...

Biraz akıl yürütmek, biraz düşünmek... Eğer biraz insanlıktan nasip almışsak bize düşen budur!..

İşin içinde iş var, hikmet var... Nerede anlayanlar?..

Av. Eren Bilge, 4.11.2010

X12

BOĞA, SIĞIR BOĞAZLAYAN, ADAM ÖLDÜREN GİBİDİR

**“Boğa, Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir,
Davar kurban eden, köpek boynu kıran, Tahıl sunusu getiren, domuz kanı sunan, Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir.**

Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler.

Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar.” (Tevrat. İşaya. 66/3)

+

Yukarıdaki satırları Tevrat'ın İşaya bölümünden alıyorum. Herkesin de bildiği Kuran; İncil ve Tevrat'ı tasdik eder onaylar... Buna dayanak olarak Kuran'da en az on ayet var. Örnek olarak bir ayet:

“O, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi.

O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti.

Furkan'ı (Kuran'ı) da indirdi.

Süphesiz, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır.

Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir. (K. 3/3,4)

Öyle ki önceki Diyanet İşleri Başkanlarından Prof. Dr. Süleyman Ateş Hocamız, Tevrat'taki ayetlerin namazda okunacağını bile söylemiştir.

Kaldı ki halkımız da:

“Dört kitabın dördü de hak,

Kabul etmeyen azaba uğrar muhakkak!” demektedir.

Bu durumda yukarıda İşaya'dan aldığım ve aşağıda vereceğim ayetler kendisini dindar sananları ne oranda bağlar bunun takdirini okuyucularıma bırakıyorum.

Bu ayetler de gösteriyor ki tek Tanrılı dinlerin peygamberleri bile gerçekleri halka anlatamamışlardır; kimi yerde de iktidarlarını sağlamlaştırmak için halkın nabzına göre şerbet vermişlerdir. Onların istekleri doğrultusunda hareket etmişlerdir... Kutsal kitapları dikkatle incelersek bu gerçekleri görürüz... Bir örnekle sözlerimize dayanak getirmek gerekirse Kuran'daki şu ayeti örnek gösterebiliriz:

“Onların etleri ve kanları asla Tanrı'ya ulaşmaz. Fakat O'na sizin takvanız (Tanrı'ya karşı gelmekten sakınmanız) ulaşır.” (K. 22/37)

Ne var ki **“etleri ve kanları asla Tanrı'ya ulaşmaz”** dendiği halde Kuran, kurbanla ilgili ayetlerle doludur.

Oysa yapılacak iş hayvan kesmek değildir; asıl amaç Allah için hayvani duygularımızı kesmektir... İlimizdeki

hayvansal güdüleri Tanrı'ya kurban etmektir. Bu hayvansal güdülere örnek: Servet, şehvet, şöhret, mal mülk, makam, mansıp (Devlet katında bir yer kapmak...), şan şeref, mevki düşkünlüğü...

Allah'ın (Aklın, mantığın, sağduyunun, makul düşüncenin, doğru olanın...) insanlardan istediği alçak gönüllülüktür, sevgidir, şefkattir... Bu konuda Tevrat şöyle demektedir:

“Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur. Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı...” (Tevrat. Mezmurlar, 51/17)

İnsanların bu anlaşılmaz davranışına sinirlenen İşaya Peygamber şöyle demekten kendini alamıyor:

“RAB diyor: Kurbanlarınızın çok olmuş, bana ne? Koçlardan yakılan takdimlere ve besili hayvanların yağına doydum ve boğaların, kuzuların, ergeçlerin kanından hoşlanmam. “ (Tevrat, İşaya, 1/11)

Burada İşaya Peygamber demek istiyor ki; aklını işletmedikten, kafanı çalıştırmadıktan **sonra, geleneklerin göreneklerin arkasına düşerek gerçekleri** araştırmadıktan sonra değil bir tane, bin tane kurban kessen ne çıkar...

Gerçek böyle işte, işine gelse de gelmese de...

Bize de gerçekleri söylemek düşer,

İnsanlar beğense de, beğenmese de....

Av. Eren Bilge, 13.11.2010

X13

SÜLEYMAN PEYGAMBERİN BİR YILLIK GELİRİ (Tevrat. 1. Krallar: 10/14-20)

Aşağıdaki satırları Tevrat'tan alıyorum.

Aldığım yeri gösteriyorum...

Süleyman Peygamber'in bir yıllık geliri;

Saymıyoruz; alım satımla uğraşan tüccarlardan aldığı vergileri...

İsrail valilerinden de geliri varmış...

Arabistan'ın bütün krallarından da vergi (haraç) almış...

Bütün bunlar dışında bir yıllık geliri: Tam **23 ton altın**.
Bunu okuyunca akli karışıyor insanın...

**Hani derler ya olmaz çok söz yalansız
Çok mal haramsız**

**Sarayın damında deve aranmaz...
Altın heykeller arasında Tanrı'ya hizmet sunulmaz...**

**Kimlerin canı yandı kim bilir?
Yoksa tonlarca altın nasıl gelir?**

**Bunlar işgal ettiği ülkelerden elde edilen
ganimetlerdir.**

**Bu ganimetleri alırken kimlerin kanı döküldü kim
bilir?**

**Ya akan gözyaşları
Ya yaşanan acılar
Nasıl dindirilir?**

Durup dururken kim kime getirip de bir kuruş verir...

Sözü daha fazla uzatmayalım,
Aşağıdaki ayetleri okuyalım,
Bir de,
666 sayısına Şeytanın Sayısı dendiğini unutmayalım...

TEVRAT'TAN ALINTILAR:

**"14 Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666
talantı buluyordu. (666 talant, yaklaşık 23 ton)**

**15 Alım satımla uğraşanlarla tüccarların
kazançlarından ve Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail
valilerinden gelenler bunun dışındaydı.**

**16 Kral Süleyman her biri altı yüz şekel ağırlığında
dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı.**

**17 Ayrıca her biri üç mina ağırlığında dövme altından
üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan
Ormanı adındaki saraya koydu.**

18 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla

kaplattı.

19 Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.

20 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.

(Tevrat. 1. Krallar: 10/14-20)

+

13 Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı (666 talant, yaklaşık 23 ton) bulunuyordu.

14 Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman'a altın, gümüş getiriyorlardı.

15 Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı.

16 Ayrıca her biri üç yüz şekel ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.

17 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı.

18 Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.

19 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı...

(Tevrat 2. Tarihler, 9/13-19)

Av. Eren Bilge, 26.11.2010

+

KATKIDA BULUNANLAR:

1. Fevzi Günenç

Sevgili Eren Bilge,

21'inci yüzyıl insanı hâlâ nasıl inanır, nasıl peşine düşer bu hurafelerin, anlayamıyorum.

Sağlık dileyerek, saygıyla, sevgiyle, ...

FEV, 26.11.2010

+

2. Yener Balta

Şimdi anlaşıldı Baba,

Neden 666 sayısına Şeytanın

Sayısı dendiği...
Bunların ki nasıl bir sevdaysa...

Teşekkürler,
Yener, 26.11.2010
+

3. Ahmet Dursun

Ne günlere kaldık, dinlere bak,
Bir de bunlara din diye inanmamı bekliyor ahmak...

Bana yazık değil mi?
Aklı olan bunlara
Allah Kelamı der mi?
A. Dursun, 26.11.2010
+

Sayın Eren Bilge,

Teşekkür ederim...
Peygamber bunu yaparsa, geri kalan ne yapsa haklıdır.
Bir lokma bir hırka kandırmacısı
Saygı ve sevgiler.
Sizi seven birisi
30.11.2010

X14

ÖLECEK OLAN...

(Tevrat, Hezekiel 18/1-4)

1 RAB bana şöyle seslendi:

2 “İsrail için, ‘Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı diyorsunuz.’ Bu deyişle ne demek istiyorsunuz?”

3 “Varlığım hakkı için, diyor, Egemen RAB, İsrail’de artık bu deyişi ağzınıza almayacaksınız.

4 Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır.”

(Tevrat, Hezekiel 18/1-4)

+

Burada İsrail Peygamberlerinden Hezekiel’in içbeni ile konuştuğunu; yani kendi sorularına kendisinin yanıt verdiğini

görüyoruz.

İsrail Peygamberlerinden Hezekiel, İsrail'i suçlayan Rabbine soruyor. 'Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı diyorsunuz. Bu deyişle ne demek istiyorsunuz?'

"Varlığım hakkı için" diye yemin ediyor "Egemen RAB"

Benimse aklıma takılıyor: Rab, yemin eder mi?

Yemin, kendine güveni olmayan ya da halk arasında inandırıcılığını yitirmiş kişilerin başvurduğu bir yoldur. Böylece inandırıcılık sağlamak isterler...

Rab adına konuşanlar niçin yemin etmeden duramaz...

Bu Peygamberler niçin Rab adına konuşurlar?

EB'de bunu bir türlü anlamaz...

Ben böyle düşünüyorum, dese inandırıcılık sağlamaz da ondan... Dünya görüşlerine inandırıcılık sağlamak için de işin içine Allah'ı sokarlar...

Neyse bu dört ayette önemli olan altını çizdiğim şu satırlardır: **Ölecek olan, günah işleyen candır.**

Din dilinde doğum ve ölüm sahneye giriş ve çıkıştır. Doğumla rol başlar; ölümle rol biter, perde kapanır.

Bütün değerlendirmeler perdenin açılıp kapanması arasındaki yaşamla ilgili olarak yapılır.

Din, doğumdan öncesi ile ilgilenmediği gibi ölümden sonrası ile de ilgilenmez. Ne var ki insanların kafasını karıştırmak isteyenler insanın doğumdan öncesine de karışır, ölümden sonrasına da karışır. Bunu da din adına yaparlar. Bu tür anlayış ve düşünceler akılcı ve bilimsel değildir.

Önemli olan insanın, rüştüne erdikten sonraki, tutum ve davranışlarıdır...

İşte bu nedenledir ki din ilmine göre günah işleyen kişi ölecektir.

Günah kavramı; bütün kötü, olumsuz, değersiz duygu, düşünce ve eylemleri kapsar.

Kötü duygu, düşünce ve davranışlarda bulunan insan duyarlılığını yitirir. Olumsuz davranışları ona doğal geldiği gibi bundan zevk almaya da başlar. Din bu ruhsal durumu "**ÖLÜM**" olarak niteler...

Bu olayı test edebiliriz. Sigara içmeyen bir kişinin dudakları, ilk sigara içtiğinde elektrik çarpmış gibi olur.

İçtikçe bu elektrik çapma duygusunu yitirir. Bu demektir ki duyarlılığın yitirir. Artık duygusu ölmüştür; giderek sigaradan zevk almaya başlar ve içmeden duramaz. İşte duyarsızlık; dinsel deyimle ölüm böyle başlar...

Kötülüğe bağışıklık kazanmış kişileri bütün dinler ölü olarak kabul eder. Bu da test edilebilir. İnsan, kötü duygu, düşünce ve eylemleri terk etikçe algılaması derinleşir; madde âleminde mânâ âlemine geçmeye başlar. Yaptığı doğru davranışlardan zevk almaya başlar. Tanrı'ya (doğruya, erdeme, huzura kavuşma...) kavuşma böyle başlar.

Dinlerin bütün öğretisinin amacı budur. İnsanın, madde âleminde mânâ âlemine geçerek tekâmülünü tamamlamasıdır...

Av. Eren Bilge, 24.1.2011

X15

SALİHLER

(Tevrat, Mezmurlar, 37/29-30)

**Salihler yeri miras alır ve onda ebediyen otururlar.
Salihin dili hikmet ve Hak söyler. (Tevrat, Mezmurlar,
37/29-30)**

**Kimlerdir adı geçen bu Salih kişiler,
Bu Salih kişiler özü sözü sahih kişiler...**

**Bunlar makam mevki, şan şöhret,
Peşinde olamazlar elbet...**

**Bunlar günlük geçimlerinin derdindedir,
Her ortamda kendilerini geliştirir.**

**Kimsenin aldığı verdiğinde yoktur gözleri.
Her zaman yargıladıkları kendi nefisleri...
İşte bunlar için diyor kutsal kitap: Miras alacaklardır
ebediyen yerleri...**

**Salih amelleri karşılığı Cennet demiyor.
Kendilerine bu dünyayı Cennet gösteriyor...**

Temiz insanlar, hikmet ve Hak söyler...

Din ilminde hikmet dolu Hak sözlere: Tanrı kelimeleri derler...

Hikmet dolu Hak sözleri kim söylerse söylesin sonuç değişmez.

Hikmet dolu Hak sözlerin Tanrı sözü olduğunu bizimkiler bilmez...

Ve bu temiz insanlar gerçekleri söyler bıkmadan, usanmadan,

Hikmet dolu Hak sözleri esirgemez insanlardan hiçbir zaman...

Her ne varsa; insan varsa vardır...

Her görüşün, düşüncenin kaynağı insandır.

Av. Eren Bilge, 8.2.2011

+

Önce Sevgi,

Cennetliksiniz Hayri ağabey ve giderek güzelleşecek ve sonunda cennete dönecek olan bu yeryüzünde sonsuza kadar beraber yaşayacağız.

Emin ol ölmeyeceksin ve beraber Armagedonu sağ geçeceğiz. Yani bu kadar yakın anla. Çok derin sevgiler saygılar iyi ki varsınız.

Kucaklar dolusu sarılırim o güzel yüreğinize.

Mükemmel kerimenize de selamlarımı iletin lütfen

Mustafa Dinçer, 23.4.2014

X16

RAB DOĞRUYU SEVER

(Tevrat, Mezmurlar, 37/28)

²⁸ Çünkü RAB doğruyu sever,

Sadık kullarını terk etmez

Onlar sonsuza dek korunacak,

Kötülerinse kökü kazınacak.

(Tevrat, Mezmurlar, 37/28)

+

Tevrat'tan alınan bu ayetle tarihi gerçekleri bir arada

değerlendirelim.

Önce tarihte neler olmuş görelim:

Bilindiği gibi Yahudiler,

Önce, Romalıların istilasına altında zulüm ve işkence gördüler.

Sonra toplu halde Babil'e sürgün edildiler.

Tam iki bin yıl bir araya gelemediler.

Her biri dünyanın bir köşesine sürgün edildiler.

Uzatmayalım, en sonunda Hitler'in gaz odalarında eridiler...

Kısacası soy kırımına uğradılar; perme perişan edildiler...

Yahudiler, bildiğim kadarıyla, doğru dürüst insanlar,

En önemlisi ticarî ilişkilerinde insanları aldatmazlar...

Kendi deyimleri ile her zaman Rabbin isteğine uyarlar...

Rablerinin koyduğu kurallara göre yaşarlar.

En sonunda 1948 yılında bir devlet kurabildiler.

Ne var ki kimileri, bunu kabul edemediler.

Demek istediğim bu Yahudilere

Tarih boyunca huzur vermediler...

İşte kitaplarındaki ayet...

İşte yaşadıkları felaket...

Yukarıdaki sözler Rabbin sözü olsaydı.

Yahudiler tarih boyunca bu felaketleri yaşamazdı...

Rab, doğruları sevseydi,

Sadık kullarını terk etmezdi.

Onları sonsuza dek korurdu.

Kötülerin kökü kazınacağına göre

Başlarına bu felaketler gelmezdi...

Yaratan yaratırken akıl vermiş...

Sonra da bize düşünün demiş...

İster düşünün ister düşünmeyin...

Gerçeği görmezden gelmeyin...

Av. Eren Bilge, 4.3.2011

X17

ALLAH BENİM!..

(Tevrat, İşaya, 46/9-10)

“Allah benim! ve başkası yoktur!..

Ben Allah’ım ve benim gibisi yoktur!..

Öğüdüm duracak ve muradımı yapacağım...”

(Tevrat, İşaya, 46/9-10)

+

Ben benim, ben kimim, diye övünen,

Durmadan kendinden söz eden,

Bir adam görürsek şöyle deriz hemen:

“Kendini beğenmişin biri,

Bundan sakının kendini...”

Kaldı ki kendini beğenmek,

Ben benim ben kimim diye övünmek,

Mahallenin bıçkın delikanlılarına özgüdür.

Olgun bir insan için bile övünmek büyük bir özürdür.

Kendini bilen,

Gücüne güvenen,

Niçin övünüp dursun,

Gece gündüz demeden...

Yakışır mı koskoca Tanrı'ya övünmek...

Yapsın yapacağını, övünmeye duymadan gerek...

Hem aradan geçmiş üç bin yıl...

Şöyle sorup duruyor akıl...

Niçin muradını yapmadın?

Üç bin yıldır nerde muradın?..

Kulların (Yahudiler) üç bin yıl sonra bir devlet kurabildi.

Kurdu da ne oldu?
Arap Yahudi birbirine girdi...

Her gün dökülür gözyaşı, kan...
Kına geldi insanlığa bundan...

İşte Irak, İşte Libya, İşte Afganistan...
"Neredesin ey övünen Allah!"
Bunlar değil mi sana kul olan...

Sen Allah'san ben de benim!...
Kâfir-Müslim diye insanların birbirine kırdırmaktır hünerin,
Hiç olmazsa benim, yoktur böyle bir derdim...
Sen olmasaydın insanlık olarak ben,
Barış içinde yaşar giderdim...

Av. Eren Bilge, 24.3.2011

X18
RABBİ BULUNABİLİRKEN ARAYIN,
YAKINKEN ONU ÇAĞIRIN...
(Tevrat, İşaya, 55/6)

Bu ayetin devamı şöyle: **"Kötü kişi kendi yolunu, ve fesatçı kendi düşüncelerini bıraksın ve RABBE dönsün..." (Tevrat, İşaya, 55/7)**

Rab, yani Tanrı; din adamlarının halka anlayıp anlattığı gibi değildir. Bizim dışımızda olan doğa ve yasalarıdır. Bu ise yaratandır, maddedir.

Rab, yani Tanrı; bizim zihniyetimizdedir... Uyup, uyguladığımız takdirde bizim huzurumuzu sağlayan ve bize güven veren düşünce, duygu ve eylemlerimizdir. Bu da evrensel değerler, genel doğrular, üstün duygular, yüce kavramlar gibi erdemlerdir. Bütün bu kavramlar Allah kavramının kapsamı içindedir...

Bu erdemlere uyduğumuz ve yerine getirdiğimiz zaman Tanrı'da sayılırız. Bu önermeleri İncil'de okuruz...

"Allah sevgidir ve sevgide duran Tanrı'da durur ve Tanrı da onda durur." (İncil. 1. Yuhanna, 4/16)

Sevgi kavramının karşısı nefrettir. Sevgi, nefret kavramına

göre yüce bir kavramdır, evrensel bir değerdir.. Demek ki nefretle karşılaştığımız bir durumda nefret yerine sevgiyi yeğlersek; bir başka deyişle olumsuz kavramlar yerine olumlu kavramları yeğlersek Rabbi bulunabilirken aramış ve yakinken yakalamış oluruz...

Yaşamın her anında yüce kavramları, genel doğruları, evrensel değerleri yakalama fırsatını buluruz. İşte bu durumda doğru olanı yaparsak, Rabbi yakinken yakalamış oluruz.

Bir örnek daha verelim. Bakkala gittik. Aldığımız sebze ve meyve karşılığında beş lira verdik. Bakkal yaşlı olduğu için verdiğimiz beş lirayı 50 lira sandı ve bize 50 liranın üstünü verdi. İlk ses çıkarmadık ama yolda vicdanımızın bizi rahatsız etti ve davranışımızın doğru olmadığını hatırlattı. İşte bu durumda Rab ile karşı karşıyayız...

Ya Rabbe (doğru olana) yöneleceksin ya da 45 lira için Rabbi tepeleyecek, şeytana uyacaksın....

İşte, Rabbi bulunabilirken yakalamanın, yakinken onu çağırmanın tam sırası... Artık tercih insanın... Ya doğru olanı yapar Tanrı'ya tapar ya da Tanrı'yı tepeleyerek şeytana tapar...

Tanrı bilgisi ve din duygusu bu biçimde yaşanırinsa insana yararlı olur.

Av. Eren Bilge, 14.4.2011

+

Sayın Balta,

Müthiş güzel yazınız için sonsuz yüreğinizi öperim.
(RABBİ BULUNABİLİRKEN ARAYIN...) yazısı için...

Mustafa Dinçer, 15.4.2011

+

Sayın Dinçer

Her zaman olduğu gibi sevgiler...

Bir kişi anlayıp beğense de yeter bana...

Bu nedenle teşekkür ederim sana...

Şimdi kal sağlıklıyla,

Av. Eren Bilge 16.4.2011

ALLAH'LA GÜREŞEN PEYGAMBER (Tevrat. Tekvin. 32/22-32)

“Yakup Güreş Tutuyor

22 Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti.

23 Onları karşıya geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de geçirdi.

24 Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla güreşti.

25 Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı.

26 Adam, “Bırak beni, gün ağarıyor” dedi. Yakup, “Beni kutsamadıkça seni bırakmam” diye yanıt verdi.

27 Adam, “Adın ne?” diye sordu. “Yakup.”

28 Adam, “Artık sana Yakup değil, İsrail denecek” dedi, “Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin.”

29 Yakup, “Lütfen adını söyler misin?” diye sordu. Ama adam, “Neden adımı soruyorsun?” dedi. Sonra Yakup'u kutsadı.

30 Yakup, “Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı” diyerek oraya Peniel (Allah'ın yüzü) adını verdi.

31 Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu.

32 Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.” **(Tevrat. Tekvin. 32/22-32)**

+

Ayetlerde İsrail lehine propaganda yapılıyor ve İsraililer üstün ulus oldukları konusunda motive ediliyor.

Bu motive edişlere İncil'de ve Tevrat'ta sık sık karşılaşıyoruz.

Bu Yahudiler ilginç bir kavim... Ellerinden gelse dünyayı da, Allah'ı da kimseye kaptırmayacaklar...

İkinci olarak şöyle bir gerçeğe karşılaşıyoruz. Allah cisimleştiriliyor. Söze “Allah insanı kendi suretinde yarattı” diye başlıyor.

Allah'ı cisimleştirmek din ilmine aykırıdır. Allah madde

olarak yoktur; mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur; kavram olarak vardır. Cisim olarak yoktur; nitelik olarak vardır. Ruh olarak yoktur, düşünce olarak vardır...

Anlaşılan Yakup Peygamber varsanım (halüsinasyon, hayal) görmüştür. Hayalinde yarattığı Allah'la güreş tutmuştur. Öylesine bir varsanım ki Allah'la tutuştuğu güreşte Allah'ı yenmiştir. Bu olacak iş midir? Hadi sen gel de buna inan...

Yeri göğü yaratan, hiçbir yere sığmayan ve de her şeye gücü yeten Allah; Yakup Peygamber ile güreşiyor ve onu yenemiyor.

Allah Yakup'tan rica ediyor. "Beni bırak gideyim diyor!.."

Yakup Peygamber dayatıyor: "Ya beni mübarek kılırsın ya da seni bırakmam!" diyor.

Hem yenemiyor hem de dayatıyor... Dayatma yenenlere özgü bir davranış; yenilenlere değil...

Her şeyi bilen Allah bir de Yakup'a yalvarıyor: "**Rica ederim adını bildir!**" diyor...

Peygamberinin adını bilmeyen Allah olur mu?

Yakup'un güreş tuttuğu güne değin "**Allah'ın yüzünü gören canından olur!**" anlayışı varmış.

Yakub: "**Allah'ı yüz yüze gördüm, öyle ki onunla güreştim ve hatta O'nu yendim; yine de ölmedim!**" diye hava atmış...

Görüldüğü gibi ayetlerin akla, mantığa uyar yanı yok!.. İnsan akli kısa devre yapıyor. Pat diye patlıyor, dumanı tepesinden atıyor, ...

Kuran da Tevrat'ın Hak tarafından indirildiğini söyleyerek doğruluyor:

"O, sana Kitabı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi.

O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti.

Furkan'ı (Kuran'ı) da indirdi.

Şüphesiz, Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır.

Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir." (K. 3/3-4)

Birkaç ayet daha var ama bununla yetiniyorum.

Yukarıda örneğini verdiğim ayetlerin neresinde hidayet

var.

Şimdi siz, Yakup'la güreşip de yenemeyen bir Allah'ın ardına düşersen, bana, gülmez misiniz?

Bir de Kuran; İncil'i ve Tevrat'ı tasdik edince işin içinden nasıl çıkacağını şaşırır insan.

Gerçi ben işin içinden çıkmışım, huzura ermişim; Allah, işin içinden çıkamayanlara "Allah yardımcınız olsun!.." demişim

Av. Eren Bilge, 7.9.2011

+

KATKIDA BULUNANLAR:

1. Zor bulursun...

Zekerya Beyaz'a bir sor istersen hemşerin belki aydınlatır sizi...

Sizi seven birisi...

Saygı ve sevgiler...

İ. K. 5.5.2011

+

2. Merhaba Baba,

Yazılarını baştan sona okumaya başladım, zira iki haftadır okuyamamıştım, gülümsettin beni...

Alıntıdan bir şey anlamak mümkün değil, ama senin açıklaman bu anlamsız metne açıklık getirmiş, okuyunca oh be dedim kendi kendime...

Alıntıyı okuyup anlamak biraz zor, mitolojiden bir alıntı gibi.

"İnsanoğlunun zaten kendine yetecek kadar akı var." demişsin, bazen bu akıl bile az geliyor bence, bazılarına bu akıl yetmiyor.

"Kutsal kitaplar ise insanın kendine yetecek kadar olan aklını karıştırırlar..." işte bu cümlede benim dediğimi tamamıyla açıklıyor.

"Demek istiyorum ki benim kafa karıştı. Kafamdaki bu karışıklığı giderecek bir aydına öyle ihtiyacım var ki?.."

Bu üsteki sorun için de benden sana bir öneri baba, "Allah yardımcın olsun" deyip biraz tebessümle, bu kafa karışıklığına okuyucularından çok senin açıklık getirmende yarar var.

Canım babama teşekkürler,
Yener Balta, 5.5.2011

+

3. Merhaba,

Kutsal kitapların hiçbirini okumadım, o yüzden benim kafam rahat!

Olimpos tanrıları iş başında iken insanlar sanırım benim gibi rahattılar..

Okuyacak kitapları yoktu bildiğim kadarı ile. Zaten Poseydon denizleri köpürtürken bir de kitap yazmaya zaman bulamazdı. Ama Baküs'ün yazacağı bir kitap o dönemde de çok satardı eminim..

Ben seviyorum o Tanrıları, insana daha yakın daha bir iç içe..

Gerçi bu Tanrıların kitapsız olduğu da söylenemez, onların hakkında yazılanlar günümüzde de okunuyor ve gelecekte de okunacak.. Okuyanlar sanırım benim gibi, onları kendine yakın bulacak.

Daha sonra da bir takım insanlar, bir takım kitaplar yazmışlar.. Ama onlar Tanrı sayısında indirimde gidip (yazmak kolay olsun diye) Tek yapmışlar.. Ne var ki onların kitapları insanları korkutmaya yönelik olmuş, buna karşın yine de dünyanın çok satan kitapları arasına girebilmiş..

Zeus ya da Hera'nın neler söylediklerini, yaptıklarını biliyoruz okuduklarımızdan..

Tek Tanrının neler söylediğini de biliyoruz okuduğumuzdan, ama herkes ayrı sesle dillendiriyor okuduğunu.

Yazanlar açık ve anlaşılır yazamamışlar; kimi kaçarken, uçarken, kimi adam keserken, kimi doğum belgesi peşinde koşarken yazdıkları için olsa gerek..

E bir de kitabın içine her şeyi tıktırırsan; o günden bugünü bilmek, uzayı galaksileri yapmak!

Ay'a gitmek, teknolojik gelişmeyi o günden anlatmak gibi... Haliyle okurun kafası karışıyor!..

Ne demiş Atalar; çok bilen çok yanılır.. Ama o kadar işimiz var ki bu arada Yakup ağanın ismini unutuvermemiz e normal..

Okuyucular zaten kafayı sallamaktan, ağlamaktan ne yazıldığını okuyamıyor ki..

Zaten kitap çok satıyor da; biliyoruz, çok okunduğu anlamına gelmez bu.. Her eve lazım abiler..

Sen kafayı sallamadan okuyorsun, bak o olmaz işte, kafayı sallamayınca yazıyı daha net görüyorsun....

Senin işin zor ağıam, bak sallabaşlar görme bozukluklarını dünya nimetine çevirmek için tespihlerini bile kıpırdatmıyorlar.

Sevgi ve saygılar

Servet Şahin, 6.5.2011

X20

KIZLARI İLE YATAN PEYGAMBER...

(Tevrat, Tekvin, 19/30-36)

³⁰ Lut Soarda kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı.

³¹ Büyük kızı küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok.

³² Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım."

³³ O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi.

³⁴ Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım" dedi, "Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat."

³⁵ O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi.

³⁶ Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. ((Tevrat, Tekvin, 19/30-36)

+

Bilindiği gibi İsrail tarihi ile bilgiler Tevrat'ta verilir.

Yukarıdaki ayetler de İsrail tarihi ile ilgili... Ancak çelişki var ve kötü örnekler tiksindirici... Bu tiksindirici kötü örneklerin kutsal kitaplarda yer almasının neresi öğretici. İnsanlığın bunları bilmesinde ne yarar var ki... Ne var ki bunlar yıllar ve yıllarca insanlığa kutsal kitap olarak öğretildi... Bunlar

ensest ilişkinin daniskası değil mi? Böylesi ilişkiler kutsal olarak nitelenen bir kitapta dile getirilir mi?

Sonra şu da var. Kızlar babalarının yaşlı olduğundan söz ediyorlar. Öylesine yaşlı ki ölmeden önce yatalım diyorlar. Öylesine yaşlanmış bir kişi nasıl ereksiyon olur? Nasıl çocuk yapar?.. Bunlar üstünde durulması gereken noktalar...

Yine Lut Peygamber öylesine sarhoş olmuş ki kızları ile yattığının bile ayrımında değil.. Uydur uydur gitsin.... Nasılsa dinsel anlayışa göre soru sorma geleneği yok, din adına ne söylenirse düşünmeden inanılıyor ve sonra da inançta akıl yürütme, soru sorma olmaz diyorlar.

İyi ki geçmişte içki içmişiz de sarhoşluğun ne olduğunu biliyoruz. Sarhoşluk yaşamımız olmasaydı söylenene hemen inanırdık.

Bir kere bilinmeli ki kiminle yattığının ayrımına varamayacak denli sarhoş olan bir kişi bu işi yapamaz. Koskoca Peygamber eğer bu işi yapmışsa; kiminle yattığını bile bile yapmıştır. Bu da Peygamber olarak nitelenen bir adama saygısızlıktır.

Gelin aşağıdaki satırları birlikte okuyalım.

“Kendilerinin Tanrı adına konuştuklarını İsrail halkının anladığından emin olmak için, peygamberler bildirilerine tekrar tekrar şuna benzer bir cümleyle başladılar veya bitirdiler: “Rab şöyle diyor; Rab bildiriyor; Rab’bin sözü; Rab Tanrı bana geldi ve dedi.”

Bu ifadeler peygamberlerin kendi sözlerini değil, Tanrı’nın sözlerini konuştuğundan halkı emin kılıyordu. Bunlar peygamberlerin sözlerinin arkasındaki yetkiyi açıkladı ve dinleyenin söylenen sözleri ciddiye almasını sağladı.” (KUTSAL KİTAP ARAŞTIRMASI, Gary V. Smith., Yeni Yaşam Yayınları, 1. Basım, Ocak 1998, s. 44)

Gerçekleri ne de güzel söylüyor. Diyor ki: “Peygamberler inandırıcılık sağlamak için içlerine doğanları Tanrı söyledi diyorlar. Böylece kendi sözlerine inandırıcılık sağlıyorlar.”

Tarih boyunca da böyle olmuştur zaten...

Hiç, Tanrı; bir Peygamberin kızları ile yattığını söyler mi? Bir Peygamber kızları ile, işveli cilveli, şarap içer mi? Ama Tanrı adına konuştuklarını söyleyen kahinler (din

adamları), desteksiz atmada sınır tanımıyorlar. Ağızlarından çıkanları kulakları duymuyor ve de söylediklerine insanların inanmasını istiyorlar?

Sonra Lut peygamber, kendi yaptığını bilmiyorsa, kızlarının hamile olduğunu görünce “Kızlarım bu çocuk kimden?” diye sormaz mı?

İnanalım mı?

Av. Eren Bilge, 26.5.2011

+

KATKIDA BULUNANLAR:

Mustafa Dinçer,

Önce sevgi,

“Hiç, Tanrı; bir Peygamberin kızları ile yattığını söyler mi?”

Yattıysa neden söylemesin?

Mustafa Dinçer (MD), 26.5.2011

+

Sayın Dinçer,

Sevgiler...

Doğru, yatmışsa neden söylemesin?

Peki bunda; kutsal olan, alınması gereken ne gibi dersler, hikmetler, öğütler var.

Bu konuda beni bilgilendirme de vardır yarar...

Av. Eren Bilge, 26.5.2011

X21

KENAN'A LANET OLSUN!

(Tevrat, Tekvin, 9/20-26)

²⁰ Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti.

²¹ Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çırlıçıplak uzandı.

²² Kenanın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.

²³ Samla Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler.

²⁴ Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak,

²⁵ şöyle dedi: “Kenana lanet olsun, Köleler kölesi olsun

kardeşlerine.

²⁶ Övgüler olsun Samın Tanrısı RAB'be, Kenan Sama kul olsun.” (Tevrat, Tekvin, 9/20-26)

+

Ham, Nuh peygamberin küçük oğlu. Bu Ham, aynı zamanda, Yahudilerin asırlık düşmanları Kenanlıların atası...

Kenanlılarla Yahudiler birbirinden hoşlanmaz. Asırlardır birbirlerini gördükleri yerde öldürürler.

Ne etmeli? Yahudileri Kenanlılara karşı kıskırtmalı... Öyle bir imaj yaratmalı ki bu Kenanlıların atası Ham, babalarını çıplak gördü” dahası “Nuh, ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anladı” ve “Kenan Sam'a kul olsun.” dedi. Bu ayet gereğince Kenanlıları aşağılamaya, onları köle yapmaya, gerekirse öldürmeye kutsal kitaptan fetva çıkmış oluyor...

Hiç Allah, aynı soydan gelen kardeş torunlarının birbirlerinin canına kıymaları için ayet gönderir mi? Elbette Allah böyle ayet göndermez ama Yahudi din adamları (Kahinler) kendi kin ve düşmanlıklarını Allah adına söyleyerek dayatırlar. İnsanlar da buna inanırlar ve birbirlerinin canına kıyarlar: Vur babam vur...

Bir kere, bir insan babasını çıplak görürse ne olur? Kıyamet kopmaz ya... Burada asıl nefret pompalanan tümce (ayet) şudur:

“²⁴ Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anladı...”

Küçük oğul, babasına ne yaptı acaba? Kendisine yapılanın küçük oğlu tarafından yapıldığını nereden anlamış? Burası açık değil... Akla bazı olasılıklar geliyor ama insanın bunu söylemeye dili varmıyor. Ama düşmanlık yaratmak hatırına Yahudi din adamları (Kâhinler) bunu rahatça söyleyebiliyorlar. Bu söylediklerini de Tanrı'ya mal ediyorlar. Ve insanlar da buna saf saf inanıyor.

Yani biz aklını kullananlar, gerçeği araştırmayalım mı? Her yazılana, her söylenene inanalım mı?

Bir de diyorlar ki din inançtır. Dinde akıl yürütme yoktur. Peki, Yaratıcı, bu akli bize niçin vermiş?..

Av. Eren Bilge, 17.6.2011

X22

BET ŞABA OLAYI

(Tevrat. 2. Samuel. 12/9-12)

“9 Öyleyse neden RABBİN gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli Uriyayı kılıçla öldürdün, Ammonluların kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın.

10 Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriyanın karısını kendine eş olarak aldın.’

11 “RAB şöyle diyor: ‘Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek.

12 Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!’ “

13 Davut, “RABBE karşı günah işledim” dedi. Natan, “RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin” diye karşılık verdi, (Tevrat. 2. Samuel. 12/9-12)

+

Olayı kısaca açıklayayım. İsrail kralı Davut, ordusunun komutanlarından Hititli Uriya’nın karısını görüyor. Beğeniyor, koynuna alıyor ve kadın çocuğa kalıyor...

Ne yapmalı? O sıralar ülke savaşıyormuş. Davut Peygamber, cephe komutanına da bir mektup yazıyor. Bu komutanı (Hititli Üriya’yı) cephenin ön saflarında görevlendirir. Bu mektup üzerine Komutanı Hititli Üriya’yı cepheye atıyor. Elbette bu komutanın ölümü demektir. Gerçekten de komutan cepheye ölüyor...

Komutan ölünce karısı dul kalıyor. Davut Peygamber de, kadına iyilik yapıyor ve onunla evleniyor. Natanya adlı bir aziz, Davud’a çıkışıyor: **“Neden Rabbın gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli Uriyayı kılıçla öldürdün, Ammonluların kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın.”**

Bet Şaba Olayı dedikleri bu. Yanılıyorsan bilen doğrusunu söyleyebilir.

Burada aklıma takılan şu: “Hani Peygamberler günahsızdı.” Davut’un bu yaptığı günah değil de nedir?..

Bir de Tevrat’ın ve İncil’in değiştirildiği söylenir... Eğer

değiştirme (tahrifat) söz konusu olsa ilkin bu ayetleri çıkarıp yerine daha makul olanı yazmazlar mıydı?

Bir de şu ayete dikkatinizi çekmek isterim.”

13 Davut, “RAB’be karşı günah işledim” dedi.

Natan,:

“RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin” diye karşılık verdi...”

Davut Peygamberin özür dilemesi üzerine Natan adlı aziz: **“RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin...”** diyor.

Burada “Yaptığın kötü iş nedeniyle sen bir ölü sayılmayacaksın!” denmesi. Üzerinde düşünmek gerek...

Aziz Natan, Rab’bin Davut Peygamberi bağışladığını nereden biliyor da Rab adına ahkam kesiyor...

Ya Rab’bin öfkeye kapılarak şu ayetleri indirmesine ne denilecek?

11 “RAB şöyle diyor: ‘Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek.

Şu Rab’bin yaptığına, yapacağına bakın. Davud’a hitaben yukarıdaki sözleri söylüyor: Rab, İsrail halkının gözü önünde güpegündüz Davut’un karılarını bir başkasının koynuna nasıl verecek...”

Bütün bunlar Rab’be noksan sıfatlar yüklemek değil de nedir?

Bu nedenle deniyor ki” Din bir akıl işi değil inanç işidir.”

Öyle ki bir filozof da: “Evet! Din verileri saçma olduğu için inanıyorum! Var mı diyeceğiniz!” diye kafa tutmaktan çekinmiyor...

Sen saçma olana inanabilirsin ama benden de bunu beklemeye hakkın yok!...

Av. Eren Bilge, 6.7.2011

X23

KURBAN

(Tevrat. İşaya 66:3)

**“Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir,
Davar kurban eden, köpek boynu kıran,
Tahıl sunusu getiren, domuz kanı sunan,**

Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir.

Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler,

Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar.” (Tevrat. İşaya 66:3)

+

Bu İşaya da Allah adına konuşanlardan. Ancak kurban geleneğinden hoşlanmıyor. “Ha bir adam öldürmüşsün, ha bir hayvanı kurban etmişsin. Bunun ikisi arasında bir fark yoktur!” diyor.

Bir başka yerde de bir başka Peygamber kurban hakkında görüşlerini açıklıyor. Yine bu da Allah'ın ağzından şöyle diyor:

“Çünkü aradığım kurban değil sevecenliktir; yakılan sunulardan çok Tanrı bilgisidir.” (Tevrat. Hoşea. 6/6)

Ne duyarlı insanlarmış bunlar. Üç bin yıl öncesi insanların bu geleneğinden vicdanen rahatsızlık duyuyorlar; yapmayın, etmeyin diye çılgılı basıyorlar ama kim dinler.

İnsanlar atasından, babasından ne görmüşse o yalda gidiyor. Peygamberler ise kendi söyleyip kendi dinliyor.

Kurban geleneğine İslam Peygamberi de karşı çıkıyor. Peygamberliğin başlangıcında kurban kesenlere şöyle sesleniyor:

“Onların (kestiğiniz kurbanların) etleri ve kanları asla Tanrı'ya ulaşmaz. Fakat O'na sizin takvanız (Tanrı'ya karşı gelmekten sakınmanız) ulaşır.” (K. 22/37)

Ne var ki seslendiği insanlar atalarından gördüğü bu gelenekten bir türlü vazgeçmiyor. İslam Peygamberi de bunlarla baş edemeyince bunların ağızlarınca veriyor ve kurban kesme âdetini kutsallaştırıyor.

Günümüzde de bu gelenek devam ediyor. Gerçi Hristiyanlar keçi koyun kurban etmiyor; ama onlar da her yılbaşı Hindi kesip duruyor.

Bütün bu oluşumlar da gösteriyor ki insanlar atalarından babalarından ne görmüşlerse onu yapıyorlar.

Ne diyordu bir filozof: “İnsanlardaki inancı değiştirmek; atomu parçalamaktan zor!”

Bu böyle ama insanlar da düşüncelerini ifade etmek için de her yola başvuruyor... Baskılar, yasaklar, cezalar etkili

olamıyor; insanlar ne yapıp edip düşüncelerini açıklıyorlar...
Av. Eren Bilge, 27.7.2011

X24

KENDİ KENDİNİ AZARLAYAN RAB!..

(Tevrat, Habakkuk. 1/1-4, 13)

“3. Niçin fesadı bana gösteriyorsun, kendin de sapıklığa bakıyorsun? Çünkü soygunculuk ve zorbalık karşımdadır ve kavga oluyor ve çekişmeler çıkıyor.

4. Bundan ötürü şeriatın kuvveti yok ve hak hiç ortaya çıkmıyor; çünkü kötü adam salihin etrafını sarıyor; bunun için hak hiç ortaya çıkmıyor.” (Tevrat, Habakkuk. 1/3-4)

“13. Ey, kötülüğü görmediği için gözleri temiz olan ve sapıklığa bakmayan sen, hainlik edenlere niçin bakıyorsun ve kötü adam kendisinden daha salih olanı yutunca neden susuyorsun?” (Tevrat, Habakkuk. 1/13)

+

Tevrat'ta Habakkuk bölümü şöyle başlıyor:

“**PEYGAMBER Habakkuk'un görmüş olduğu yük.**”
(Tevrat, Habakkuk, 1/1)

Demek istediğim Tevrat'a göre Habakkuk Peygamber olarak kabul ediliyor.

Bütün dinlere göre Peygamberler Rab'tan (Tanrı'dan...) aldıkları vahye göre konuşurlar. Buna kimsenin bir diyeceği yok sanırım...

Yukarıda sunduğum ayetlere göre Habakkuk adlı Peygamber Rab'be kafa tutuyor, Rab'bi azarlıyor. Diyor ki: “4. Bundan ötürü şeriatın kuvveti yok ve hak hiç ortaya çıkmıyor; çünkü kötü adam salihin etrafını sarıyor; bunun için Hak hiç ortaya çıkmıyor.”

Ve yine: “...hainlik edenlere niçin bakıyorsun ve kötü adam kendisinden daha salih olanı yutunca neden susuyorsun?”

Bundan daha açık bir biçimde Rab'be kafa tutulur mu? Rab, suçlanır mı?

İslam'da bir kural vardır. Allah layüsseldir. Yani yaptıklarından dolayı ayıplanamaz, kınanamaz, suçlanamaz... İslam'a göre böyle bir davranış en büyük

günah sayılır.

Şimdi gelelim asıl konumuza... Bütün Peygamberler Allah'tan aldıkları vahye göre konuştuklarına göre: "Rab, Peygamberi ağzından, kendi kendini mi suçluyor?"

Böyle bir olasılığı akıl, vicdan ve mantık kabul eder mi?

Bütün Peygamberler karşılaştıkları olaylar karşısında kendi akıl, mantık, sağduyu ve vicdanların sesini dile getiriyorlar. Bu sesleniş haklı, doğru ve yerinde bir sesleniş olduğu için de buna Allah kelamı deniyor.

Ah ne olurdu insanlık, bu gerçeği kabul etmiş olsaydı birçok sorunlara çözüm bulunabilirdi...

Peygamberlerden bu yana binlerce yıl geçmiş; insanlık daha Allah denince ne anlamak gerektiğini idrak edememiştir. Rab'bin ne anlama geldiğini anlayan bir tek İslam Peygamberidir...

Şöyle demektedir:

"Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir.

O'nu bırakıp da taptıkları ise batılın ta kendisidir.

Şüphesiz ki Allah yücedir, büyüktür." (K. 22/62. 24/25. 31/30)

Habakkuk, yukarıdaki sözleri ile bir gerçeği dile getiriyor. Yaşadığı Hak dışı olaylara bir anlam veremiyor. Bu tepkisini de yukarıda bir yerlerde var sandığı Rabbe karşı dile getiriyor. İşte bütün mesele bu... Mesele bu da; bunu anlayan pek az...

Av. Eren Bilge, 16.8.2011

X25

ALLAH OLMAK İÇİN...

(Tevrat. Tekvin, 17/7)

"Ve sana ve senden sonra zürriyetine, Allah olmak için seninle ve senden sonra zürriyetinle, benim aramda ahdimi, nesillerince ebedî ahit olarak sabit kılacağım."
(Tevrat. Tekvin, 17/7)

+

İslam dünyası Allah'ı Rabbil âlemin olarak bilir.
Doğrusu böyle bilmek de gerekir.

Yukarıda Allah'ın Yahudilere verdiği sözü okuyoruz.

Okur okumaz “Allah taraf tutar mı?” diyoruz?

Allah, Yahudilere, “Senin soyundan gelenlerin Allah’ı olacağım!” diye söz veriyor....

Bu Yahudiler acayip insanlardır.

Allah’ı da, dünyayı da yalnız kendilerine hasrediyor...

Tam iki bin yıl sürgün yaşadılar.

Hâlâ akıllarını başlarına almadılar.

Dünyada çok zulme, kıyıma uğradılar.

Zulme, kıyıma uğradıkça, katlanılmaz acılara katlandılar.

Büyük bir yanlış ile Allah’ın gelip kendilerini kurtaracağını sandılar.

Aynı yanlış İslam dünyasında da var.

Afganistan’da, Irak’ta başlarına akıllı bombalar yağar...

Diğer İslam ülkelerinde de akla hayale gelmeyen,

Bilgisizlik, yoksulluk, yoksunluk, sahihsizlik var.

Bizimkiler de bir gün Allah’ın gelip kendilerini kurtaracağını sanır.

Katlanılması olanaksız yoksulluklara, yoksunluklara bu umutla katlanır.

Oysa Allah (Akıl, mantık, sağduyu) diyor kendilerine aklınızı kullanın,

“Üzerine belâ yağdırırım, Aklını kullanmayanların” (Yunus, 10/100).

Av. Eren Bilge, 26.10.2011

X26

RAB, AŞAĞIYA İNER Mİ?

(Tevrat. Yaratılış. 11/ 5)

“RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi.” (Tevrat. Yaratılış. 11/5)

+

Tevrat’taki bu ayette Rab’in cisimleştirildiğini görüyoruz. Oysa Rab’bi (Allah’ı) cisimleştirmek din ilmine aykırıdır.

Allah madde olarak yoktur; mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur; kavram olarak vardır. Cisim olarak yoktur; nitelik (sıfat) olarak vardır. Ruh olarak yoktur, düşünce olarak vardır...

Dünya Tarihi beş bin yıllıktır... Beş bin yıllık olaylar hem Mısır hem de Sümer tabletlerinde yazılıdır. Böyle bir olay olmuş olsaydı hem Mısır hem de Sümer tabletlerinde bir kaydı bulunabilirdi.

Ayetin söyleniş biçimine balkırsa, hangi kent, hangi kule ise, yakın bir tarihten söz ediliyor. Yapılan kuleyi görmek için gökten aşağı indiğine göre kimin evinde ya da sarayında kalmış. Kim ağırlamış, ne yemiş ne içmiş. Bunlar düşünen biri için sır olarak kalıyor.

Böyle bir olaya bizlerin düşünmeden, mantık yürütmeden hemen inanılması isteniyor. İşin ilginç yanı bu tür söylentilere inanmadığın takdirde senin dininden imanından kuşku duyuluyor.

Bu anlayış bütün dinlerin yapısında var. Söylenenlere düşünmeden inanılması isteniyor... "Bu söylenenlerin akla, mantığa sığar yanı yok!" dediğin zaman yanıt hazır: "İmanı zayıf, itikadı bozuk..."

Son kitaptan bu yana 1400 yıl geçmiş. İncil'den bu yana iki bin yıl, Tevrat'tan bu yana en az 4 bin yıl... Durup biraz düşünelim. Bu gün yürüdüğümüz yollarla o yıllarda yürünen yollar bir mi?.. Kentten kente deve ile atla mı gidiyoruz? Yoksa otobüse ya da uçaklara mı biniyoruz? Haberleşmemizi kervanlarla mı yapıyor yoksa e-posta ile mi yapıyoruz. Bu örnekleri sayısızca çoğaltabiliriz...

Şimdi düşündüğüm noktayı açıklıyorum. Bilimde, teknikte, tarihte vb her şeyde yeniliklere uyduğumuz halde neden eski düşünce ve inançlara itibar ediliyor?

İsa bu gerçeği çok güzel dile getirmiştir:

"Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur, böylece her ikisi de korunmuş olur." (İncil, Matta. 9/17)

Bütün dinler Allah'ı gökyüzünde tasavvur eder. İnsanlar da bu anlayışı benimsedikleri için bir istekte bulunmaları halinde iki avuçlarını gökyüzüne doğru açarlar.

Futbolcular bile gol attıkları zaman gözlerini gökyüzüne çevirerek Tanrı'ya teşekkür eder... Oysa golü atan kendisi...

Allah'ın gökte olduğunu sanmak bir yanılgıdır. Çünkü aynı anda Allah mekânın ve zamanın dışındadır. Öyle ki "Hiçbir yere sığmadım; mümin kulumun kalbine sığdım!.." der.

Tanrı'nın gökte olması simgesel bir anlatımdır...

Bu konuda ayetler de vardır. Yazımızı uzatmamak için bunlardan birini vermekle yetinelim:

"Allah, kişinin kalbi ile kendisi arasına girer." (K. 8/24)

İslam, Allah anlayışı bakımından diğerlerinden daha isabetli bir yorumda bulunmuştur...

Kısaca avuçlarımızı gökyüzüne açarak istekte bulunmayı açıklarsak. Böylece, genel doğruları, yüce kavramları, olumlu edimleri diğerlerinden ayırarak üste tutuyor ve yüz göz sürüyoruz anlamına gelir...

Anlayacağınız bütün erdemler yukarı alınıyor; bunun dışındakiler ise göbek hizasından olmak üzere aşağıda tutuluyor. Böylece Allah'ı yüceltmış oluyoruz...

Konudan uzaklaşmayalım... Gelelim Tevrat'ın görüşüne. Burada Allah nesnelleştiriliyor, kişiselleştiriliyor... Sanki maddi bir varlıkmiş gibi gökteki tahtından, şehri ve bu şehirde yapılan kuleyi görmek için habersizce yeryüzüne iniyor; incelemesini yaparak ve yine habersizce gökyüzüne çıkıyor...

Bu anlayış Allah'ı kişiselleştirmek değil mi? Kişiselleştirilen bir Allah "diri" kabul edilir. Diri olan bir varlık varlığını sürdürebilmek için yiyip içmek zorundadır.

Bir varlık yiyip içince yediklerini öğüttükten sonra dışarı çıkarmak zorundadır...

Sonra diri bir varlığının cinsiyeti de akla gelir. Acaba bu varlığının cinsiyeti nedir, erkek midir, dişi midir?..

Allah'ı kişiselleştirip, nesnelleştirince akla daha başka birçok soru gelebilir. Bu soruları yanıtlamaya çalışan insan işin içinden çıkamaz...

Tevrat'taki ayet çok açık... **"İnsanların yaptığı kente kuleyi görmek için aşağıya indi."** (Tevrat. Yaratılış. 11/5)

Şehri ve yapılan kuleyi gökyüzündeki Allah görmez mi? Hani Allah her şeyi görür ve bilirdi... Anlaşıyor ki bazen daha yakından görmek için aşağıya iniyor. İndi diyelim; kaç

gün nerde kalıyor? Bu gibi durumlar insanın tahayyülüne bırakılıyor.

Yahudi ve Hristiyanlar Tanrıya mekan izafe etmekten sakınmazlar. Onlara göre Tanrı gökte oturur. Gökte otururken yerden bihaber olması gerekir ki olup bitenleri görmesi için aşağıya inip bakmak zorunda kalabile... Yahudi ve Hristiyan tefsircilerin işi o kadar zor olmalı ki bu ayeti tefsir ve tevil etmek hayli güç bir iş. Zaten yaptıkları da uzun cümleler kurup anlaşılmaz görüşler ileri sürmek değil mi? (Bu konuda Papalığın ve çeşitli mezhep temsilcilerinin yaptıkları tefsirler incelenebilir.)

Ben bir düşünce jimnastiğinin yolunu açıyorum.

Bakalım yanıtını bulamadığım bu sorulara okuyucularım nasıl çözüm bulacaklar. Buldukları çözüm bana da bildirirlerse sevinirim...

Bu konuda Mevlana'nın şu değerli sözünü buraya aktarmazsak Mevlana'ya saygısızlık etmiş oluruz:

“Dünle söylenen dünle geçti cancağızım,

Bu gün için yeni sözler söylemek lazım...”

Av. Eren Bilge, 24.10.2011

X27

ÖFKESİ ALEVLENEN TANRI!..

(Tevrat. Yeremya, 17/4)

“4 Sana verdiğim mirası kendi suçunla yitireceksin. Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü öfkemi alevlendirdiniz. Tutuşup sonsuza dek yanacak ateş tutuşturdunuz.” (Tevrat. Yeremya, 17/4)

+

Görüldüğü gibi Tanrı öfkeleniyor; bir kısım insan topluluğuna: **“Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü öfkemi alevlendirdiniz.”** diyor...

Öfkelenmek insanlar arasında bile bir zaaftır. Ruhsal bozukluğunun göstergesidir. Bu insanlar için böyle!.. Ya Tanrı, öfkelenen bir varlık gibi gösterilirse; bu Tanrı'ya noksan sıfatlar yüklemek olmaz mı?

İslam'da bir deyim vardır: “Tanrıyı noksan sıfatlardan tenzih etmeliyiz!..” denir.

Bu demektir ki Tanrı'yı eksik niteliklerden uzak tutmalıyız.
Bu konudaki Kuran ayetleri şöyledir:

“Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz...” (K. 2/32)

“Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim.” (K. 7/143)

“Allah'ım! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz!” (K. 10/10)

Allah noksan sıfatlardan münezzehtir.” (K. 17/1)

Ne var Ki Kuran, “Tanrı, noksan sıfatlardan münezzehtir!” derse de; kimi ayetlerde Tanrı'nın öfkesini gerektiren davranışlardan söz eder... Bir örnek:

“Onlar kendilerine gelmiş hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri hakkında tartışan kimselerdir. Bu ise Allah katında ve iman edenler katında büyük öfke ve gazap gerektiren bir iştir.” (K. 40/35)

Demek istediğim öfke, öfkelenmek insan'a yakışmadığı gibi Tanrı'ya hiç yakışmaz. Çünkü öfke, öfkelenmek kendinden geçmenin bir belirtisidir. Bir Tanrı'ya da öfkelenip kendin geçerek gazaba gelmek yakıştıramaz. Böyle bir anlayış Tanrı bilgisinden, din anlayışından uzaktır...

Bu nedenle derim ki noksan sıfatları Tanrı'ya yakıştırmayalım...

Av. Eren Bilge, 7.11.2011

X28

**BÜTÜN HALKI ve HAYVANLARI KILIÇTAN
GEÇİRECEKSİNİZ.
(Tesniye. 7/16. 13/18)**

“Tanrınız RAB'bin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.” (Tesniye 7/16)

“O kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz.” (Tesniye 13/15)

+

Hani derler ya barbar Hanlar için: “Başı baş üstünde, taşı taş üstünde bırakmadı...”

En çok da Cengiz Han için kullanılır bu söz...

İsrail krallarının da Cengiz Han'dan geri kalacak hali yok ya...

Eğer tarihi yansız bir gözle karıştırırsanız görürsünüz ki Davut Peygamber'in de, Süleyman Peygamberin de Cengiz Han'dan hiç de geri kalmadığını görürsünüz ...

İnsanlığın bir büyük yanılgısı da bu büyük kıyımlar hakkında verdiği hükümler sonucu ortaya çıkıyor: Hangi han, hangi kral daha çok cana ve mala kıyar, fetih yaparsa; o en büyük bir han, bir kral oluyor.

Kimileri bu kıyımları fetih ruhunun etkisi ile yapıyor; kimileri de bu kıyımları **RAB'bin** emri olarak yapıyor.

Fetih ruhu ile yapılanları aklım alıyor da; **RAB'bin** emri diye yapılanları bir türlü aklım almıyor.

Benim bildiğim Rab, Alemlerin **RAB'bidir...** Eğer **“Allah dileyseydi, hepimizi doğru yola iletti.”** (K.19/9)

Sanırım bu ayete kimsenin bir diyeceği olamaz. Çünkü bütün insanlık Yaratan'ın yasasına tabidir... Din dilinde bu oluşuma “ilahi takdir” denir...

Durum böyle iken **RAB:**

“... halkların tümünü yok edeceksiniz.”

Ya da:

“Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz.” der mi? Bu konuda İsa aynen şöyle demiştir: **“Kılıcını yerine koy! Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek...”** (İncil, Matta. 26/52)

İsa böyle demiştir ama İncil'de bile **“Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın.”** (**Luka 22/36**) denmektedir.

Bu durum hemen hemen bütün kutsal kitaplarda böyledir.

Tarayın bütün kutsal kitapları. Kılıçla ilgili birçok ayet bulacaksınız...

İmana gelmedi mi, dinini değiştirmede mi vur boynunu... Olur mu bu?..

Oysa Rab (Allah, Tanrı, Yehova...) rahmet ve şefkat simgesidir. Noksan sıfatlardan münezzehtir. Âlemlerin RAB'bidir... Nasıl olur da kendi kulunun öldürülmesine cevaz verir. Ya şu hayvanlardan ne alıp vereceği var?..

Bütün bu çelişkiler insanoğlunun yanılgısındanır...

Bu çelişkiden nasıl çıkabiliriz?

Bu çelişkiden kurtulmanın yolu bütün kutsal kitapların

mecaz ve simgesel anlatımdan oluştuğunu bilmekten geçer.
 Marifet bu mecaz ve simgesel anlamına varmaktadır...
 Av. Eren Bilge, 2.12.2011

X29
TANRI'YI GÖRENLER...
(Tevrat, Çıkış. 24/9-10)

“Sonra Musa, Harun, Nadav, Avi hu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi da ğa çıkararak İsrail’in Tanrısı’nı gördüler. Tanrı’nın ayakları altında lacivert taşı nı andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruyordu.” (Tevrat, Çıkış. 24/9-10)

+

İnsan okuduklarına inanamıyor. **Musa, Harun, Nadav, Avi hu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi da ğa çıkıyorlar. Tanrı’yı; lacivert taşı nı andıran ve gök gibi duran bir döşeme üzerinde görüyorlar.**

Bu ayete göre ileri gelen yetmiş kişi Tanrı’ya bir mekan belirlemiş oluyor. Tanrı’yı görmüş olma gibi bir imtiyaz kazanarak toplumda saygınlık kazanıyorlar.

Ayrıca bunlar Tanrı’yı kişileştirmiş oluyorlar. Onu cisimlendiriyorlar. Böylece Tanrı’ya mekân ve zaman tayin etmiş oluyorlar ki bu dinsel söylemlere tümüyle aykırıdır. Çünkü: **“Tanrı, mekan ve zaman dışındadır.”**

Tevrat, Tanrı hakkında bu tür açıklama yaparken İncil olaya bambaşka bir açıdan bakmaktadır. İncil’de İsa aynen şöyle demektedir:

“Ben ve Baba biriz.” (İncil. Yuhanna 10/30)

Görüldüğü gibi İsa Tanrı ile kendisini özdeşleştirmektedir.

İsa daha ileri giderek **“Ben O’yum!”** diyerek Tanrı ile kendi arasında bir özdeşlik kuruyor. Okuyalım bu özdeşlik ayetlerini:

“Yani, sen Tanrı’nın O ğlu musun?” diye sordular. O da onlara, “Söyledi ğiniz gibi, ben O’yum” dedi. (İncil. Luka 22/70)

“İsa, “Seninle konuşan ben. O’yum” dedi. (İncil. Yuhanna 4/26)

İsa bu sözleri söyledi ği için canından oluyor. Tıpkı Hallaç’ı Mansur gibi... Yanlış zamanda yanlış yerde söylemleri her

ikisini de canından ediyor.

Bu tür söylemler Kuran'da da var. İşte bunlardan ikisi:

“De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (K. 3/31)

“Sana biat edenler ancak Tanrı'ya biat etmiş olurlar.” (K. 48/10)

Ayrıca İslam Tanrı'yı inanmış kişinin kalbinde arar.

“Allah kişi ile kalbi arasına girer.” (K. 8/24)

“Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız.” (K. 50/16)

Ayrıca inanmış insanla Tanrı'yı da özdeşleştirir. Bu nedenle şöyle denir: **“Hiçbir yere sığmadım! Mümin kululumun kalbine sığındım!”**

Bu söylem somut (Tanrı'nın ayakları altında lacivert taşını andıran gök gibi duran bir döşeme üzerinde ...) bir Tanrı'yı soyutlaştırıyor. Hiç, lacivert bir taşın üzerinde gök gibi duran Tanrı bir kulun kalbine sığar mı?

İşte tek Tanrılı üç dinin Tanrı anlayışına ilişkin birbirine ters düşen ayetler. Aynı Tanrı, değişik zamanda değişik sözler söylüyor. Bu sözler de birbiri ile çelişiyor ve birbirine ters düşen bu ayetleri de Tanrı sözü sayıyorlar...

Biz olaylara; akılcı, bilimsel ve sağduyu açısından bakanlar için sorun yok; Allah, olaya inanç gözü ile bakanlara yardım eylesin...

Av. Eren Bilge, 22.12.2011

X30

YERE İNİP ÇIKAN TANRI...

(Tevrat. Yaratılış. 17/22)

“Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi.” (Tevrat. Yaratılış. 17/22)

+

İsterseniz bir daha okuyunuz. Tanrı; İbrahim'le konuşmak üzere yeryüzüne iniyor. Konuşmasını bitirince de yeniden gökyüzüne çekiliyor.

Oysa aynı kitapta (Tevrat'ta) Tanrı: “Kimse yüzümü göremez!..” demektedir. Okuyalım: **“Ve dedi: Yüzümü göremezsin; çünkü insan beni görüp de yaşayamaz!..” (Tevrat. Çıkış., 33/20)**

Aynı anlatımlar İncil'de de vardır. Bunu da okuyalım: **“Tanrı’yı hiçbir zaman hiç kimse görmemiştir.”** (İncil, Yuhanna, 1/18)

Şimdi aklını kullanan, mantıklı bir insan bunların hangisine inansın. Akli başında bir insan bu çelişkileri yaşamamak için kitabın kapağını kapayıp atar. Çünkü kafayı üşütme olasılığı var.

Bütün bu anlayışlar **“Allah insanı kendi suretinde yarattı!” (Tevrat. Yaratılış. 1/27)** anlayışından doğmaktadır.

Bütün inananlar bu ayet gereğince Tanrı’yı insana benzeyen fiziksel maddi bir varlık olarak kabul ediyorlar. O zaman da işin içinden çıkamıyorlar.

Bilinmeli ki insana benzeyen fiziksel maddi bir varlığın yaşaması için yiyip içmesi gerekir. Asıl önemlisi onun bir yeri (mekanı) olması gerekir. Yeri (mekanı) olunca işin içine zaman da girer. Bir varlık zamana tabi olunca ölümlü sayılır. Oysa Tanrı ölümsüzdür...

Bu konuda daha çok söz söylenebilir. Diğer kitaplarıma bakıldığında bu konuda çok söz ettiğim görülür.

Ancak yazıyı daha çok uzatmamak için İslam'ın şu yerinde anlayışı ile yazımı bitiriyorum. **“Hiçbir yere sığmadım; mümin kulunun kalbine sığdım.”** (Hadis)

Bu konuda 10'a yakın ayet de vardır...

Sonuç şöyle oluyor: İnsanlık daha tek olduğuna inandığı bir Tanrı konusunda bile anlaşma sağlayamıyor...

Av. Eren Bilge, 10.1.2012

X31

SAVAŞ EĞİTİMİ YAPMAYACAKLAR **(Tevrat. İşaya. 2/4)**

“Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayıları kırar, mızrakları parçalar, Kalkanları yakar.” (Tevrat. Mezmurlar. 46/ 9)

“RAB uluslar arasında yargıçlık edecek, Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçe dövüp saban demiri, Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.” (Tevrat. İşaya. 2/4)

+

Bu satırlar yazılalı en ez 3 bin yıl olmuştur. Bu satırları 3 bin yıldan beri milyarlarca kişi okumuştur. Acaba diyorum bu okuyanların içinde kaç kişi “Ne zaman?” sorusunu sormayı niçin akıl edememiştir. Öyle ya “Allah verdiği bu sözü ne zaman yerine getirecek?..”

Kuran bile Tevrat'ı doğruluyor. Allah kelamı diye kutsuyor. Ama kimsenin aklına **“Bu Allah ne zaman söylediği sözleri yerine getirecek?..”** demek gelmiyor.

Hani, **“Yeryüzünün dört bucağında, savaşlar duracak, yaylar kırılacak, mızrakları parçalanacak, kalkanlar yakılacaktı?”**

Bu 3 bin yıldan bu yana Filistinlilerle Yahudiler birbirlerini öldürür dururlar. Şimdi de öldürüp duruyorlar. Bu arada Acemler de Araplar da boş durmazlar. Tarihe meraklı okurlar ise Romalıların yaptığı zulümleri unutmazlar. Hele şu Almanların Musevilere yaptıkları ise yakın tarihimizin unutulmaz cinayetleridir.

Şimdi de Ortadoğu birbirine girmek üzere. Suriye olayları... İran'ın, Çin'in, Rusya'nın Suriye ve İran yanında yer almaları düşünmeğe değer...

Allah'ın kitabında yazıyor: **“Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar?..”**

İşte yine savaş dansları yapılıyor. Savaş baltaları bileniyor. Uluslar uluslara karşı kinleniyor. Kim bilir kimlerin babası, oğlu, eşi bir hiç yüzünden canından olacak?

Bu çelişkiden kurtulmak için Allah (Tanrı) sözcüğünün “mecaz” anlamda kullanıldığının ayırımına varmamız gerekiyor. Mevlana'nın oğlu Sultan Veled'in şu açıklamasına dikkatinizi çekerim:

“Gerçi Kuran, peygamberin dudakları arasından çıkmıştır. Fakat her kim ki onu tanrı söylemedi, peygamber söyledi derse o kâfirdir.” **(MAARİF, SULTAN VELED, ÇEV. MELİHA TARIKAHYA MEB. ŞARK-İSLAM KLASİKLERİ s. 44-48)**

İnsan olmak; hele bir aydın olmak sorgulamakla, düşünmekle eş değerdir...

Sormayalım, sorgulamayalım, düşünmeyelim mi?..

Av. Eren Bilge, 10.2.2012

X32

ALLAH BİLE KADINA ACIMİYOR...

(Tevrat, Tesniye/. 25/11-12)

“Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız. (Tevrat: Yasanın Tekrarı/Tesniye/. 25/11-12)

+

“Böyle iş olur mu” demeyin; olmuş
Olması için kutsal kitaba konmuş...

Adam, kocasını altına almış
Öldürmek için gırtlığına basmış...

Kocasını, gitti gidecek?
Yakışır mı bir kadına,
Kocasının ölmesini izlemek...

Elbette kocasını kurtarmak isteyecek...
Elbette hemen harekete geçecek!...
Elbette kadının aklına,
Kocasını boğmakta olan erkeğin en hassas yeri gelecek...

Orasından yakaladın mı bir erkeği,
Olur, ayı potuğu gibi meydan köçeği...

Süleyman Ateş hocamız ne diyor:
“Tevrat ayetleri namazda okunur...”
Bu ayet, anlayarak okuyanın yüreğine dokunur.

Daha ne söylenir bilmem ki...
Adam kocasını öldürürken,
Kadın oturup izlesin mi?...

Kadının, kocasını ölümden kurtarması suç mu?..
Allah, böyle kural kor mu?
Av. Eren Bilge, 9.3.2012

X33

PUTA TAPAN BİR PEYGAMBER

(1. Kr. 11/1)

“Kral Süleyman firavunun kızının yanı sıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi.” (1. Kr. 11/1)

+

Bu kadınlar RAB' bin İsrail halkına, “Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin aranızda girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır” dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı.

1. Kr. 113 Süleyman'ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar.

1. Kr.11/4 Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan babası Davut gibi yaşamadı.

1. Kr. 11/5 Saydalılar'ın tanrıçası Astoret'e* ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e* taptı.

1. Kr. 11/6 Böylece RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, RAB'bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB'bi izlemedi.

1. Kr. 11/7 Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlılar'ın iğrenç ilahı Kemoş'a ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yaptırdı.

1. Kr. 11/8 İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı.

1 Kr. 11/9-10 İsrail'in Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, “Başka ilahlara tapma!” demesine karşın, Süleyman RAB'bin yolundan saptı ve O'nun buyruğuna uymadı. “ (Tevrat, 1. Kırallar. 1/ 1-10)

+

Al Sana Bir Peygamber...

Rab'bin yolundan sapan bir peygamber...

Yüz karı, üç yüz cariyeyle gününü gün eyler?

Bu Peygamber,

Karılarının hatırına,
Rabbin gözünde kötü olanı yapar.

Yani gider,
Karılarının hatırına, Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e,
Ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapar...

"Böylece RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı,
RAB'bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam
anlamıyla RAB'bi izlemedi."

Oysa babası Davut da tam anlamıyla Rab'bi izlemedi.
O da sevdiği kadını nikahlamak için kocasını katletti.

Bu olay Bet Şeba olayı olarak anılır.
Bu olayı anlamak için: "Tevrat. 2. Samuel, 12/5'e bakılır."

Bir de bunlar Peygamber sanılır.
Peygamberler günah işlemez, masum sayılır.

Boşuna İsa Peygamber bunlar için:

"Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu..."

”(İncil. Yuhanna, 10/8) dememiştir...

Ne var ki bizimkiler bu gerçekleri görmemiştir...

Görenlere de dinsiz, fasık, münafık demiştir...

Av. Eren Bilge, 4.4.2012

X34

KISKANÇ TANRI

**"Başka ilahlara tapmayacaksınız; çünkü ben kıskanç
bir RAB, kıskanç bir Tanrı'yım." (Tevrat. Çık. 34/14)**

+

Burada doğrudan doğruya bir insanla konuşan bir Tanrı
görüyoruz. Konuşan kimse nasıl da rahat rahat Tanrı'nın
ağızıyla konuşuyor.

Sanki yukarıda bir yerlerde mekânı varmış da, oradan
sesleniyormuş gibi... Oysa bütün din bilginleri "Allah
zamandan ve mekândan münezzehtir" der.

Bu söylemden anlıyoruz ki Tanrı; yer ve zaman üstüdür.

Yer ve zaman üstü bir Tanrı ise ancak kavram olarak düşünülebilir. Eğer somut bir varlığı olsaydı onun yeri ve zamanı olurdu. Oysa Allah yer ve zaman dışıdır diyenler din bilginleridir.

Okuyucularımın bu tanım üzerinde durup düşünmeleri gerekir. Yer ve zaman dışında olan bir varlık somut bir varlık olabilir mi? Olamaz, çünkü somut bir varlık yere ve zamana tabidir...

Asıl önemlisi “kıskançlık” olumsuz bir kavramdır. Kıskançlık; değil Tanrı'ya, sıradan bir insana bile yakışmaz.

Kıskançlık bir insanı bile çileden çıkarır; ona, akla hayale gelmedik olumsuz eylemler yaptırır.

Kıskançlık olumsuz bir niteliktir. Oysa bizim bildiğimiz Tanrı noksan sıfatlardan münezzehtir. Noksan sıfatlar Tanrı'ya yakıştırılamaz. Bilinmeli ki noksan sıfatlar Tanrı'yı, Tanrı'lıktan uzaklaştırır...

Tanrı bütün olumlu nitelikleri, güzellikleri, doğrulukları, sevgiyi, şefkati, barışı, yardımlaşmayı, bütün iyi kavramları kapsayan soyut bir kavramdır. İnsan Tanrı'ya yakınlaşmak istiyorsa bu olumlu kavramları yaşamında uygulamaya sokmalıdır.

İşte geldik gidiyoruz. Yaş 82'yi geçmek üzere. Gerçekleri insanlara söylemeyelim mi, düşüncelerimizi açıklamayalım mı?

Av. Eren Bilge, 4.4.2012

X35

ALLAH, YARATTIĞI İNSANIN DIŞINI KIRAR MI?.. (Tevrat. Mezmurlar-Zebur-58/56)

“Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini, Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!..” (Tevrat. Mezmurlar-Zebur- 58/56)

+

Tanrı'ya seslenen Davut Peygamber.

Bu Davut Peygamber hem de İsrail'in kralı.

Bu Davut Peygamber, Çok kan dökmüştür.

Filistinlilere, Kenanlılara kan kusturmuştur.

Binlercesini esir almış, köle, cariye yapmış,

Binlercesini de kılıçtan geçirmiştir.

Öldürdüklerinin malını mülkünü da yağmalamıştır.

İşte, yukarıdaki Rabbe yalvarıyor. “Rabbim diyor kır onların ağzındaki dişlerini.”

Genç Aslanlar dediği de Filistinli, Kenanlı genç askerler....”

Bu sözler Allah kelamı sayılıyor. Oysa Allah'ın kelamı: “İnsana yaşam verecek sözler olmalıdır. Allah kelamı, insanın ufkunu açmalıdır. İnsanı; barışa, kardeşliğe, sevgiye motive etmelidir.”

Allah kelamı denince; insanı düşündüren, insanı doğruluğa, dürüstlüğe, iyiliğe yönelten sözler anlaşılır. Bu tür sözleri kim söylerse söylesin; değil mi ki insanların iyiliğine, değil mi ki insanların yararına Allah kelamı sayılır.

Allah, İsrail kralının emir eri midir ki isteklerini hemen yerine getirsin.

Hem Allah'tan böyle istekte, dilekte bulunulur mu? Allah ne edeceğini, ne yapacağını bilmez mi?... Hem Araplar da Allah yarattığı insanlar değil mi? Allah niçin kendi yarattığı insanları bir kulunun hatırına öldürsün...

Bu Allah'ın noksansız sıfatı ile nasıl bağdaşır?

Önceki Diyanet İşleri Başkanlarından Süleyman Ateş hocamız; “Tevrat ayetleri namazda okunabilir...” demişti bir zamanlar Vatan'da yazdığı yazıda...

Yukarıdaki ayetler nasıl olur da namazda okunur? Amacımız gerçekleri açıklamaktır. Okuyucularımın düşünmesini sağlamaktır. Okuduğunu anlamasını sağlamaktır.

Kuran: “Okuduğunuzu anlamazsanız okuduğunuz işe yaramaz!...”demiyo mu?

İşte biz de bunu söylüyoruz...

Av. Eren Bilge, 2.5.2012

X36

TANRI ile YİYİP İÇENLER...
(Tevrat, Çıkış. 24: 9-11)

Önce Tevrat'tan aktardığım şu ayetleri okuyalım.

“Sonra Musa, Harun, Nadav, Avi hu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak İsrail'in Tanrısı'nı

gördüler. Tanrı'nın ayakları altında lacivert taşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruyordu. Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyip içtiler.” (Tevrat, Çıkış. 24: 9-11)

Görüldüğü gibi İsrail'in ileri gelenleri dağa çıkarak İsrail'in Tanrı'sını görüyorlar. Tanrı'nın dağda ne işi var? Anlaşılan dağ dedikleri yüceliği simgeliyor...

Bu yetmiş kişi bakıyorlar ki Tanrı'nın ayakları altında “lacivert taşını andıran” bir döşeme var. Hadi buna da simgesel bir anlatım diyelim. Lacivert taşını da gökyüzü olarak kabul edelim. “Gök gibi duruyordu” denmesinden de bu anlaşılıyor zaten...

Sonra **“Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyip içtiler.”** deniyor.

Bir kere Tanrı insana niye zarar versin? Anlaşılan Tevrat'ı yazarlar Tanrı'yı kendileri gibi sanıyorlar. Tevrat'ı yazarlar bununla da kalmıyor. Tanrı'yı görenler, onunla sofranın başına kuruluyorlar; yiyorlar, içiyorlar; bir güzel kafa buluyorlar.

Nerden çıkarıyorum bütün bunları, yukarıda okuduğumuz Tevrat ayetlerinden...

+

Halk arasında çok söylenen bir söz vardır; Dört kitabın dördü de Hak'tır... Bunun dördü de Hak kitap olduğuna göre aralarında bir çelişki olmaması gerekir.

Tevrat; **“70 İsrail ileri gelenleri Tanrı'yı gördü. Onunla oturup yedi içti...”** diyor.

İncil ise Tevrat'ı yalanlıyor... **“Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi.”** diyor. (İncil. Yuhanna. 1/18)

Merak ediyorum, acaba bu konuda Kuran ne diyor?” Buluyorum. Kuran da şöyle diyor:

“Gözler onu fark edip kavrayamaz. Oysaki O, gözleri görür/bilir. O Latîf'tir, lütfu çok olduğu halde kendisi görülemez;” (K. 6/103)

Şimdi konuyu özetleyelim. İseviler Tevrat'ı da, İncili de Tanrı keliması olarak kabul ederler. İkisine de toz kondurmazlar...

Peki, İncil'in, Tevrat'ı yalanlamasına ne diyeceğiz?

Ben işin içinden çıkamıyorum. Çıkabilir mi acaba bu işin

içinden bir babayiğit?..

Av. Eren Bilge 30.6.2012

X37

“KÖTÜLERE ESENLIK YOKTUR” DİYOR RAB.

(Tevrat. İşaya. 48/22)

Esenlik sözcünden amaç: İnsanın eylemlerinden ötürü huzur ve güven içinde yaşamasıdır.

Kimi çevirilerde bu esenlik sözcüğü kurtuluş olarak Türkçeye çevrilmiştir.

Esenlik sözcüğü kurtuluş sözcüğüne göre daha geniş kapsamlıdır.

İnsanlar, ayrılırken birbirlerine, esenlik diler. Bir yerden ayrılırken de kalan kişiye “Esenlik içinde kalınız!..” der.

Tevrat'ta İşaya ne diyor: Bir yargıyı belirtiyor. Allah adına konuşuyor. “Kötülere esenlik yoktur” diyor... Demek istiyor ki kötülere huzur rahat yoktur...

Gerçekten de kötüler için esenlik yoktur. Kötüler kötü eyleme bulaştıktan sonra huzur ve güvenlerini yitirirler. Ne zaman yakalanacakları korkusunu duymaya başlarlar. Ya da kötü eylemin sonuçları ile karşılaşma korkusu ile yaşarlar... Bu da esenliğin, huzurun ve güvenin ortadan kalkması anlamına gelir.

Bütün dinlerin amacı insanların esenlik içinde; yani, huzur ve güven içinde ömür sürmesidir...

Kötüler hiçbir toplumda saygınlık kazanamazlar. Bu konuda İslam'da bir hadis vardır: “Kıyamet, yalnız kötü insanların üzerine kopacaktır.” (Hadis. Hakikat Takvimi 23 Nisan 2014) Kötü insanların saygınlıklarını yitirmeleri din ilminde “yok olmakla” anlatılır. Bu içindir ki Mezmurlar'da şöyle denmektedir: **“Kötü yok olacaktır.” (Tevrat. Mezmurlar. 37/9-10)** Burada yok olmaktan amaç: Kötülerin toplumda saygınlık kazanamamalarıdır...

Çünkü herkes onlardan, kötülükleri nedeniyle, uzak durmaya çalışır.

Ne var ki toplum yozlaştıkça bu değer yargısından uzaklaşmaktadır. Kimi insanlar; köşeyi dönen kötünün nüfuzundan, olanaklarından yararlanmak için ona yaranmaktan kendini alamamaktadır.

Günümüzün geçerli sloganlarından Candaş medya, yandaş medya bu nedenle kullanılır olmuştur.

Konumuzu özetlersek şöyle demek gerekiyor: Candaş da olsa, yandaş da olsa yolunu bulanlar günü gelince yok olmaya yükümlüdürler.

Çünkü Rab (kamuoyu vicdanı, insanlığın sağduyusu, öngörüsü) “Kötülere esenlik yoktur” diyor.

Rabbin bu yargısına değer verenler “esenlik yoluna girmiş sayılır” Ne mutlu esenlik yoluna girmiş olanlara... Ne mutlu esenliği bu dünyada, yaşarken arayanlara...

Av. Eren Bilge9.10.2012

+

Selamlar Saygılar

Hayrı Bey

Güzel bir açıklama

İzninizle bir katkımla olsun istedim

Aşağıda ek açıklama

Esenlikle kalınız

Atilla Kumbolu, 11.8.2012

X38

**“HERKES KARDEŞİNİ, KOMŞUSUNU, YAKININI
ÖLDÜRSÜN.”**

(Tevrat, Çıkış. 32/ 26-28)

**“Çık. 32: 26 Musa ordugâhın girişinde durdu, “RAB’
ten yana olanlar yanıma gelsin!” dedi. Bütün Levililer
çevresine toplandı.**

**Çık. 32: 27 Musa şöyle dedi: “İsrail’in Tanrısı RAB
diyor ki, ‘Herkes kılıcını kuşansın. Ordugâhta kapı kapı
dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.’”**

**Çık. 32: 28 Levililer Musa’nın buyruğunu yerine
getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü.”**

+

Kutsal kitap sayılan Tevrat’tan alıyorum...

Bizim bildiğimiz Musa Peygamberin on emrinden biri de
“öldürmeyeceksin!” dir.

Şimdi nasıl olur da “Öldürmeyeceksin!” diyen bir
peygamber “RAB’den yana olanlar yanıma gelsin!” diyerek
Allah adına insanları başına toplasın; ondan sonra da, Rab

adına başına topladıklarına toptan öldürmeyi emretsin...

Öldürme emrini verirken de amacına Allah'ı alet ediyor. **“İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.'”**

Hiç Allah insana: “Kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşunu, yakınını öldür!” der mi? Bu vahşet değil mi?

Bu nasıl Allah anlayışı... Hiç yaratan böyle bir emir verir mi?

O Tevrat ki Hak kitaplardan biri sayılır. Hak kitaplardan biri hiç kardeşini, yakınını, komşunu öldür der mi?

Bizler ne zamana değin düşünmeden inanacağız bu kutsal kitaplara... Bu kitaplarda söylenenleri ne zaman akıl, mantık terzisine vurup tartacağız?

Kutsal kitaplarda söylenenlere körü körü inanırsak öldürmek zorunda kalacağız... Öldürme eylemi insana yakışır mı?

Hem bazı yerlerde öldürmeyeceksin diyenler de bu kutsal kitaplar değil mi?

Biz insanlık değerlerine sahip çıkanlara düşen görev öldürmeyeceksin sözüne sahip çıkmaktır...

Bize yakışan öldürmemek, yaşatmaktır...

Av. Eren Bilge, 24.8.2012

X39

RAB, PEYGAMBERİNİ NİÇİN ÖLDÜRMEK İSTESİN... (Tevrat. Çıkış. 4/24)

“RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla karşılaştı, onu öldürmek istedi.” (Tevrat. Çıkış. 4/24)

+

Gelin anlamlandıralım yukarıdaki ayeti. Bunun neresinde; alegorik, simgesel, mecaz anlatım olabilir. Bilen varsa bu konuda bizi aydınlatabilir.

Önce şu soruya yanıt verilmeli... Rab'in yolda ne işi olabilir. Rab, bir kişi mi bir yere gidip gelmek üzere yolda olsun...

Rab'in yeri gök değil mi? Yeryüzünde ne işi olabilir...

Sonra Musa ile karşılaşacağını bilmiyor mu? Bilmeyen Rab olur mu? Bilmemek, Rab'in niteliği ile ne oranda

bağdaşır?..

Asıl önemlisi Rab, Peygamberi Musa'yı niçin öldürmek istesin. Öldürmek Rabbe yakışır mı?

Bu ayetten sonra gelen ayette Rabbin Musa'yı öldürmek isteğinden Musa'nın karısı kurtarıyor. Musa'nın karısı oğlunu sünnet ediyor ve sünnet derisini Musa'nın ayakları dibine atıyor. Bunu gören Rab ise Musa'yı öldürmekten vazgeçiyor.

Dediğim gibi bunun neresinde alegorik, mecaz, simgesel anlam olabilir. Bilen birinden bu konuda açıklama yapmasını rica ediyorum.

İşte insanların Rab anlayışı... Ne söylenmişse inanmışlar, hala da inanıyorlar. Bu ayet ne demek istiyor diye düşünmüyorlar... Zaten düşünmek, soru sormak da yasaklanmıştır. Tevrat'ta bu konuda bir ayet hatırlıyorum. "Hahamların söylediklerinde çelişki arayanları hemen öldürün!.."

Av. Eren Bilge 2.10.2012

X40

ALLAH SOYUN DER Mİ? (Tevrat Çıkış 3/22 ve 12/36)

"Çık.3: 22 Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlıları soyacaksınız."

"Çık.12: 36 RAB İsraililerin Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsraililer onları soydular."

+

Yahudiler, Mısır'dan ayrılmaya karar verdiklerinde Allah onlara Musa'nın ağzı ile şöyle diyor: **"Onlardan takılar, giysiler isteyeceksiniz ve böylece onları soyacaksınız. Ben onların size güvenmelerini sağlayacağım..."**

Yukarıdaki iki ayete olumlu yorum getirsek bile burada bir kötü niyet var. Mısırlılardan bir daha vermemek niyetiyle altınlar, takılar, giysiler isteyeceksiniz ve kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz...

Allah Yahudilere soygun yapmayı emrediyor. Buna inanabiliyor musunuz?..

Nitekim ikinci ayetin son cümlesi de bu yorumumuzu doğruluyor. **“Böylece Yahudiler onları soydular.”** deniyor.

Nitekim de onları soyduktan sonra Yahudiler Mısır'dan kaçıyorlar.

Öyle anlaşılıyor ki Mısırlılar da altınlarını, takılarını, giysilerini geri almak için bunların peşine düşüyorlar. Yoksa niçin kaçanı kovalasınlar; iyi ki gittiler, kurtulduk ellerinden demeleri gerek değil mi?

Mısırlıların Musevilerin arkasına düşmelerinin nedenini de böylece anlamış oluyoruz. Adamların derdi; Yahudilere kaptırdıkları altınları, takıları, giysileri geri almak... Ne var ki Allah soyguncuları koruyor. Önce Nil nehrinden geçit veriyor... Sanırsın ki asfalt yol düşüyor. Yahudiler bu geçitten geçtikten sonra, Allah Baba Mısırlıların önünü kesiyor ve geçide su göndererek kapatıyor. Böylece Mısırlılar da Yahudilerin arkasından bakıp duruyor.

Bu olaydan çıkaracağımız sonuç Tanrı bir insana komşunuzu soyup soğana çevirin der mi?

Böyle bir söz Hak Söz olur mu? Böyle bir öğüt Allah'ın niteliği ile bağdaşır mı?.. İşte bu nedendir ki Müslümanlar Tevrat için tahrife uğramış diyorlar...

Bilmem okuyucuların bu konu üzerinde düşünüp beni aydınlatabilir mi?

Av. Eren Bilge 14.10.2012

X41

İHTİYATLI KİŞİLERİN TACI İSE BİLGİDİR. (Süleyman'ın Özdeyişleri. 14/16-24)

Özd.14: 16 Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır, Akılsızsa büyüklük taslayıp kendine güvenir.

Özd.14: 17 Çabuk öfkelenen ahmakça davranır, Düzenbazdan herkes nefret eder.

Özd.14: 18 Saf kişilerin mirası akılsızlıktır, İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir.

Özd.14: 19 Alçaklar iyilerin önünde, Kötüler doğruların kapısında eğilirler.

Özd.14: 20 Komşusu bile yoksulu sevmez, Oysa zenginin dostu çoktur.

Özd.14: 21 Komşuyu hor görmek günahtır, Ne mutlu

mazluma lütfedene!

Özd.14: 22 Kötülük tasarlayan yolunu şaşırılmaz mı?
Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır.

Özd.14: 23 Her emek kazanç getirir, Ama boş lakırdı
yoksulluğa götürür.

Özd.14: 24 Bilgelerin tacı servetleridir (akılları
olacak...), akılsızların çelengiyse ahmaklıktır”.

Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır...”

(Süleyman'ın Özdeyişleri. 14/16-24)

+

Hepsi de birbirinden özlü sözler.

Bu sözlere önem verir iyiler.

Doğrudan insanın aklına sesleniyor.

Doğru olanla eğri olanı gösteriyor.

“Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır...”
diyor.

Gerçekten de bilge kişiler kötülükten nefret eder.

Yolunu; doğruluklar, güzellikler, iyilikler üzere çizer...

Bilge kişi gideceği yolda ihtiyatla gider...

Dikkat edilirse Süleyman Peygamber korkutmuyor.

Doğrudan doğruya insanın sağduyusuna sesleniyor.

Diyor: “Doğru kişi geleceğini kendi kurar.

Evini sağlam zemin üzerine yapar...”

Önemli olan gelecektir...

Geleceği yapan ise içinde bulunduğumuz günlerdir.

Bu gününü doğruluklar üzere, iyilikler üzerine kur.

Gelecekteki yaşamın (ahrettin) kurtulur

Güzel sözler söylemekle bitmez.

Bilge kişi eğri söz üzere gitmez.

Bilir ki bu günün yarını da vardır.

Akıllı kişi yarını düşünmeden edemez...

+

Yazımızın başlığındaki cümle mantıklı kurulmamıştır.
Cümle şöyle kurulsaydı daha tutarlı olurdu. “Bilgelerin tacı

servetleridir” yerine “Bilgelerin tacı bilgelikleridir” dense daha mantıklı olurdu.

Servet denince bu maddî anlamda anlaşılır. Bir kere Bilge, serveti ne yapsın ki... Servet insanı rahat durdurmaz ki... Muhakkak bir yatırıma dönüştürülür. Bu durum da Bilge'nin huzurunu kaçırıcı bir gelişmedir ki İncil'in deyiimiyle **“Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya kulluk edemezsiniz.”** (İncil. Luka 16:13)

İnsanlar hem dünyaya hem de rahmana birlikte bağlanamaz. İkisinden birini tercih eder. Parayı tercih ederse mana âleminde, ilahî âlemden uzak düşer. Belki ikisini bir arada bulundurabilen az da olsa bulunur; böylelerini saygı ile karşılamaktan başka yol yoktur...

Burada Bilge'nin niteliği belirtilmektedir ki o da onun aklını, sağduyusunu, önsezisini kullanmasıdır. Sözlerine dikkat eder. Söylediği sözün karşısındakini incitmemesine özen gösterir. Anlamsız, boş sözler ondan uzaktır... Bundan da amacı huzurunun kaçmaması, başının ağrılamamasıdır. Ahmak ise söylediği sözlerle, yerli yersiz konuşmasıyla karşısındakini incittiği gibi kendisini de zor duruma sokar.

Kutsal kitaplarda insanı esenliğe götüren sözler çoktur. Bundan böyle insanları esenliğe götüren sözler üzerinde çalışma yapmayı daha doğru bir çalışma olarak kabul ediyorum. Çünkü dindeki asıl amaç insanların huzuru, güveni, refahıdır. Bu yönde çalışmayı daha doğru buluyorum...

Av. Eren Bilge, 2.11.2012

X42

AYARTMALARDAN KAÇ

(Süleyman'ın Özdeyişleri: 1/10-14)

“Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma.

Söyle diyebilirler: “Bizimle gel, Adam öldürmek için pusuya yatalım, Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim.

Onları ölümler diyarı gibi; diri diri, Ölüm çukuruna

inenler gibi bütünüyle yutalım.

Bir sürü değerli mal ele geçirir, Evlerimizi ganimetle doldururuz.

Gel, sen de bize katıl, Tek bir kesemiz olacak.”
(Süleyman’ın Özdeyişleri: 1/10-14)

+

Biliyorsunuz, halk arasında çok söylenir. Dört kitabın dördü de Hak’tır denir. Dört kitabın dördü de Allah kelamı sayılır. Öyle ki imanın koşullarını sayın denildiğinde “Tanrı’ya, Meleklerine, Peygamberlerine, Kitaplarına, Kaza ve kadere, iman” ileri sürülür...

Bu ayetleri biz olumlu yönden ele alacağız. Çünkü olumsuz yönden ele alırsak Süleyman Peygamberin de çok cana kıydığını, çok ganimetler peşinde koştuğunu, saraylarında yüzlerce karısı, cariyesi olduğunu görür ve işin içinden çıkamayız... Öyle ki putperest karılarına tapınak yaptırdığına da tanık oluruz.

Biz İncil’in dediği gibi **“Kötüyü bırakıp iyiyi ele alalım ki yaşamımıza olumlu yönlendirebilelim.”** ((İNCİL. 3. Yuh. 1/11)

Bu durumda bize düşen kötü kişilerle inip kalkmak değildir. Kötü kişi çekiciliği ile bizi baştan çıkarır. Çünkü yaptığı kötülüğü meşrulaştırmak için bizi de eylemine ortak yapmaktan çekinmez. Böylece kötülüğü şöyle savunur. “Yalnız ben yapmıyorum ki; şu, şu da yapıyor...” diyerek içinden çıkmaya çalışır.

Gençliğimde kötü kişilerle arkadaşlık yaparak onların kötü işlerine ortak oldum. Bunun vicdan acısını hala çekerim. Eğer kötü eylemlerde bulunurken yakalanmış olsaydık ceza evinden çıkmazdık.

Yukarıdaki ayetler bana gençliğimde kötü kişilere uymamı hatırlattı...

Daha ne diyebilirim...

Av. Eren Bilge, 28.12.2012

X43

RAB’İN İŞİĞINDA YÜRÜYENE BAK!..

(İşaya.2/1-5)

İşaya.2: 1 Amots oğlu Yeşaya’nın Yahuda ve

Yeruşalim'le ilgili görümü:

İşaya.2: 2 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların en yücesi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek ulusların hepsi.

İşaya.2: 3 Birçok halk gelecek, "Haydi, RAB'bin Dağı'na, Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım" diyecekler, "O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim." Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak.

İşaya.2: 4 RAB uluslar arasında yargıçlık edecek, Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.

İşaya.2: 5 Ey Yakup soyu, gelin RAB'bin ışığında yürüyelim.

+

Ne diyor kutsal kitap. Büyük puntolarla siyah renkle gösterdim.

Rabbin bu sözü kutsal kitapta en az iki bin yıl önce yazılmış. Rab, demiş ki **"kılıçlarınızı çekiçle dövüp saban demiri yapın; mızraklarınızı çekiçle dövüp bağcı bıçağı yapın. Artık uluslar olarak birbirine kılıç kaldırmassın..."**

Rab, böyle demiş ama dinleyen yok. Kendi söylemiş, kendi dinlemiş...

Bilindiği gibi kutsal kitap, hem Yahudilerin hem de Hristiyanların kutsal kitabı.

Ne var ki hem Yahudi dünyasına hem de Hristiyan dünyasına şirketler hâkim olmuş. Şirketlerin çoğu da silah sanayi üzerine kurulmuş... Durmadan silah üretiyorlar. Stoklar artınca da ne yapıp ne edip savaş çıkartıyorlar. Ulusları din diye, mezhep diye ırk diye, dinli dinsiz diye birbirine düşürüyorlar.

Bunlar Afganistan'ı Tunus'u çökttiler, Libya'yı Mısır'ı çökttiler. Şimdi Suriye'nin başına çöktüler.

Siyaset uzmanları sıranın İran ve Türkiye'ye de geleceğini söylüyor. Kaldı ki Türkiye'de savaş provaları yapılıyor. Yüzlerce general şimdiden tutsak alındı...

Hristiyan misyonerleri büyük caddelerde insanların

önüne çıkıp kutsal kitap propagandası yapıyorlar. Rabbin sözünü yerine getirmedikten sonra kutsal kitap okumanın ne anlamı var?

Bir Allah'ın kulu çıkıp da bu ayeti gözlerine sokmuyor...

Tevfik Fikret'in dediği gibi **"Beşerin ne garip halleri var.**

Putunu kendi yapar, kendi tapar..."

Av. Eren Bilge, 21.3.2013

X44

ÖFKELENEN TANRI!..

(Mez.78/56-65)

Mez. 78: 56 Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler,

O'na başkaldırdılar,

Koşullarına uymadılar.

Mez. 78: 57 Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler,

Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.

Mez. 78: 58 Puta taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar,

Putlarıyla O'nu kışkılandırdılar.

Mez. 78: 59 Tanrı bunları duyunca çok öfkeleni,
İsrail'i büsbütün reddetti.

Mez. 78: 60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo'daki konutunu terk etti.

Mez. 78: 61 Kudretini*fi* tutsaklığa,
Görkemini * düşman eline teslim etti.

*(Not 78:61 Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleri Antlaşma Sandığı'nı kastetmektedir.

Mez. 78: 62 **Halkını kılıç önüne sürdü,**

Öfkesini kendi halkından çıkardı.

Mez. 78: 63 Gençlerini ateş yuttu,

Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.

Mez. 78: 64 Kâhinleri* kılıç altında öldü,

Dul kadınları ağlayamadı.

Mez. 78: 65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi,
Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.

Mez. 78: 66 Düşmanlarını püskürttü,
Onları sonsuz utanca boğdu.

+

Öfkelenmek insana özgü bir niteliktir. Öfkelenmek Tanrı'ya yakışmaz. Çünkü ÖFKELENMEK YÜCE BİR

KAVRAM DEĞİLİR...

Kaldı ki Tanrı, kutsal kitaplarının hepsinde insanın öfkesine hâkim olmasını ister.

İnsana bile öfkeyi yakıştıramayan bir Tanrı nasıl olur da öfkelenerek kendi halkını kılıç önüne sürer.

Hani biz Tanrı'nın sevgisine inanmıştık. Tanrı sevgi idi; sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar ve Tanrı da onda yaşardı.

Okuyalım:

“1.Yu.4: 16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar...”

Koskoca Tanrı öfkesine kapılarak kendi halkını kılıç önüne sürerse; insanlar da elbette öfkelenerek birbirini kırıp geçirmez mi?

Kutsal kitaplarda demiyor mu **“Yaratılış: 1/27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.”**

Kendi öfkesine kapılarak “kendi halkını kılıç önüne sürerse”; kendi suretinde yarattığı insanların birbirini kırıp geçirmesini nasıl olur da ayıplayabiliriz.

Bütün bunların nedeni kutsal kitaptaki sözlerin insanlar tarafından dile getirilmesidir. Eğer gerçekten üstün niteliklerle bezeli Tanrı söylemiş olsaydı bu sözleri kendisini öfkesine kapılan yüce bir varlık olarak göstermezdi? Doğa olayları ile ilahî olayları birbirine karıştırmazdı...

Av. Eren Bilge, 14.3.2013

X45

RAB SAPKINLARDAN TİKSİNİR (Tevrat. Özdeyişler. 3/32)

“RAB sapkınlardan tiksindir; ama doğruların candan dostudur. (Tevrat. Özdeyişler. 3/32)

+

Sıradan insanlar bu ayeti şu biçimde anlar. Yukarıda bilinmeyen bir yerlerde; kişisel, nesnel, maddî varlığı olan biri var. Bu varlık da sapıklardan, sapkınlardan tiksindir...

Oysa din ilmine vakıf olanlar Rab teriminin ne anlamına geldiğini bilir... Allah, Tanrı, Rab, Yehova... olumlu kavramları

kapsayan bir terimdir...

Burada Rab terimi ile amaçlanan insanların benimsediği genel değerlerdir ortak doğrulardır. Makbul olanlardır...

Hiçbir insan bir sapığın sapkınlığını olumlamaz. Dünyanın neresinde olursa olsun sapkın denince kendisinden nefret edilen bir insan akla gelir...

Bu demektir ki insanlar kötü ve olumsuz davranışlardan hoşlanmaz. Her zaman erdemli, iyi, olumlu davranışlar kendisine hoş gelir.

Yani burada Rab denince insanların genel yargısını anlamalıyız...

İnsanların genel yargısı ise her zaman genel değerlerden olan; ortak doğrulardan, doğruluk, dürüstlük, erdem ve Salih amellerden oluşur...

Artık dinsel anlayışını gerçek anlamda yorumlamanın ve halka anlatmanın zamanı gelmiştir...

Av. Eren Bilge, 15.6.2015

X46

ORUÇ HAKKINDA

(İşaya. 58/3-7)

İşaya. 58/3 Diyorlar ki, 'Oruç* tuttuğumuzu neden görmüyor, İsteklerimizi denetlediğimizi neden fark etmiyorsun?' Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor, İşçilerinizi eziyorsunuz.

İşaya. 58/4 Orucunuz kavgayla, çekişmeyle, şiddetli yumruklaşmayla bitiyor. Bugünkü gibi oruç tutmakla sesinizi yükseklerle duyuramazsınız.

İşaya. 58/5 İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz? İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün böyle mi olmalı? Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi oturmalı? Siz buna mı oruç, RAB'bi hoşnut eden gün diyorsunuz?

İşaya. 58/6 Benim istediğim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak. Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi?

İşaya. 58/7 Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınsız yoksulları evinize alır, çıplak gördüğünüzü

giydirebilir, yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz...

+

İş'a'ya Peygamber tarihe tanıklık ediyor. Gördüklerine şaşıyor. Duygularını, düşüncelerini Allah adına dile getiriyor. Bu açıkça belli oluyor. Demek ki bu insanlar 4 bin yıldan beri böyle.

Bir de insanlar, bir vesile ile oruç tuttuğunu muhakkak belli ediyor. Günümüzde de böyle değil mi? Oysa dinin buyruğu: "İbadet de gizli kabahat de..."

İşaya Peygamber oruç ibadetine başka anlamlar da yüklüyor... Ne var ki insanlar gümüzde bile, orucu uykuya tutturup geçiştiriyorlar... Diğer anlamlarını yerine getirmekten de kaçınıyorlar...

Yani anlayacağınız değişen bir durum yok...

Av. Eren Bilge, 13.7.2013

X47

İNSAN SÖYLERSE OLMAZ MI?

Aşağıdaki alıntıları başlarken bölümünden alıyorum.

Almamın amacı da "Bilimle din çelişmez!.." demeleridir.

Aşağıdaki alıntıları okursanız görürsünüz ki bilim başka söylüyor; din, başka söylüyor. Hele şu yazımızın başında bulunan açıklama bölümünden aldığımız şu kısa açıklamayı okuyalım:

"Özellikle Mısır, Mezopotamya ve Basra Körfezi çevresinde bilimi, sanatı, edebiyatı ile bir uygarlığın var olduğu ortaya çıkarıldı.

Taşlar ve tabletler üzerindeki yazılar okundukça Kitab-ı Mukaddes'teki İsrail hikâyelerinden birçoklarının bu tabletlerle kazılmış olduğu görüldü. Örneğin, evrenin yaratılışı, cennetteki yasak meyve, Tufan, Babil Kulesi hemen hemen bu tabletlerde bulunmuş ve buradan İsraililere geçmiş olduğu anlaşılmıştır.

Oxford Üniversitesi, Hint, İran ve Çin dinlerine ait kutsal kitapları çevirdikçe, sonraki dinlerin öyle birdenbire bir vahiy eseri olmayıp, uzak bir geçmişten gelen bir evrimin eseri olduğu görülmüyordu.

Bu eserlerde Herder, Kitab-ı Mukaddes'in Mezamir adı altındaki kitabının, çeşitli peygamberlerin şiirlerinden

ibaret olduğunu gösterdiği gibi. Süleyman Peygamber'in "Neşideler Neşidesi"nin bir aşk kasidesinden başka bir şey olmadığını söylüyordu...

Artık Tevrat'taki "Beş Kitap"ın (Pentateuque) Musa tarafından yazıldığına dair fikir tamamen yadsınmış ve birçokları bu kitapların çeşitli zamanlara ait çeşitli belgelerin gelişigüzel bir yere toplanmasından oluştuğunu ve bu belgelerin en eskisinin Milattan Önce X., en yenisinin V.yy'ya ait olduğunu kabul etmişlerdir." (Adnan Adıvar, Tarih Boyunca İlim ve Dîn, Cilt II, s. 141, 142, 128)

Tevrat'la ilgili bu araştırmalar, onun gökten inme bir kitap değil, çeşitli yy'larda yazılmış edebiyat metinlerinin bir antolojisi olduğunun ispatlanması, bizim hiç de öyle kolayca göz ardı edebileceğimiz şeyler değil."

Bu alıntıyı okuyup sindirdikten sonra bilim ile din çatışmaz diyebilir miyiz?

Bilim diyor ki kutsal kitaplar eski uygarlıkların edebiyat ve tarih kitaplarında var; din diyor ki: "Kutsal kitaplar, Allah'ın Peygamberler aracılığıyla söylediği sözlerdir..."

Aynı görüşler İslam'ın Kutsal Kitabı Kuran için de geçerlidir. İnanmayanlar Muazzez İlmiye Çığ ile Emekli İmam Arif Tekin'in kitaplarına bakabilir...

İlerden beri söylediğimiz gibi bütün kutsal kitaplar Peygamberler, Din adamları, Hikmetliler tarafından söylenmiş özlenen sözlerdir. Bütün söylediklerinin anlamı din edebiyat ve felsefesinden başka bir biçimde anlatılır. Önemli olan bunların simgesel ve mecaz anlamlarına nüfuz etmektir...

Bir örnek olarak şu sözlere bakalım. Tevrat'ın Vaiz bölümünden aktarıyorum: Önce okuyalım, sonra da üzerinde biraz düşünelim:

"Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her iş üzerinde kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine zarar verir." (Tevrat.Vaiz. 8: 9)

İşte bir hikmetli kişi yaşamını özetliyor. Amaç bu sözlerden bizim hikmet kapmamız ve yaşamımıza yön vermesidir.

Ne diyor hikmetli bilgi kişi. "Amanın bir başkası üzerinde egemenlik kurmaya çalışmayın; bilin ki kuracağınız

egemenlik Sizin mahvınıza neden olacaktır...

Bundan daha güzel kutsal söz olabilir mi? Bu sözleri yaşamımıza uygulayabilmemiz için muhakkak bir Allah'ın mı söylemesi mi gerek.

Bir söze inandırıcılık ve itaat için illaki araya Allah'ı mı yerleştirmemiz gerek...

Bizim, aklımız, sağduyumuz, mantığımız yok mu? Akıl, sağduyu, mantık biz insanlara niçin verilmiş öyleyse...

İnsanın söylediği güzel sözler kutsal söz olamaz mı?

Av. Eren Bilge, 18.5.2013

X

XX

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfı giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimcilik yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna gitti ve bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapınca futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (ney) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: "Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsel!" (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye'de mahkeme kararı ile "Atatürkçü ve Aydın" sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10'a yakın işyerinden kovuldu. 10'a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep'ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken "Kavmiyetçi ve Ümmetçi" kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971'de Ankara'ya göçtü.

Gaziantep'ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971'de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart'ın hismından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını

yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken: 27 Mart 1977 yılında ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucu yönetim kurulunda ve seçimle gelen ilk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirip kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma gelince ADD'deki görevini ve avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yaşamaktadır.

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyon değerinde taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, kalanını dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiştir.

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak

için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 27 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşını sürdürmektedir.

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Eren Bilge, 24.4.2014

+

TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI: Alfabetik olarak:

1. Allah Denince 1/6
2. Allah Denince 2/6
3. Allah Denince 3/6
4. Allah Denince 4/6
5. Allah Denince 5/6
6. Allah Denince 6/6
7. Aydınlanma
8. Bir Aydın Adayı
9. Cambaz
10. İncil'den
11. Kızma Yok
12. Kuran'dan
13. Laiklerin El Kitabı
14. Laikliği Benimsemeden...
15. Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
16. Misyonere Yanıt
17. Muhbir ve Tertipçilerim
18. Muzır'dan Kes!..
19. Röportaj ve...
20. Sırların Sırrı
21. Son Nokta
22. SSS (Sevenler Soranlar Sövenler)
23. Taç'a Atılanlar
24. Takvimlerden 1
25. Tanrı'ya Yakınlık
26. Tevrat'tan
27. Yitmiş Bir Adam

NOT:

Yayınlanacak olanlar:

www.tabularatalanayalanabalta.com
adresli sitemizde sıralanmaktadır.

Şu adresten de bana ulaşabilirsiniz:

Hayri@tabularatalanayalanabalta.com

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA’NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep’te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep’in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep’e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce “Tanrım! Ölen annemi geri gönder!” diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah’ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: “Gömleğin kirli, git değiştir gel!” deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırken futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep’li tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale’den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta “fırınlara girip çıktı”, “ölmeden önce öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada